

Stjórnartíðindi

2003 - B-deild - B6-10

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundaréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

B 6-10

Nr. 35-57

2003

Efnisyfirlit B 6–10 2003

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
35	14. jan.	Úthlutunarreglur Fornleifasjóðs	49-50
36	15. jan.	Reglugerð um veiðar á samningssvæði Norðvestur-Atlantshafs fiskveiðistofnunarinnar, NAFO, 2003	50-55
37	15. jan.	Gjaldskrá yfir þjónustumælingar og aðra útselda vinnu sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast	55-58
38	20. jan.	Auglýsing um bann við innflutningi frá Bandaríkjunum vegna Newcastle-veiki	59
39	21. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 543, 22. júlí 2002, um möskvastærðir- og útbúnað varpna til veiða á botnfiski, rækju og humri	60
40	21. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 40, 21. janúar 2002, um bann við rækjuveiðum í Langaneskanti	60
41	20. jan.	Auglýsing um deiliskipulag í Kópavogi	61
42	22. jan.	Auglýsing um deiliskipulag og breytingar á deiliskipulagsáætlunum í Reykjavík	62-63
43	23. jan.	Auglýsing um útvarpsgjald	63
44	15. jan.	Reglugerð um upplýsingaskyldu í viðskiptum með notuð ökutæki	64-68
45	15. jan.	Reglugerð um námskeið og próf til að öðlast leyfi til sölu notaðra ökutækja	69-70
46	15. jan.	Reglugerð um starfsábyrgðartryggingu bifreiðasala	71-72
47	16. jan.	Reglugerð um starfsemi Jafnréttisstofu	72-75
48	16. jan.	Reglugerð um störf Jafnréttisráðs og skrifstofuhald	75-76
49	16. jan.	Auglýsing ríkisskattstjóra nr. 4/2003 um fresti til að skila framtölum og um form framtala vegna álagningar opinberra gjalda á árinu 2003 á tekjur ársins 2002 og eignir í lok þess árs	77-78
50	16. jan.	Reglugerð um kærunefnd jafnréttismála	78-80
51	14. jan.	Auglýsing um niðurlagningu sjóða	80
52	16. jan.	Auglýsing ríkisskattstjóra nr. 3/2003 um skattmat á bústofni til eignar 2003	81
53	23. jan.	Reglugerð um útlendinga	82-126
54	23. jan.	Reglugerð um mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð	126-129
55	23. jan.	Reglugerð um leyfi til vinnslu afla um borð í skipum	129-130
56	23. jan.	Auglýsing um upphafsstuðla við mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð	131-135
57	24. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 603, 9. ágúst 2002, um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 2002/2003	136

ÚTHLUTUNARREGLUR

Fornleifasjóðs.

1. gr.

Hlutverk Fornleifasjóðs.

Fornleifasjóður hefur það hlutverk að stuðla að varðveislu og rannsóknum á fornleifum og forngrípum.

2. gr.

Úthlutanir úr Fornleifasjóði

Stjórn Fornleifasjóðs úthlutar styrkjum til eftirtalinna verkefna:

1. Rannsóknir:

- a. Til grunnrannsókna í fornleifafræði, forvörslu og minjaverndar.
- b. Til forvarna og rannsókna á minjastöðum, sem eru í uppnámi vegna náttúruaflla.
- c. Til rannsókna og fornleifaskráningar á vegum aðila, sem þjóðminjalög skylda til slíkra verkefna.

2. Varðveisla:

Til varðveislu, aðgengis og kynningar á minjastöðum, sem friðaðir eru skv. þjóðminjalögum.

3. Annað:

Önnur verkefni en þau, sem þegar hafa verið talin og stjórn Fornleifasjóðs metur styrkhæf hverju sinni.

Stjórn Fornleifasjóðs ákveður hverju sinni í auglýsingu til hvaða verkefna styrkir skuli veittir. Við mat á umsóknum leitar stjórnin umsagnar fagaðila, þegar hún telur þess þörf.

Styrkjum er úthlutað til ákveðins tíma hverju sinni. Nýti styrkþegi ekki styrk innan þess tíma, fellur styrkurinn niður, nema sérstaklega sé sótt um frestun hans. Umsókn um frest skal vera skrifleg og rökstudd.

Ákvörðun stjórnar Fornleifasjóðs um styrkveitingu og upphæð styrks er endanleg og ekki kæránleg.

3. gr.

Auglýsing um styrki úr Fornleifasjóði.

Stjórn Fornleifasjóðs auglýsir eftir umsóknum um styrki í dagblöðum eða með öðrum sannanlegum hætti. Að jafnaði skal úthlutað úr sjóðnum tvisvar á ári.

4. gr.

Almennt um umsóknir.

Umsóknir skulu bera greinilega með sér til hvers og hvernig umsækjandi hyggst verja styrknum. Þeim skulu fylgja eftirtalin gögn og upplýsingar eftir því sem við á:

1. Upplýsingar um umsækjanda/umsækjendur.
2. Nafn þess, er annast samskipti við stjórn sjóðsins.
3. Nákvæm lýsing verkefnisins ásamt tíma- og kostnaðaráætlun.
4. Uppdrættir.
5. Sögulegar upplýsingar og lýsingar á núverandi ástandi, svo sem um þörf forvarna og björgunarrannsóknna.
6. Ljósmyndir.

5. gr.

Eftirlit stjórnar Fornleifasjóðs.

Stjórn Fornleifasjóðs hefur eftirlit með því, að styrkir séu notaðir til þess, sem getið var í umsóknum. Styrkþegum er skylt að kynna fulltrúa stjórnarinnar stöðu verksins, sé þess óskað og afhenda stjórninni umbeðin gögn henni að kostnaðarlausu. Stjórnin getur óskað eftir áfangaskýrslum, ef þurfa þykir. Hægt er að svipta umsækjanda styrk, telji stjórnin, að verkið sé ekki unnið í samræmi við umsókn og innsend gögn.

Að verkefni loknu kynnir styrkþegi árangur og niðurstöður fyrir nefndinni með skriflegri skýrslu.

6. gr.

Gildistaka.

Úthlutunarreglur þessar eru settar skv. heimild í 24. gr. þjóðminjalaga nr. 107/2001 og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytinu, 14. janúar 2003.

Tómas Ingi Olrich.

Guðmundur Árnason.

REGLUGERÐ

um veiðar á samningssvæði Norðvestur- Atlantshafsfiskveiðistofnunarinnar, NAFO, 2003.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til veiða íslenskra skipa á svæði sem nefnt er „samningssvæðið“ í samningi um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar í Norðvestur-Atlantshafi, sbr. auglýsingu nr. 17 í C-deild Stjórnartíðinda 29. desember 1978. Vísað er til viðauka III við þann samning um skiptingu þess svæðis í vísindaleg og tölfræðileg undirsvæði (tilgreind með tölustöfum), deilissvæði (hlutar undirsvæðis tilgreindir með tölustaf og stórum bókstaf) og undirdeilissvæði (hlutar deilissvæðis tilgreindir með litlum bókstaf) sem meðfylgjandi mynd í viðauka I sýnir. Veiðar á samningssvæðinu eru óheimilar íslenskum skipum, án sérstaks

leyfis Fiskistofu. Skulu þau leyfi bundin þeim skilyrðum sem nauðsynleg eru til að fullnægja skuldbindingum Íslands á grundvelli framangreinds samnings.

2. gr.

Aðeins er þeim íslenskum fiskiskipum heimilt að stunda veiðar á samningssvæðinu sem búin eru fjarskiptabúnaði sem sendir upplýsingar með sjálfvirkum hætti til sameiginlegrar eftirlitsstöðvar Landhelgisgæslu Íslands og Fiskistofu, hér eftir nefnd Eftirlitsstöðin, um staðsetningu viðkomandi skips á klukkustundar fresti. Óheimilt er að halda úr höfn til veiða fyrr en starfsmenn Eftirlitsstöðvarinnar hafa staðfest til skipstjóra að ofangreindur búnaður starfi eðlilega.

3. gr.

Heimilt er að framselja úthlutaða aflahlutdeild og aflamark milli fiskiskipa, samkvæmt þeim reglum sem almennt gilda um framsal aflahlutdeildar og aflamarks samkvæmt lögum nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum. Ákvæði 10. gr. og 5. og 7. mgr. 12 gr. laga nr. 38/1990 um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum, gilda ekki um aflamark sem úthlutað er samkvæmt þessari reglugerð.

Heimilt er Fiskistofu að afturkalla fyrirvaralaust leyfi skipa til veiða, stundi þau veiðar úr öðrum stofnum en leyfið miðast við.

4. gr.

Skipstjóri skips sem heldur til veiða á samningssvæðinu skal tilkynna það Eftirlitsstöðinni við upphaf hverrar veiðiferðar. Í tilkynningunni skal koma fram nafn skips og skipaskrárnúmer, nafn eiganda og útgerðaraðila, nafn skipstjóra, á hvaða deilsvæði sé fyrirhugað að stunda veiðar og hvenær áætlað er að veiðar hefjist. Skylt er skipstjóra skips að tilkynna til Eftirlitsstöðvarinnar með a.m.k. 6 klukkustunda fyrirvara að það fari inn á samningssvæðið. Í tilkynningu skal tilgreina tíma, dagsetningu og staðsetningu skipsins, áætlaða komu þess inn á svæðið svo og afla um borð. Afli skal tilgreindur í hundruðum kílóa miðað við afla upp úr sjó og skal hann aðgreindur eftir tegundum.

Ofangreindar upplýsingar skal skrá á rafrænt eyðublað sem Eftirlitsstöðin leggur til og senda í gegnum fjarskiptabúnað skipsins.

Þegar skip yfirgefur samningssvæðið skal útgerð þess tilkynna Eftirlitsstöðinni það með a.m.k. 6 klukkustunda fyrirvara. Skal í tilkynningu tilgreina tíma, dagsetningu og staðsetningu skipsins svo og afla um borð í skipinu sem veiddur hefur verið á samningssvæðinu. Enn fremur skal koma fram væntanleg löndunarhöfn og áætlaður komutími til hafnar. Afli skal tilgreindur í hundruðum kílóa miðað við afla upp úr sjó og skal hann aðgreindur eftir tegundum.

Ef afla skips skal umskipað á meðan það er statt á samningssvæðinu skal skipstjóri þess tilkynna það Eftirlitsstöðinni með a.m.k. 24 klukkustunda fyrirvara. Skal í tilkynningu greina tíma, dagsetningu og staðsetningu skipsins svo og afla þann sem umskipa skal. Afli skal tilgreindur í hundruðum kílóa miðað við afla upp úr sjó og skal hann aðgreindur eftir tegundum. Óheimilt er að skipa um borð í íslensk fiskiskip hvers konar afla af samningssvæðinu sem veiddur er af skipum er sigla undir fána ríkis sem ekki er aðili að NAFO.

Ef búnaður til sjálfvirkra sendinga, sbr. 1. málslíð 2. gr., bilar, skal gert við hann við komu í næstu höfn. Þar til búnaðinum verður komið í lag, skal senda á annan hátt upplýsingar um staðsetningu skipsins á 12 klukkustunda fresti til Eftirlitsstöðvarinnar og tilkynna áður en skip fer af einu deilsvæði til annars.

5. gr.

Skylt er þeim er veiða á samningssvæðinu eða hafa stundað veiðar á því að veita aðstoð sína til þess að eftirlitsmenn samningsríkja NAFO, sem sýnt geta fram á með skilríkjum að þeir séu til þess bærir, geti komist um borð eftir að skip eða þyrlla sem þeir eru um borð í hefur gefið viðeigandi merki á alþjóðlegu merkjamáli um að þeir æski þess að koma um borð.

Um borð í hverju skipi skal vera stigi sem uppfyllir kröfur NAFO og önnur áhöld sem gera eftirlitsmönnum kleift að komast um borð með skjótum og öruggum hætti. Þrep stigans skulu gerð úr harðviði eða öðru sambærilegu efni. Þau skulu vera a.m.k. 480 mm breið, 115 mm djúp og 25 mm þykk og vera með jöfnu millibil sem ekki má vera minna en 300 mm og ekki meira en 380 mm.

Skipstjórum er skylt að veita eftirlitsmönnum endurgjaldslaust alla þá starfsaðstöðu og aðstoð sem þeim er nauðsynleg í starfi sínu, m.a. greiðan aðgang að fjarskiptatækjum, staðsetningartækjum og kortum.

Eftirlitsmönnum skal leyft að skoða og mæla veiðarfæri skipsins og afla til að ganga úr skugga um að reglur NAFO séu ekki brotnar. Þá skal eftirlitsmönnum gert kleift að skoða skjöl skipsins, skrifa í þau athugasemdir sínar um meint brot og gera skýrslu um skoðunina.

6. gr.

Hverju skipi er óheimilt að stunda veiðar á samningssvæðinu, nema eftirlitsmaður á vegum Fiskistofu sé um borð í þeim tilfellum sem stjórnvöld hafa á grundvelli milliríkja-samnings eða með öðrum skuldbindandi hætti samið um að eftirliti skuli hagað með þeim hætti, sbr. 4. mgr. 4. gr. laga nr. 33, 5. maí 2000, um veiðieftirlitsgjald. Skal útgerð sjá eftirlitsmönnum á vegum Fiskistofu fyrir fæði og aðstöðu án endurgjalds meðan þeir eru við eftirlitsstörf um borð. Útgerðir skulu, fyrir þann tíma sem skipið er á samningssvæðinu, greiða eftirlitskostnað sbr. 3. mgr. 4. gr. laga nr. 33, 5. maí 2000, um veiðieftirlitsgjald.

Útgerð skips skal tilkynna Fiskistofu ósk sína um að veiðieftirlitsmaður verði um borð í skipinu a.m.k. 7 dögum fyrir brottför þess frá Íslandi en a.m.k. 10 dögum fyrir brottför sé um að ræða brottför frá höfn utan Íslands.

7. gr.

Skipstjórar skulu skrá í afladagbækur sem Fiskistofa leggur til, nákvæmar skýrslur um veiðarnar. Einnig skulu skipstjórar skrá upplýsingar í veiðidagbók NAFO og skal í lok veiðiferðar afhenda veiðieftirlitsmanni afrit af færslum fyrir viðkomandi veiðiferð (eyðublað b).

8. gr.

Gerð og búnaður veiðarfæra skal vera skv. reglum þeim er NAFO hefur sett.

II. KAFLI

Rækjuveiðar á Flæmingjagrunni.

9. gr.

Aðeins er þeim íslenskum fiskiskipum heimilt að stunda rækjuveiðar á Flæmingjagrunni, sem hafa aflamark í rækju á því svæði. Í reglugerð þessari kallast eftirfarandi hafsvæði Flæmingjagrunn: Allt deilissvæði 3M ásamt þeim hluta deilissvæðis 3L sem er austan 46°40'V og sunnan 47°20'N.

Á árinu 2003 er íslenskum skipum sem veiðileyfi fá á Flæmingjagrunni, sbr. 2. gr., heimilt að veiða samtals 13.500 lestir af rækju á því hafsvæði. Af umræddu heildarmagni skal Fiskistofa úthluta hverju skipi aflamarki í rækju á Flæmingjagrunni á grundvelli aflahlutdeildar þess í þessum stofni.

Þegar rækja veidd á Flæmingjagrunni er reiknuð til þorskígilda skal miðað við verðmætastuðulinn 0.97.

10. gr.

Skipstjóri skips sem heldur til rækjuveiða á Flæmingjagrunni skal tilkynna það Eftirlitsstöðinni við upphaf hvernar veiðiferðar. Einnig skal skipstjóri tilkynna Eftirlitsstöðinni þegar rækjuveiðum á Flæmingjagrunni lýkur. Að öðru leyti fer um tilkynningar samkvæmt 4. gr.

11. gr.

Ef samanlagður aukaafli allra tegunda sem eru undir stjórn NAFO verður meiri en 5% af þunga í hali er skylt að yfirgefa veiðistað. Ekki er heimilt að hefja veiðar innan 5 sjómílna frá þeim stað.

12. gr.

Við ákvörðun aflamagns af rækju sem veidd er á Flæmingjagrunni, til aflamarks skal fara samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

Skipstjóri skal tryggja að a.m.k. tvisvar á sólarhring þá daga sem skip er að veiðum, sé valið af handahófi og vigtað úrtak hvernar afurðar þannig að það gefi sem réttasta mynd af magni afurða. Skal meðalþyngd úrtaka ásamt fjölda eininga lögð til grundvallar ákvörðunar til aflamarks. Skal fjöldi eininga í úrtaki vera samtals 20 af fjölda unninna eininga hvernar afurðar sem unninn er á sólarhring en þó þarf fjöldi eininga í úrtaki aldrei að vera meiri en 5% af fjölda eininga í hverri afurð á sólarhring.

Við vigtun á forsoðinni rækju sem fryst er í öskjur er heimilt að draga þunga umbúða frá vigtuðu magni .

Við vigtun á hrárækju sem fryst er í öskjur er heimilt að draga þunga umbúða auk 10% vegna vatns í afla frá vigtuðu magni.

Við vigtun á iðnaðarrækju sem lausfryst er í pokum eða fryst í blokkir, er heimilt að draga þunga umbúða auk 9% vegna vatns í afla frá vigtuðu magni.

Í veiðidagbók skal daglega skrá heildarmagn hvernar afurðar að frádregnum þunga umbúða og vatns. Þegar að lokinni veiðiferð og vigtun aflans skal senda Eftirlitsstöðinni upplýsingar um aflamagn í veiðiferðinni á því formi sem Fiskistofa leggur til.

Landi fiskiskip eigin afla á Íslandi skal hann endanlega veginn samkvæmt ákvæðum reglugerðar nr. 522, 18. ágúst 1998, um vigtun sjávarafla sbr. 22. og 23. gr. Sé rækjuafli fluttur til vinnslu á Íslandi með flutningaskipi eða öðrum hætti skal hann á sama hátt endurvigtaður á ákvörðunarstað og Fiskistofu sendar endurvigtunarnótur strax að vigtun lokinni.

13. gr.

Við útreikning á afla til aflamarks fyrir rækju á Flæmingjagrunni fer eftir reglugerð þessari, hvort sem landað er úr veiðiskipi á Íslandi eða erlendis.

14. gr.

Óheimilt er að nota vörpu með minni möskva en 40 mm, mælt með tveggja mm þykkri stiku með 5 kg átaki á þann hátt sem reglur NAFO kveða á um. Þá er óheimilt að hafa um borð slík veiðarfæri án leyfis Fiskistofu. Gerð og búnaður veiðarfæra skal að öðru leyti vera skv. reglum þeim er NAFO hefur sett.

15. gr.

Skylt er að nota seiðaskilju við veiðarnar og má bil milli rimla ekki vera meira en 22 mm.

III. KAFLI

Rækjuveiðar á deilissvæði 3L.

16. gr.

Rækjuveiðar eru heimilar á þeim hluta deilissvæðis 3L sem er austan línu sem liggur milli 46°00N/47°53V, 46°40N/47°20V og 47°19N/47°43V á tímabilunum 1. janúar - 31. mars, 1. júlí - 14. september og 1. desember - 31. desember 2003. Veiðar á svæðinu mega aðeins fara fram á meira en 200 metra dýpi. Veiðar á svæðinu eru aðeins heimilar þeim íslensku skipum sem hafa aflamark í rækju á svæðinu. Einungis eitt íslenskt fiskiskip má vera á veiðum á svæðinu hverju sinni. Hafi íslenskt skip tilkynnt sig inn á svæðið, sbr. 18. gr., er öðru íslensku skipi óheimilt að hefja veiðar á svæðinu án samþykkis Eftirlitsstöðvarinnar.

17. gr.

Á árinu 2003 er íslenskum skipum sem fá veiðileyfi á deilissvæði 3L, sbr. 16. gr., heimilt til bráðabirgða að veiða 67 lestir af rækju á því hafsvæði. Fiskistofa skal úthluta aflamarki vegna ársins 2003 milli skipa í samræmi við aflahlutdeild þeirra í rækju á Flæmingjagrunni.

Þegar rækja veidd á deilissvæði 3L er reiknuð til þorskígilda skal miðað við verðmæta-
stuðulinn 0,97.

18. gr.

Skip sem hyggst stunda veiðar á deilissvæði 3L, sbr. 16. gr., skal tilkynna Eftirlitsstöðinni með a.m.k. 24 klukkustunda og í mesta lagi 48 klukkustunda fyrirvara um siglingu inn á svæðið og með sama fyrirvara tilkynna Eftirlitsstöðinni þegar siglt er út af svæðinu eftir veiðar á því. Í tilkynningu skal tilgreina tíma, dagsetningu og staðsetningu skipsins, áætlaða komu þess eða brottför af svæðinu og magn rækjuafla um borð. Einnig skal tilkynna Eftirlitsstöðinni daglega um afla. Tilkynna skal Eftirlitsstöðinni þegar veiðum er lokið á deilissvæði 3L, sbr. 16. gr.

Að öðru leyti fer um tilkynningar samkvæmt 4. gr.

19. gr.

Ef samanlagður aukaafli í veiðum á rækju á deilissvæði 3L allra tegunda sem eru undir stjórn NAFO verður meiri en 2,5% af þunga í hali er skylt að yfirgefa veiðistað. Ekki er heimilt að hefja veiðar innan 5 sjómílna frá þeim stað.

20. gr.

Allur rækjuafli sem veiddur er á deilissvæði 3L, sbr. 16. gr., skal greinilega auðkenndur.

21. gr.

Við veiðar á deilissvæði 3L, sbr. 16. gr., skal lengd keðju sem festir bobbinga eða samþættilgan búnað við troll vera a.m.k. 72 cm.

IV. KAFLI
 Ýmis ákvæði.

22. gr.

Brot á reglugerð þessari og ákvæðum leyfisbréfa gefnum út á grundvelli hennar, skulu varða viðurlögum samkvæmt III. kafla laga nr. 151, 27. desember 1996, um fiskveiðar utan lögsögu Íslands.

23. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 151, 27. desember 1996, um fiskveiðar utan lögsögu Íslands til þess að öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 8 frá 7. janúar 2002, um veiðar á samningssvæði Norðvestur-Atlantshafs fiskveiðistofnunarinnar, NAFO, 2002, með síðari breytingum.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 15. janúar 2003.

Árni M. Mathiesen.

Þórir Skarphéðinsson.

GJALDSKRÁ

yfir þjónustumælingar og aðra útselda vinnu
 sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast.

1. gr.

Gjald Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins fyrir útselda vinnu skal vera sem hér segir:

	kr./klst.
1. Rannsóknamaður	3.365
2. Sérfræðingur I	5.000
3. Sérfræðingur II	6.530
3. Sérfræðingur III	7.090

2. gr.

Örverumælingar:	kr./klst.
Undirbúningur sýna	1.480
<i>Bacillus</i> gró (hitun)	1.970
<i>Campylobacter</i> +/-	3.160
<i>Clostridium perfringens</i> , forpróf	1.970
<i>Clostridium perfringens</i> , staðfesting	1.920
Enterococci	1.540
Enterococci (síun)	1.970
<i>Escherichia coli</i> , MUG eingöngu	1.480
Ger- og myglusveppir	1.805
*Iðragerlar	1.540
* Kólí- og saurkólígerlar, MPN	1.895
Kólígerlar og <i>E. coli</i>	2.185

* Kólígerlar, MPN eingöngu	kr./klst.
1.480	
* <i>Listeria</i> +/-	3.160
* <i>Listeria</i> , greining ef forpróf er jákvætt	3.520
<i>Listeria</i> , talning	2.755
Mjólkursýrugerlar	1.855
<i>Pseudomonas</i>	1.855
RODAC-skálar með æti, stk.	235
Roðagerlar	1.540
* <i>Salmonella</i>	3.160
* Saurkólígerlar, MPN eingöngu	1.480
* Saurkólígerlar, MPN (eingöngu frárennsli)	2.580
* <i>Staphylococcus</i> (forpróf)	1.355
* <i>Staphylococcus</i> (staðfesting)	1.020
* Súlfit-afoxandi clostridia gró (hitun)	1.970
* Örverutalning, heildarfjöldi	1.325
Örverutalning, sérhæfð (t.d. járnagar)	1.855
Stjömumerktar mælingar hafa hlotið faggildingu samkvæmt staðlinum ISO 17025	

Efnamælingar:

Undirbúningur sýna	kr./klst.
1.480	
Undirbúningur fljótandi sýnis	990
Undirbúningur stórra sýna	2.815
* Prótein (Kjeldahl)	2.785
* Fita	2.580
* Vatn	970
* Salt (NaCl, AOAC)	1.895
* Salt (NaCl, Volhard)	1.325
* Aska	1.490
TVN, heildarmagn reikulla basa	2.395
TMA, trimethylamin	2.835
TVN og TMA	3.265
Ammoníak	1.480
Rotamín	14.800
Nítrít í fódri og fódurvörum	2.580
Pepsin-meltanleiki	11.375
Vatnsleysanlegt prótein	3.490
Drip (vatnstap við þiðnun)	1.265
Íshúð	1.725
Óbundnar fitusýrur í lýsi	1.175
Vatnsmæling með toluol	1.530
Óbundnar fitusýrur í mjölfitu	3.970
Joðtala	3.825
Anisidín	4.560
Ósápanlegt	6.985
Peroxyðtala	1.960
TBA-gildi	7.445
Sáputala	3.090
Fitusýrugreining (hrein fita)	11.730
Fitusýrugreining með útdrætti	15.955
Edíksýra	1.550

Súlfít	kr./klst.
Sýrustig pH	8.465
Stjörnumerktar mælingar hafa hlotið faggildingu samkvæmt staðlinum ISO 17025.	940

Snefilefnamælingar:

Undirbúningur fyrir þungmálmamælingar	kr./klst.
Arsen	4.455
Blý	5.405
Fosfór	5.405
Járn	4.225
Joð	4.225
Joð (kínétísk mæling)	6.650
Kadmín	7.765
Kalíum	4.225
Kalsíum	4.225
Kopar	4.225
Króm	4.225
Kvikasilfur	4.225
Mangan	5.405
Natríum	4.225
Nikkel	4.225
Selen	4.225

Mælingar á salti:

Undirbúningur f. mælingu á sjávarsalti	kr./klst.
Járn	2.845
Kalíum	4.225
Kalsíum	4.225
Klóríð (titer)	4.225
Kopar	2.245
Kornastærð	4.225
Magnesíum	4.225
Natríum	4.225
Óleysanlegt í vatni	3.990
Raki og bundið vatn	970
Súlfat	5.100

3. gr.

Innifalið í gjaldi fyrir rannsóknir sem getið er í 2. grein, er skjalfest yfirlýsing um niðurstöður rannsókna.

4. gr.

Sé um að ræða sérstaka framsetningu á niðurstöðum eða auka mæliblað/vottorð, er tekið sérstakt gjald kr. 2.245. Fyrir greinargerð með niðurstöðum er greitt skv. tímamælingu.

5. gr.

Stofnunin áskilur sér rétt til að leggja á aukagjald sé óskað forgangs þannig að yfirvinna sé nauðsynleg vegna mælinganna.

6. gr.

Gjald fyrir rannsóknir sem ekki eru taldar upp í 2. grein, skal ákveða í samræmi við fjölda vinnustunda og gjald, sbr. 1. grein.

7. gr.

Stofnuninni er heimilt að vinna eftir föstum verktilboðum eða verksamningum og er þá stuðst við taxa, sbr. 1. gr. og 2. gr. gjaldskrárinnar.

8. gr.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 64, 21. maí 1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi gjaldskrá nr. 392, 30. maí 2002.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 15. janúar 2003.

Árni M. Mathiesen.

Arndís Á. Steinþórsdóttir.

STJÓRNARTÍÐINDI B 7 – 2003

20. janúar 2003

59

Nr. 38

AUGLÝSING

um bann við innflutningi frá Bandaríkjunum vegna Newcastle-veiki.

1. gr.

Með vísan til þess að ekki liggja fyrir upplýsingar frá bandarískum dýrasjúkdómayfirvöldum um upprætingu á „Newcastle Disease“, er framlengt bann landbúnaðarráðuneytisins sem sett var með auglýsingu nr. 862/2002, við innflutningi til landsins á lifandi fuglum, frjóeggjum og hráum afurðum alifugla frá Bandaríkjunum.

2. gr.

Brot gegn auglýsingu þessari varða viðurlögum samkvæmt 30. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.

3. gr.

Auglýsing þessi er sett með vísun í 4. mgr. 10. gr. laga nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, ásamt síðari breytingum. Auglýsing þessi öðlast þegar gildi og gildir til 3. mars 2003.

Landbúnaðarráðuneytinu, 20. janúar 2003.

F. h. r.

Ólafur Friðriksson.

Sigríður Norðmann.

STJÓRNARTÍÐINDI B 8 – 2003

Nr. 39

60

21. janúar 2003

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð nr. 543, 22. júlí 2002,
um möskvastærðir- og útbúnað varpna til veiða á botnfiski, rækju og humri.**

1. gr.
Í stað: „22° V“ í 3. mgr. 4. gr. komi: 20° V.

2. gr.
Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 79, 26. maí 1997, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast gildi 23. janúar.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 21. janúar 2003.

F. h. r.

Jón B. Jónasson.

Pórður Eyþórsson.

Nr. 40

21. janúar 2003

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð nr. 40, 21. janúar 2002,
um bann við rækjuveiðum í Langaneskanti.**

1. gr.
Við 1. gr. bætist ný mgr. sem orðist svo: Frá og með 23. janúar 2003 eru rækjuveiðar heimilar innan svæðisins milli 13° 45' V og 16° 15' V.

2. gr.
Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 79, 26. maí 1997, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 21. janúar 2003.

F. h. r.

Jón B. Jónasson.

Pórður Eyþórsson.

AUGLÝSING

um deiliskipulag í Kópavogi.

Vatnsendablettir 169, 209 (VLI) og 375. Deiliskipulag.

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög nr. 73/1997, með síðari breytingum, hefur bæjarstjórn Kópavogs þann 30. desember 2002 samþykkt tillögu að deiliskipulagi íbúðarbyggðar á Vatnsendabletti 169, 209 (VLI) og 375. Deiliskipulagssvæðið afmarkast af Vatnsendavegi í vestur og norður, fyrirhuguðum Elliðahvammsvegi í austur, leigulöndum við Vbl. 4 (Fögrubrekku), Vbl. 45 og lóð KEFAS í suður og suðvestur. Í tillögunni felst að á umræddu svæði verði heimilt að byggja 9 einbýlishús og 1 parhús ásamt 6 smáhýsum tengdum ferðaþjónustu. Í tillögunni er gert ráð fyrir að ný byggð verði felld að núverandi íbúðarhúsi að Vbl. 169.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem ofangreind lög mæla fyrir um. Skipulagið öðlast þegar gildi.

Kópavogi, 20. janúar 2003.

Birgir H. Sigurðsson, skipulagsstjóri Kópavogs.

STJÓRNARTÍÐINDI B 9 – 2003

Nr. 42

62

22. janúar 2003

AUGLÝSING

um deiliskipulag og breytingar á deiliskipulagsáætlunum í Reykjavík.

Pórsögüturéitur, 1.181.1.

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög, samþykkti borgarráð Reykjavíkur þann 7. janúar 2003, deiliskipulag fyrir Pórsögüturéit sem afmarkast af Pórsögötu, Týsgötu, Lokastíg og Baldursgötu.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um. Skipulagið öðlast þegar gildi.

Efstaland 26 (Grímsbær).

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög, samþykkti borgarráð Reykjavíkur þann 19. nóvember 2002, breytingu á deiliskipulagi fyrir lóð nr. 26 við Efstaland.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um. Breytingin öðlast þegar gildi.

Háskóli Íslands svæði A-F.

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög, samþykkti borgarráð Reykjavíkur þann 14. maí 2002, breytingu á deiliskipulagi Háskóla Íslands varðandi svæði merkt A-F, svokallað þekkingarþorp.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um. Breytingin öðlast þegar gildi.

Hraunbær, milli Hraunbæjar, Bæjarhálss og Bæjarbrautar.

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög, samþykkti borgarráð Reykjavíkur þann 18. desember 2001, breytingu á deiliskipulagi varðandi svæðið milli Hraunbæjar, Bæjarhálss og Bæjarbrautar. Breytingin var afgreidd af skipulagsfulltrúa að lokinni auglýsingu þann 19. apríl 2002 þar sem engar athugasemdir bárust við auglýsingu hennar.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um. Breytingin öðlast þegar gildi.

Öskjuhlíð, Leynimýri.

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög, samþykkti borgarráð Reykjavíkur þann 5. febrúar 2002, breytingu á deiliskipulagi Öskjuhlíðar varðandi svæðið norðan Vesturhlíðar, svokallaða Leynimýri.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um. Breytingin öðlast þegar gildi.

Efstaland 26 (Grímsbær) og nágrenni, leikskólalóð.

Í samræmi við skipulags- og byggingarlög, samþykkti borgarráð Reykjavíkur þann 22. febrúar 2002, breytingu á deiliskipulagi varðandi lóðina nr. 26 við Efstaland (Grímsbæ) og nágrenni. Var gildistaka breytingarinnar auglýst í B-deild Stjórnartíðinda nr. 367/2002 með þeim fyrirvara að gildistöku hennar var frestað varðandi leikskólalóðina sunnan við Grímsbæ þar til aðalskipulag Reykjavíkur 2001-2024 hefði öðlast gildi. Með vísan til þess er nú auglýst gildistaka breytingarinnar varðandi það svæði.

Uppdrættir hafa hlotið þá meðferð sem skipulags- og byggingarlög mæla fyrir um. Breytingin öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 22. janúar 2003.

Skipulagsfulltrúi Reykjavíkur,

Helga Bragadóttir.

AUGLÝSING

um útlagsgjald.

Útlagsgjald, sbr. 10. gr. laga um Ríkisútlagsgjöld nr. 122/2000, hefur verið ákveðið kr. 2.408 á mánuði, að meðtöldum virðisaukaskatti, frá og með 1. janúar 2003 og þar til öðruvísi verður ákveðið.

Menntamálaráðuneytinu, 23. janúar 2003.

Tómas Ingi Olrich.

Guðmundur Árnason.

REGLUGERÐ

um upplýsingaskyldu í viðskiptum með notuð ökutæki.

I. KAFLI

Gildissvið.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til lágmarksupplýsingaskyldu í viðskiptum með notuð ökutæki sem fram fara með milligöngu bifreiðasala, samkvæmt lögum nr. 28/1998, um verslunaratvinnu, ásamt síðari breytingum, sbr. einkum IV. kafla laganna, um sölu notaðra ökutækja.

II. KAFLI

Almennar starfsskyldur bifreiðasala.

2. gr.

Bifreiðasali skal leysa störf sín af hendi svo sem góðar viðskiptavenjur bjóða.

Bifreiðasali skal gæta þess að viðskiptamenn hans njóti jafnræðis um upplýsingar, verð og önnur viðskiptakjör, svo og þess að aðila séu eigi settir ólögmatir, ósanngjarnir eða óeðlilegir skilmálar í samningum.

Bifreiðasali ber jafnframt ábyrgð á verkum starfsmanna sinna við sölu ökutækja sem hefði hann sjálfur annast þau.

3. gr.

Bifreiðasali skal annast um að endanlega sé gengið frá kaupsamningi, afsali og öðrum skjölum vegna viðskipta með ökutæki á hans vegum og skal geta þess í skjölunum, þar á meðal í kauptilboðum, kaupsamningum, afsölum og skuldabréfum, hver samið hafi og greina nafn hans svo að eigi verði um villst.

Bifreiðasali skal ábyrgjast að tilkynning um eigendaskipti á ökutæki sé send ökutækjaskrá án tafar.

III. KAFLI

Skyldur bifreiðasala vegna ástands ökutækis.

4. gr.

Bifreiðasali skal afla upplýsinga, sem staðfestar skulu skriflega af seljanda, um hve mikið skráningarskyldu ökutæki hefur verið ekið og um ástand þess. Einnig skal hann afla skriflega annarra þeirra upplýsinga sem kaupanda eru nauðsynlegar vegna kaupanna. Bifreiðasali skal staðfesta að seljandi hafi gefið fullnægjandi ástandslýsingu á ökutækinu, sbr. viðauka I. Gögn þessi skal bifreiðasali varðveita í eitt ár frá söludegi viðkomandi ökutækis.

Hafi bifreiðasali ástæðu til að ætla að ástandi ökutækis sé ábótavant ber honum að vekja athygli kaupanda á þeim annmarka.

5. gr.

Bifreiðasali skal áður en gengið er frá afsali notaðs ökutækis, greina kaupanda með sannanlegum hætti frá þeim rétti hans að láta óháðan aðila meta ástand ökutækis, svo sem faggilta skoðunarstofu eða faggilt skoðunarverkstæði.

IV. KAFLI

Gögn sem nota skal og fylgja skulu við sölu.

6. gr.

Við kaup og sölu á notuðu ökutæki skal nota kaupsamnings- og afsalseyðublað sem er í samræmi við þær kröfur sem fram koma í viðauka II.

7. gr.

Við sölu skulu eftirfarandi gögn liggja fyrir:

- a. Vottorð úr ökutækjaskrá sem sýnir ótvírætt að seljandi sé eigandi þess ökutækis sem selt er eða hafi umboð til sölunnar.
- b. Skrá yfir fyrri eigendur með sannanlegum hætti.
- c. Upplýsingar um hugsanlegan tjónaferil ökutækisins með sannanlegum hætti. Þar á meðal ferilskrá um framkvæmd viðgerðar á ökutæki sem lent hefur í tjóni.
- d. Hvort veðbönd hvíli á ökutækinu.
- e. Skriflegar upplýsingar seljanda skv. 1. mgr. 4. gr. sem fylgja skulu afsali.

V. KAFLI

Leyfisbréf, þóknun og upplýsingar.

8. gr.

Bifreiðasali skal láta leyfisbréf sitt vegna starfseminnar liggja frammi á starfsstöð sinni. Einnig skal hann með áberandi hætti vekja athygli á gjaldskrá fyrir sölubóknun, þar á meðal þegar um skipti á ökutækjum er að ræða.

Bifreiðasali skal vekja athygli viðskiptamanns síns á upplýsingum um hvert hann geti leitað um aðstoð ef upp koma vandamál vegna kaupa eða sölu á notuðu ökutæki.

VI. KAFLI

Brottfall leyfis, gildistaka o.fl.

9. gr.

Um brottfall leyfis bifreiðasala fer eftir ákvæðum 19. gr. laga nr. 28/1998, um verslunarátvinnu.

10. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum samkvæmt lögum um verslunarátvinnu, nr. 28/1998 með síðari breytingum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum.

Reglugerð þessi sem sett er með heimild í lögum nr. 28/1998 um verslunarátvinnu, með síðari breytingum, og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 654/1997, um upplýsingaskyldu í viðskiptum með notuð ökutæki.

Viðskiptaráðuneytinu, 15. janúar 2003.

Valgerður Sverrisdóttir.

Kristján Skarphéðinsson.

VIÐAUKI I

ÁSTANDSLÝSING SELJANDA**FYLGIHLOTIR**Hjólbarðar vetrar__stk. sumar__stk. Toppgrind SkíðabogarHljómtæki, tegund: _____Annað _____**ÁBYRGÐIR**Ábyrgð frá bifreiðaumboði (skv. tilheyrandi ábyrgðarskírteini), gildir til _____
gegn reglubundnu viðhaldseftirliti á _____km fresti. Ryðvarnarábyrgð frá:

Framleiðanda, gildistími _____

Ryðvarnarstöð, gildistími _____. Aðrar ábyrgðir: _____**MEÐFYLGJANDI GÖGN**Eigendahandbók Þjónustubók Smurbók Reikningar v. viðgerða**ÁSTAND ÖKUTÆKIS**Hefur burðarvirki og/eða stýrisbúnaður ökutækisins raskast verulega í
umferðaróhappi? Já, nei.

Ef já, nánari upplýsingar: _____

_____Smurolíuleki? Já, nei.Smurolíubruni? Já, nei.Kælivökvaleki? Já, nei.Skipt um tímareim? Já, eftir _____km akstursnotkun. Nei, veit ekki.

Annað sem ekki kemur fram við venjulega skoðun sem vert er að taka fram: _____

Dagsetning

Undirskrift seljanda

VIÐAUKI II

S Ý N I S H O R N**(S Ö L U Y F I R L I T)**

Samrit

KAUPSAMNINGUR OG AFSAL VEGNA ÖKUTÆKJAVIÐSKIPTA**S E L J A N D I**

Nafn _____ Kennitala _____

Heimili _____

Skilríki: Ökuskírteini Umboð Annað:**K A U P A N D I**

Nafn _____ Kennitala _____

Heimili _____

Skilríki: Ökuskírteini Umboð Annað:**Ö K U T Æ K I O G B Ú N A Þ U R**

Flokkur, tegund og gerð _____

Fastnúmer _____ Árgerð _____ Framl.ár _____ l. skráningardagur _____

Önnur einkenni _____

Afstursnotkun í km.: Upplýsingar seljanda _____, staða á mæli _____

Bifreiðagjöld greidd: Já, neiÞungaskattur greiddur: Já, nei**Fylgihlutir:***Varahjól, lyftari og felgulykill er fast fylgifé með bifreið.*Aðrir fylgihlutir: Hjólbarðar vetrar __stk. sumar __stk. Önnur verkfæri _____Farangursgrind Skíðabogar Hljómtæki _____ Annað _____**Á S T A N D Ö K U T Æ K I S****Fyrirliggjandi gögn:**Ástandslýsing eiganda, sbr. 4. gr. laga um sölu notaðra ökutækja (69/1994, 20/1997) _____ dags. _____Lögbundin aðalskoðun _____ dags. _____Annað _____**Aðilar gera eftirfarandi athugasemdir:**

*Seljandi kann að vera ábyrgur gagnvart kaupanda vegna galla samkvæmt almennum reglum. Einnig er bent á skoðunarskyldu kaupanda.*Bifreiðasali hefur vakið athygli kaupanda á þeim rétti sínum að láta óháðan aðila meta ástand ökutækis, sem staðfestist hér með: _____

Undirritun kaupanda

Ökutækið selst í núverandi ástandi, sem kaupandi hefur kynnt sér og sættir sig við.

ÁBYRGÐIR

Ábyrgð frá bifreiðaumboði, gildir til _____ gegn reglubundnu viðhaldseftirliti á _____ km fresti.
 Ryðvarnarábyrgð frá: Framleiðanda, gildistími _____ Ryðvarnarstöð, gildistími _____
 Aðrar ábyrgðir _____

MEÐFYLGJANDI GÖGN

Skyldugögn: Skráningarskírteini Skoðunarovottorð Afrit af skulda- og váttryggingastöðu úr
 Ökutækjaskrá Ferilskrá
Önnur gögn: Eigendahandbók Þjónustubók Olíuhandbók Reikningar v. viðgerða
 Veðbókarvottorð, dags. _____ Önnur gögn: _____

AÐRIR SKILMÁLAR

Seljandi er skráður eigandi ofangreinds ökutækis ásamt aukabúnaði þess. Hann ábyrgist að ekki hvíli veðskuldir eða eignabönd á ökutækinu umfram það sem fram kemur í kaupsamningi þessum. Seljandi staðfestir að þegar salan fer fram þá er ástand ökutækisins í samræmi við það sem fram kemur í skjali þessu og meðfylgjandi gögnum.

U m s a m i ð k a u p v e r ð :

Staðgreitt við undirskrift: Kr. _____

Yfirtekin lán: Kr. _____

Aðrar greiðslur: Kr. _____

Samtals: Kr. _____

Kr. _____

U n d i r s k r i f t

Með undirskrift sinni skuldbindur kaupandi sig til að kaupa og seljandi að selja ofangreint ökutæki ásamt aukabúnaði samkvæmt tilgreindum skilmálum.

Þar sem kaupandi hefur staðið seljanda að fullu skil á andvirði ökutækisins, telst kaupandi hér með löglegur eigandi þess.

Staður og dagsetning _____

Seljandi _____

Kaupandi _____

Vitundarvottar að undirskriftum:

Nafn _____ Kennitala _____ - _____

Nafn _____ Kennitala _____ - _____

REGLUGERÐ

um námskeið og próf til að öðlast leyfi til sölu notaðra ökutækja.

I. KAFLI

Prófnefnd og próf.

1. gr.

Prófnefnd bifreiðasala, sem viðskiptaráðherra skipar, skal hafa yfirumsjón með námskeiði og prófi samkvæmt ákvæðum 6. tölul. 1. mgr. 13. gr. laga nr. 28/1998, um verslunaratvinnu, sbr. einkum IV. kafla laganna um sölu notaðra ökutækja.

Viðskiptaráðherra skipar nefndina til tveggja ára í senn. Í henni eiga sæti þrír menn og skal einn þeirra vera fulltrúi bifreiðaeigenda og annar fulltrúi bifreiðasala. Þrír varamenn skulu valdir með sama hætti.

2. gr.

Prófnefnd heldur gerðabók. Í hana skal færa ákvarðanir nefndarinnar og niðurstöður prófa.

3. gr.

Prófnefnd tekur ákvörðun um efni sem prófað er úr. Við ákvörðun sína skal prófnefnd leggja til grundvallar að efnið krefjist þekkingar á:

1. Réttarreglum um störf bifreiðasala og um kaup og sölu á notuðum ökutækjum.
2. Fjármálalegum og hagnýtum atriðum sem reynt getur á við kaup og sölu á notuðum ökutækjum.
3. Gerð skjala sem tengjast kaupum og sölum á notuðum ökutækjum.

4. gr.

Próf skal að jafnaði haldið í beinu framhaldi af námskeiði en þó er unnt að ákveða aðra skipan.

Prófnefnd ákveður fjölda prófa og hvar og hvenær próf skulu haldin. Próf skulu að jafnaði vera skrifleg. Við skrifleg próf skal nemandi hafa a.m.k. tvær klst. til að vinna að úrlausn sinni.

5. gr.

Prófnefnd stendur fyrir prófum. Heimilt er henni að fela kennara sem annast kennslu á námskeiði, sbr. 7. gr., að semja prófverkefni, fara yfir og gefa einkunn fyrir prófúrlausnir á sérsviði hans. Einkunnir á prófum skulu gefnar í heilum og hálfum tölum frá 0 til 10. Til þess að standast próf þarf nemandi að hljóta a.m.k. 7,0 í einkunn og a.m.k. 5,0 í hverju prófi ef um fleiri en eitt próf er að ræða. Nemandi á rétt á að fá útskýringar prófnefndar eða kennara á einkunn sinni ef hann æskir þess innan fimmtán daga frá birtingu hennar. Telji nemandi skýringar kennara ófullnægjandi getur hann skotið mati kennara á úrlausn sinni til prófnefndar til endurmats. Mat prófnefndar á úrlausn er í öllum tilvikum endanlegt.

Prófnefnd skal staðfesta með skírteini að nemandi hafi staðist próf.

6. gr.

Prófnefnd er skylt að gangast fyrir sjúkraprófi hafi nemandi ekki sótt próf vegna veikinda nema því aðeins að fyrirsjáanlegt sé að næsta reglulega próf verði haldið innan þriggja mánaða.

Ekki er skylt að halda sérstakt upptökupróf fyrir nemendur sem ekki ná tilskildri lágmarkseinkunn. Þeim er hins vegar heimilt að þreyta próf næst þegar reglulegt próf er haldið án þess að sækja námskeið, þó ekki oftari en tvisvar sinnum.

II. KAFLI

Námskeið.

7. gr.

Prófnefnd stendur fyrir námskeiði til undirbúnings prófi og ákveður hvernig námskeiðshaldi skuli háttað. Námskeið skal haldið svo oft sem þurfa þykir. Eigi er skylt að halda námskeið nema þátttakendur á því verði tíu hið fæsta.

Prófnefnd ræður kennara og aðra sem tengjast námskeiðshaldinu. Ráningarkjör skulu staðfest af viðskiptaráðherra.

8. gr.

Á námskeiði skv. 7. gr. skal einkum fjallað um eftirfarandi atriði:

1. Kauparétt.
2. Samningsrétt.
3. Veðrétt lausafjármuna og þinglýsingar.
4. Viðskiptabréfareglur.
5. Vátryggingar ökutækja.
6. Opinber gjöld af ökutækjum og reglur um virðisaukaskattsbifreiðar.
7. Reglur um skráningu ökutækja, skoðun o.fl.
8. Mat á ástandi og verðmæti ökutækja, ráðgjöf við kaupendur.
9. Fjármálaleg ráðgjöf við kaupendur.

III. KAFLI

Námskeiðsgjald o.fl.

9. gr.

Viðskiptaráðherra ákveður námskeiðsgjald að fenginni tillögu prófnefndar. Námskeiðsgjald skal greitt fyrirfram áður en námskeið hefst. Við ákvörðun námskeiðsgjalds skal miða við það að nemendur greiði allan kostnað af námskeiði og prófi. Námskeiðsgjald er óendurkræft nema námskeið falli niður.

Nú nýtir nemandi sér heimild 2. mgr. 6. gr. og skal hann þá greiða helming námskeiðsgjalds.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 6. tölul. 1. mgr. 13. gr. laga nr. 28/1998, um verslunaratvinnu, sbr. einkum IV. kafla laganna um sölu notaðra ökutækja, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 407/1994, um námskeið og próf til að öðlast leyfi til sölu notaðra ökutækja.

Viðskiptaráðuneytinu, 15. janúar 2003.

Valgerður Sverrisdóttir.

Kristján Skarphéðinsson.

REGLUGERÐ

um starfsábyrgðartryggingu bifreiðasala.

1. gr.

Í reglugerð þessari merkir:

1. *Viðskiptamaður*: Einstakling eða lögaðila sem bifreiðasali hefur annast milligöngu um kaup eða sölu skráningarskylds ökutækis fyrir.
2. *Tjónsatvik*: Hvert einstakt skaðabótaskyld atvik er hefur tjón í för með sér.
3. *Trygging*: Vátryggingu gegn skaðabótaábyrgð sem vátryggður kann að baka sér gagnvart þriðja manni (tjónþola) vegna atvika sem hafa tjón í för með sér og hann ber ábyrgð á. Tjónþoli nýtur ekki góðs af ábyrgðartryggingu nema hann eigi skaðabótakröfu á hendur vátryggðum. Ábyrgð viðskiptabanka eða sparisjóðs, sbr. 3. gr. fellur einnig undir skilgreiningu þessa.

2. gr.

Bifreiðasala ber eftir almennum reglum skaðabótaréttar að bæta viðskiptamönnum sínum það tjón sem hann kann að baka þeim með störfum sínum.

3. gr.

Leyfi til bifreiðasölu er háð því skilyrði að fullnægjandi tryggingar séu í gildi, sbr. 5. tölul. 1. mgr. 13. gr. laga nr. 28/1998, með síðari breytingum, um verslunaratvinnu.

Tryggingarskyldu getur bifreiðasali aðeins uppfyllt ef hann:

1. Kaupir vátryggingu hjá viðurkenndu vátryggingarfélagi eða
2. Afilar sér ábyrgðar hjá viðskiptabanka eða sparisjóði.

Falli vátrygging skv. 1. tl. 2. mgr. eða bankaábyrgð skv. 2. tl. 2. mgr. úr gildi skulu hlutadeigandi vátryggingafélag, viðskiptabanki eða sparisjóður með sannanlegum hætti tilkynna það þegar í stað til lögreglustjórans í Reykjavík eða sýslumanni í hlutadeigandi lögsagnarumdæmi sem veitt hefur starfsleyfið. Vátryggingartíma eða ábyrgðartíma telst þó eigi lokið fyrr en átta vikur eru liðnar frá því lögreglustjóra er veitt hefur starfsleyfið var tilkynnt um brottfall tryggingarinnar. Að þeim tíma liðnum telst leyfi til bifreiðasölu úr gildi fallið nema önnur fullnægjandi trygging hafi verið sett.

4. gr.

Trygging bifreiðasala skv. 3. gr. skal bæta viðskiptamanni hans fjárhagstjón sem leitt verður af gáleysi í störfum hans eða starfsmanns hans. Trygging skal nema minnst kr. 3.000.000 vegna hvers einstaks tjónsatviks. Heildarfjárhæð tryggingarbóta innan hvers tólf mánaða vátryggingartímabils skal nema kr. 9.000.000 hið minnsta. Fjárhæðir þessar skulu fylgja vísitölu neysliverðs og breytast 1. janúar ár hvert í samræmi við breytingar á henni. Grunnvísitala er vísitala janúarmánaðar 1998. Tryggingin skal taka til starfsemi bifreiðasalans hvar sem er innan Evrópska efnahagssvæðisins.

Vátryggingafélagi, viðskiptabanka eða sparisjóði, sbr. 3. gr., er heimilt að endurkrefja hvern þann sem valdið hefur tjóni af stórkostlegu gáleysi.

Heimilt er þeim er tryggingu veitir að áskilja sjálfsáhættu bifreiðasalans en slíkt ákvæði má ekki skerða réttarstöðu þriðja aðila. Tilhögun eigin áhættu skal getið í skilmálum tryggingarinnar. Sé tryggingin í formi vátryggingar er jafnframt heimilt að geta eigin áhættu í skírteini eða iðgjaldskvittun.

5. gr.

Skilmálar trygginga skv. reglugerð þessari skulu kynntir viðskiptaráðuneyti, og Fjármálaeftirliti sé um váttryggingu að ræða, áður en þeir eru boðnir bifreiðasölum.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 13. gr. laga nr. 28/1998, um verslunaratvinnu, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 84/1998, um starfsábyrgðartryggingu bifreiðasala.

Viðskiptaráðuneytinu, 15. janúar 2003.

Valgerður Sverrisdóttir.

Kristján Skarphéðinsson.

REGLUGERÐ

um starfsemi Jafnréttisstofu.

I. KAFLI

Gildissvið og hlutverk.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um starfsemi Jafnréttisstofu.

2. gr.

Hlutverk.

Hlutverk Jafnréttisstofu er að stuðla að því að markmið laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla náist ásamt því að hafa eftirlit með framkvæmd laganna.

II. KAFLI

Eftirlit með framkvæmd laganna.

3. gr.

Eftirlit.

Jafnréttisstofa skal hafa eftirlit með framkvæmd laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla.

Þegar ætla má að ákvæði laganna hafi verið brotin skal framkvæmdastjóri Jafnréttisstofu senda rökstudd tilmæli til hlutaðeigandi þar sem hvatt er til að ákvæði laganna verði virt.

Jafnréttisstofa skal veita ráðgjöf við úrlausn málsins.

4. gr.

Álitum kærunefndar jafnréttismála fylgt eftir.

Þegar liggur fyrir álit kærunefndar jafnréttismála þar sem nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að ákvæði laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla hafi verið brotin skal framkvæmdastjóri Jafnréttisstofu að fenginni beiðni frá kæranda senda áskorun til kærða um að fundin verði lausn í samræmi við álit nefndarinnar.

5. gr.

Mál fyrir kærunefnd jafnréttismála.

Framkvæmdastjóra Jafnréttisstofu er heimilt þegar sérstaklega stendur á að óska eftir því við kærunefnd jafnréttismála að nefndin taki erindi til umfjöllunar hafi Jafnréttisstofu borist staðfestar upplýsingar um ætlað brot á lögum um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla.

III. KAFLI

Jafnréttisfulltrúar og jafnréttisnefndir sveitarfélaga.

6. gr.

Jafnréttisfulltrúar ráðuneyta.

Framkvæmdastjóri Jafnréttisstofu skal boða jafnréttisfulltrúa ráðuneyta saman til fundar eins oft og þurfa þykir en þó eigi sjaldnar en einu sinni á ári.

Starfsmenn Jafnréttisstofu skulu vera jafnréttisfulltrúum ráðuneyta til ráðgjafar um störf þeirra á sviði jafnréttismála, meðal annars um samþættingu jafnréttissjónarmiða á verksviði viðkomandi ráðuneytis.

7. gr.

Árleg greinargerð jafnréttisfulltrúa.

Framkvæmdastjóri Jafnréttisstofu skal árlega óska eftir greinargerð um jafnréttisstarf hvers ráðuneytis. Í greinargerðinni skulu meðal annars koma fram upplýsingar um aðferðir við samþættingu jafnréttissjónarmiða á verksviði viðkomandi ráðuneytis og þeirra stofnana sem undir ráðuneytið heyra, mat á áhrifum samþættingar, upplýsingar um hlutfall kvenna og karla í nefndum, stjórnnum og ráðum á vegum viðkomandi ráðuneytis og hlutfall kvenna og karla er starfa hjá ráðuneytunum og þeim stofnunum sem undir það heyra.

Jafnréttisstofa skal veita umsögn sína um sérhverja greinargerð til leiðbeiningar um frekari þróun í átt til jafnréttis og hvernig skuli viðhalda jafnrétti á verksviði hvers ráðuneytis.

8. gr.

Jafnréttisnefndir sveitarfélaga.

Framkvæmdastjóri Jafnréttisstofu skal árlega boða fulltrúa jafnréttisnefnda sveitarfélaga til fundar þar sem farið er yfir framgang mála á þeim sviðum er varða jafnrétti kvenna og karla hjá sveitarfélögunum.

Starfsmenn Jafnréttisstofu skulu vera jafnréttisnefndum sveitarfélaga til ráðgjafar um málefni er varða jafnrétti kvenna og karla, þar á meðal um samþættingu jafnréttissjónarmiða við ákvörðunartöku hjá sveitarfélaginu og sérstakar aðgerðir sem ætlaðar eru til að tryggja jafnrétti kynjanna innan sveitarfélagsins.

IV. KAFLI

Heimild til málshöfðunar.

9. gr.

Málshöfðunarheimild.

Jafnréttisstofa hefur heimild til að höfða mál fyrir íslenskum dómstólum til viðurkenningar á rétti kæranda á grundvelli laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla að uppfylltum skilyrðum, sbr. 5. mgr. 3. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og 10. gr. reglugerðar þessarar.

Framkvæmdastjóri Jafnréttisstofu metur, að höfðu samráði við kæranda og með hliðsjón af umsögn kærunefndar jafnréttismála, hvort skilyrði málshöfðunar, sbr. 11. gr., svo og skilyrði laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og reglugerðar þessarar sé fullnægt.

10. gr.

Takmörkun á heimild til málshöfðunar.

Jafnréttisstofu er einungis heimilt að höfða viðurkenningarmál þegar:

- a. ætla má að kærufni hafi almennt fordæmisgildi á sviði jafnréttis kynjanna,
- b. mikilvægt er að fá túlkun dómstóla á lagahugtökum til að greiða fyrir framkvæmd laganna.

11. gr.

Skilyrði málshöfðunar.

Álit kærufndar jafnréttismála skal liggja fyrir um kærufnið áður en mál er höfðað þar sem nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að ákvæði laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla hafi verið brotin.

Áður en mál er höfðað skal Jafnréttisstofa ganga úr skugga um að kærði hafi ekki farið að tilmælum kærufndar jafnréttismála um úrbætur í hlutaðeigandi máli, þrátt fyrir áskorun framkvæmdastjóra Jafnréttisstofu þar um, sbr. 4. gr.

12. gr.

Undirbúningur að ákvörðun um málshöfðun.

Jafnréttisstofa skal sjá til þess að mál sé nægjanlega upplýst áður en ákvörðun um máls-höfðun er tekin svo unnt sé að meta hvort skilyrði málshöfðunar séu uppfyllt.

13. gr.

Kostnaður.

Kostnaður af málshöfðun skv. 5. mgr. 3. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og IV. kafla reglugerðar þessarar greiðist af Jafnréttisstofu.

V. KAFLI

Mismunun.

14. gr.

Bann við mismunun.

Hvers kyns mismunun eftir kynferði, hvort heldur bein eða óbein, er óheimil.

15. gr.

Bein mismunun.

Bein mismunun er hvers kyns aðgreining, útilokun eða takmörkun sem byggð er á kynferði sem hefur þau áhrif eða markmið að hindra eða koma í veg fyrir að annað kynið fái viðurkennd, geti notið eða framfylgt mannréttindum og grundvallarfrelsi á sviði stjórn mála, efnahagsmála, félagsmála, menningarmála, borgaralegra mála eða á sérhverju öðru sviði.

16. gr.

Óbein mismunun.

Óbein mismunun er fyrir hendi þegar hlutlaust skilyrði, viðmið eða ráðstöfun kemur hlutfallslega verr við annað kynið nema slíkt sé viðeigandi, nauðsynlegt eða réttlætanlegt vegna hlutlægra þátta óháð kyni.

VI. KAFLI

Gildistaka.

17. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 5. mgr. 3. gr. og 30. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla, nr. 96/2000, öðlast þegar gildi. Með setningu hennar er einnig verið að innleiða tilskipun Evrópusambandsins nr. 97/80/EB, um sönnunarbyrði í málum er varða mismunun vegna kynferðis, sem vísað er til í 21. lið a XVIII. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar, nr. 43/1999.

Félagsmálaráðuneytinu, 16. janúar 2003.

Páll Pétursson.

Guðrún A. Þorsteinsdóttir.

REGLUGERÐ**um störf Jafnréttisráðs og skrifstofuhald.**

I. KAFLI

Gildissvið og hlutverk.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um störf og skrifstofuhald Jafnréttisráðs.

2. gr.

Hlutverk.

Jafnréttisráð er stjórnvöldum til ráðgjafar í vinnumarkaðsmálum og eftir atvikum á öðrum sviðum samfélagsins. Með störfum sínum er Jafnréttisráði ætlað að skapa grundvöll að markvissri umræðu og umfjöllun í jafnréttismálum þannig að stjórnvöldum sé á hverjum tíma ljós staða kvenna og karla á vinnumarkaði og hvort þörf sé sérstakra aðgerða á ákveðnum sviðum samfélagsins.

II. KAFLI

Jafnréttisráð.

3. gr.

Starfsáætlun.

Eftir hverjar alþingiskosningar semur Jafnréttisráð sér starfsáætlun til loka skipunartíma síns. Áætlunin, sem ráðið endurmetur árlega, skal hafa að geyma megináherslur í starfsemi þess hverju sinni og einstök viðfangsefni sem ráðið hyggst vinna að á skipunartíma sínum.

Jafnréttisráð kynnir félagsmálaráðherra starfsáætlunina og ákveður í samráði við hann hvernig hún skuli að öðru leyti kynnt.

4. gr.

Verkefni.

Meginviðfangsefni Jafnréttisráðs eru á sviði vinnumarkaðsmála. Jafnréttisráð skal móta tillögur til stjórnvalda um aðgerðir til að jafna stöðu og rétt kvenna og karla á vinnumarkaðinum. Ráðið getur einnig gert tillögur um úrbætur í jafnréttismálum á öðrum sviðum samfélagsins.

Helstu verkefni ráðsins eru að:

- a. gefa umsögn um tillögu til þingsályktunar um áætlun í jafnréttismálum áður en félagsmálaráðherra leggur hana fyrir Alþingi,
- b. afla upplýsinga og standa fyrir sjálfstæðum rannsóknum og athugunum á stöðu kvenna og karla á íslenskum vinnumarkaði,
- c. miðla athugunum sínum og rannsóknum til aðila vinnumarkaðarins og til þeirra sem hafa með vinnumarkaðs- og jafnréttismál að gera,
- d. halda ráðstefnur eða málþing þar sem markmiðið er að efla umræður um jafnréttismál og auka víðsýni og þekkingu á málaflokknum, og
- e. veita árlega í samstarfi við félagsmálaráðherra sérstaka jafnréttisviðurkenningu þeim einstaklingi, fyrirtæki, stofnun eða samtökum sem hafa sýnt sérstaka og virðingarverða framtakssemi á sviði jafnréttismála.

5. gr.

Samstarfsaðilar og skrifstofuhald.

Jafnréttisráð starfar með Jafnréttisstofu, þeim aðilum sem tilnefna fulltrúa í ráðið og öðrum aðilum eftir því sem aðstæður krefjast hverju sinni.

Jafnréttisráð hefur starfsaðstöðu hjá Jafnréttisstofu. Ráðið getur eftir því sem fjárveitingar leyfa gert samning við Jafnréttisstofu um að starfsmenn hennar sinni einnig störfum fyrir ráðið eða ráði til sín starfsfólk til að vinna að einstökum verkefnum.

6. gr.

Upplýsingar um störf ráðsins.

Jafnréttisráð skal í lok hvers árs taka saman greinargerð um störf sín á árinu. Við lok hvers kjörtímabils tekur ráðið saman skýrslu um störf sín.

Jafnréttisráð skal senda félagsmálaráðherra árlegar greinargerðir sínar og skýrslu.

III. KAFLI

Gildistaka.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett samkvæmt heimild í 3. mgr. 7. gr. og 30. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla, nr. 96/2000, öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytinu, 16. janúar 2003.

Páll Pétursson.

Guðrún A. Þorsteinsdóttir.

AUGLÝSING

ríkisskattstjóra nr. 4/2003 um fresti til að skila framtölum og um form framtala vegna álagningar opinberra gjalda á árinu 2003 á tekjur ársins 2002 og eignir í lok þess árs.

Frestir til að skila framtölum 2003.

1. gr.

Framtölum manna skal skila til skattstjóra eigi síðar en 24. mars 2003.

Þeir sem skila framtölum með rafrænum hætti á upplýsingavef ríkisskattstjóra; rsk.is, er þó heimilt að sækja um aukinn skilafrest á heimasíðu RSK og getur framlengdur frestur lengstur orðið allt til 8. apríl samkvæmt tölfræðilegri dreifingu.

2. gr.

Framtalsskyldir lögaðilar skulu skila framtali til skattstjóra eigi síðar en 31. maí 2003.

3. gr.

Þeir framteljendur, sem af óviðráðanlegum ástæðum, svo sem veikindum eða dvöl erlendis, geta ekki skilað framtali sínu innan ofangreindra fresta, skulu skila framtali sínu svo fljótt sem auðið er og gera grein fyrir ástæðum síðbúinna skila með athugasemd á framtalinu.

Form og skilamáti framtala.

4. gr.

Menn skulu gera grein fyrir tekjum sínum á árinu 2002 og eignum í lok þess árs með einum af eftirfarandi hætti:

- Á rafrænu skattframtali 2003 (RSK 1.01) á heimasíðu ríkisskattstjóra; rsk.is.
- Með dulrituðum tölvupósti úr framtalsforritum, sem vottuð hafa verið af ríkisskattstjóra.
- Á skattframtali 2003 (RSK 1.01), sem ríkisskattstjóri hefur gefið út á pappír.

Skattframtali manns í atvinnurekstri skal fylgja ársreikningur auk tilskilinna fylgiskjala, sbr. 5. gr.

5. gr.

Menn sem stunduðu atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi á árinu 2002, skulu með skattframtali sínu 2003 gera grein fyrir tekjum sínum og eignum tengdum rekstri á neðangreindum eyðublaðum er *fylgja skulu skattframtali 2003*:

- Séu tekjur (velta) undir kr. 500.000 og eignir í rekstri engar eða óverulegar skal skila eyðublaðinu RSK 4.10.
- Sé velta á bilinu kr. 500.000 til 20.000.000 skal skila eyðublaðinu RSK 4.11 ásamt viðeigandi fylgiskjölum, enda sé ekki um að ræða samrekstur, fráviksaðferðir í reikningshaldi eða byggingastarfsemi, þar sem beitt er verklokaaðferð. Réttilega útfyllt eyðublað RSK 4.11, sem uppfyllir jafnframt öll skilyrði III. kafla laga um bókhald, telst fullnægjandi ársreikningur í þessu tilliti. Sé eðli starfseminnar hins vegar þannig að sundurliðun á tekjum, gjöldum, eignum og skuldum samkvæmt RSK 4.11 gefi ekki skýra mynd af henni skal sérstakur ársreikningur fylgja framtali ásamt RSK 4.11.
- Sé velta yfir kr. 20.000.000 eða um sé að ræða samrekstur, fráviksaðferðir í reikningshaldi eða byggingastarfsemi, þar sem beitt er verklokaaðferð skal skila eyðublaðinu RSK 1.04 ásamt ársreikningi og viðeigandi fylgiskjölum.

6. gr.

- Vegna búrekstrar skulu neðangreind eyðublöð fylgja skattframtali manns eða lögaðila:
- Skattframtali manns skal fylgja eyðublaðið RSK 4.08, í stað RSK 1.04 eða RSK 4.11.
 - Skattframtali lögaðila RSK 1.04, sbr. 7. gr., skal fylgja útfyllt 4. síða landbúnaðarskýrslu RSK 4.08 (bústofnshluti).

7. gr.

Lögaðilar skulu gera grein fyrir tekjum sínum á árinu 2002 og eignum í lok þess árs með eftirfarandi hætti:

- Úr framtalsforriti RSK 1.04 á tölvudisklingi, ásamt útfylltri og undirritaðri forsíðu á pappír.
- Úr framtalsforriti RSK 1.04 sent með dulrituðum tölvupósti skv. sérstökum samningi við ríkisskattstjóra.
- Með dulrituðum tölvupósti, sbr. b) úr framtalsforritum, sem vottuð hafa verið af ríkisskattstjóra.
- Á skattframtali rekstraraðila 2003; RSK 1.04, sem ríkisskattstjóri hefur gefið út á pappír.

Ársreikningi og öðrum tilskildum fylgiskjölum lögaðila skal skilað á sama tíma og skattframtali og með sama hætti og því er skilað, þ.e. rafrænum eða á pappír.

8. gr.

Auglýsing þessi er birt skv. 91. og 93. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignar-skatt, og öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 16. janúar 2003.

Ingvar J. Rögnvaldsson vararíkisskattstjóri.

REGLUGERÐ

um kærunefnd jafnréttismála.

I. KAFLI

Gildissvið.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um störf og skrifstofuhald kærunefndar jafnréttismála.

II. KAFLI

Kærunefnd jafnréttismála.

2. gr.

Störf kærunefndar og skrifstofuhald.

Kærunefnd jafnréttismála er heimilt í samráði við félagsmálaráðuneytið að ráða starfs-mann sem meðal annars undirbýr fundi nefndarinnar.

Telji formaður nefndarinnar þörf á sérkunnáttu við úrlausn máls getur hann kvatt til ráðuneytis aðila sem hafa slíka sérkunnáttu.

3. gr.

Form og efni kæru.

Kæra skal vera skrifleg og skal þar greint nafn, heimilisfang og kennitala þess er kærir. Í kæru skal lýst þeirri afgreiðslu eða ákvörðun sem kærð er. Kæru skal fylgja rökstuðningur og þau sönnunargögn um málsatvik sem tiltæk eru. Nefndin getur ákveðið að kæru skuli skilað á sérstöku eyðublaði sem nefndin lætur útbúa. Ef kæra er borin fram af öðrum en þeim er hefur hagsmuni af úrlausn máls skal skriflegt umboð fylgja. Erindi skal berast innan árs frá því að viðkomandi fékk vitneskju um ætlað brot.

4. gr.

Frávísunarástæður.

Eftir að erindi berst er það lagt fram á næsta fundi kærunefndar, þar sem tekið er til meðferðar hvort málið fellur undir valdsvið nefndarinnar. Teljist málið falla utan verksviðs nefndarinnar skal vísa því frá. Berist kæra eftir að ár er liðið frá því að vitneskja um ætlað brot lá fyrir, skal vísa málinu frá nema aðstæður sem tilgreindar eru í 28. gr. stjórnsýslulaga, nr. 37/1993, eigi við.

5. gr.

Málsmeðferð.

Ef málatilbúnaður álitsbeiðanda er fullnægjandi er gagnaðila veittur frestur til að tjá sig um álitsbeiðnina. Greinargerð gagnaðila er síðan lögð fram og afrit sent álitsbeiðanda. Athugasemdir hans við greinargerð gagnaðila skal að lokum bera undir gagnaðila. Frestir málsaðila til að skila umsögnum til nefndarinnar skulu að jafnaði ekki vera lengri en tvær vikur í hvert sinn. Þegar allar upplýsingar eru taldar liggja fyrir er málið tekið til úrlausnar.

Þegar sérstaklega stendur á getur nefndin gefið málsaðilum kost á að koma fyrir nefndina og gera frekari grein fyrir sjónarmiðum sínum.

Um meðferð mála fer að öðru leyti eftir stjórnsýslulögum.

6. gr.

Takmörkun upplýsingagjafar.

Upplýsingagjöf nefndarmanna og starfsmanns nefndarinnar takmarkast af 4. mgr. 6. gr. laga nr. 96/2000. Samkvæmt lagaákvæðinu skal fara með upplýsingar um gögn sem þar er fjallað um sem trúnaðarmál. Ef slík gögn eru lögð fyrir nefndina verða þau ekki afhent öðrum en aðilum viðkomandi máls. Við afhendingu slíkra gagna skal greina móttakanda skýrt frá því að gögnin skuli meðhöndluð sem trúnaðarmál.

7. gr.

Málalyktir.

Nefndin skal skila skriflegri, rökstuddri álitsgerð um ágreiningsmál sem nefndarmenn skulu undirrita.

Nefndin heldur fundargerðabók þar sem skráðar eru upplýsingar um meðferð mála og niðurstöður þeirra. Starfsmaður nefndarinnar ritar fundargerðir.

Nefndin skal leitast við að gefa álit innan þriggja mánaða frá því að kæra berst.

8. gr.

Þagnarskylda.

Nefndarmönnum og starfsmanni nefndarinnar ber að gæta þagmælsku um þau atvik, sem þeim verða kunn í starfinu og leynt eiga að fara vegna lögmætra einka- og almanna-hagsmuna. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

IV. KAFLI

Gildistaka.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 6. mgr. 4. gr., 4. mgr. 5. gr. og 30. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla, nr. 96/2000, öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytinu, 16. janúar 2003.

Páll Pétursson.

Gylfi Kristinsson.

AUGLÝSING**um niðurlagningu sjóða.**

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 6. gr. laga um sjóði og stofnanir sem starfa samkvæmt staðfestri skipulagsskrá nr. 19/1988, hefur dómismálaráðherra lagt niður eftirtalda sjóði og stofnanir að fenginni umsögn Ríkisendurskoðunar.

Nr. í sjóða-skrá	Heiti	Nr. í B-deild Stjórnartíðinda
878	Minningarsjóður Þorsteins Eiríkssonar	47/1959
777	Kirkjubyggingarsjóður Ytri-Njarðvíkur	200/1952
981	Ljósavatnssjóður	102/1964
222	Sjóður fermingarbarna í Sauðlauksdal	64/1923
1464	Barnaheimilið að Tjaldanesi í Mosfellsbæ	105/1965
42	Gjafasjóður síra Þórarins Böðvarssonar og eiginkonu hans, frú Þórunnar Jónsdóttur, til skólahalds í Flensborg	29/1878
377	Sjúkrasjóður Bolungarvíkur	53/1934
1426	Sjálfsseignarstofnun Dvalarheimilis aldraðra heyrnarlausra	16/1993
1363	Hagrannsóknarstofnunin Freyja	458/1989
676	Minningarsjóður Eggerts Jóhannessonar og Péturs Eggertssonar	82/1948

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 14. janúar 2003.

F. h. r.

Björn Friðfinnsson.

Bryndís Helgadóttir.

AUGLÝSING

ríkisskattstjóra nr. 3/2003 um skattmat á bústofni til eignar 2003.

Eignamat í árslok 2003.

Samkvæmt 2. tölul. 74. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt skal telja búpening til eignar með verði er ríkisskattstjóri ákveður til eins árs í senn. Samkvæmt 2. tl. B-liðar 17. gr. reglugerðar nr. 245/1963 um tekjuskatt og eignarskatt, skal færa bústofn allan í ársbyrjun á bústofnsskýrslu með því verði sem ríkisskattstjóri ákveður, sbr. framangreint.

Ríkisskattstjóri hefur ákveðið eftirfarandi mat á búpeningi á árinu 2003 vegna bústofnsskýrslu fyrir það ár og skattframtals 2004

	kr.
Mjólkurkýr	77.000
Holdakýr og naut	60.000
Kvígur, 1 1/2 árs og eldri	48.000
Geldneyti	32.000
Kálfar, yngri en 1/2 árs	9.300
Ær og sauðir	5.400
Hrútar	8.800
Gemlingar	4.800
Hross á 14. vetri og eldri	15.000
Hross á 5. – 13. vetri	30.000
Fulltamin reiðhross (á 5. – 13. vetri)	110.000
Önnur nýtanleg reiðhross	55.000
Verðlaunahross (á 5. – 13. vetri)	150.000
Kynbótahestar á 5. – 13. vetri	220.000
Verðlaunaðir kynbótahestar á 5. - 13. vetri	320.000
Tryppi á 2. – 4. vetri	10.000
Fölöld	7.000
Hænsni, eldri en 6 mánaða	760
Varphænsni 6 mánaða og yngri	470
Kjúklingar	170
Endur	680
Gæsir	1.200
Kalkúnar	1.700
Gyltur	16.000
Geltir	25.000
Grísir	5.000
Kanínur	3.400
Minkar: Karldýr	3.700
Kvendýr	2.100
Hvolpar	0
Refir: Karldýr og kvendýr	7.200
Hvolpar	0
Önnur ótilgreind dýr nýtt í rekstri	3.200

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 16. janúar 2003.

Ingvar J. Rögnvaldsson vararíkisskattstjóri.

REGLUGERÐ

um útlendinga.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um heimild útlendinga til að koma til landsins og dvöl þeirra hér á landi.

Um útlendinga sem falla undir samninginn um Evrópska efnahagssvæðið og stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu gilda ákvæði XII. kafla reglugerðarinnar. Önnur ákvæði reglugerðarinnar gilda einnig um þá eftir því sem við á.

Íslenskir ríkisborgarar geta einnig borið skyldur samkvæmt reglugerðinni.

Íslensk skip í siglingum erlendis falla ekki undir gildissvið reglugerðarinnar.

2. gr.

Tilgangur.

Reglugerð þessi veitir heimild til að hafa eftirlit með komu fólks til landsins og för þess úr landi og með dvöl útlendinga hér á landi í samræmi við stefnu stjórnvalda hverju sinni.

Með reglugerðinni er kveðið á um réttarstöðu útlendinga sem koma til landsins eða fara frá því, dveljast hér eða sækja um leyfi samkvæmt útlendingalögum og reglugerð þessari.

II. KAFLI

Vegabréfaeftirlit.

3. gr.

Skylda til að gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið við komu og brottför.

Hver sá sem kemur til landsins skal þegar í stað gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið eða, ef það reynist ómögulegt, við næsta lögreglufirvald. Hver sá sem fer af landi brott skal við brottför gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið eða, ef það reynist ómögulegt, við næsta lögreglufirvald.

Við för yfir ytri landamæri Schengen-svæðisins er útlendingi skylt, ef þess er óskað, að veita eftirlitsmönnum vegabréfa þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að framfylgja virku eftirliti.

Skylda skv. 1. mgr. gildir ekki um för yfir innri landamæri Schengen-svæðisins, nema ákveðið sé að taka upp tímabundið eftirlit á innri landamærum í samræmi við 2. mgr. 2. gr. Schengen-samningsins.

4. gr.

Landamærastöðvar.

Þegar farið er um ytri landamæri Schengen-svæðisins skal komið til landsins og farið frá því á stöðum og afgreiðslutíma sem um getur í viðauka 1. För yfir innri landamæri Schengen-svæðisins er heimil utan viðurkenndra landamærastöðva. Þetta gildir þó ekki ef ákveðið er að taka upp tímabundið eftirlit á innri landamærum Schengen-svæðisins í samræmi við 2. mgr. 2. gr. Schengen-samningsins.

Með för skipa yfir ytri landamæri Schengen-svæðisins er átt við alla umferð skipa til og frá landinu. Þetta gildir þó ekki um:

- a. íslensk fiskiskip sem hvorki hafa haft viðkomu í erlendri höfn né lagst að skipi á hafi úti og áhöfn eða farþegar ekki komið eða farið þar frá borði,

b. farþegaferjur í reglubundnum siglingum með síðasta viðkomustað innan Schengen-svæðisins,

c. skemmtiferðaskip með síðasta viðkomustað innan Schengen-svæðisins.

Með för loftfara yfir ytri landamæri Schengen-svæðisins er átt við alla flugumferð til og frá landinu inn á eða af yfirráðasvæði ríkis sem ekki tekur þátt í Schengen-samstarfinu.

Þegar sérstaklega stendur á má með leyfi hlutaðeigandi lögreglustjóra fara um ytri landamæri utan landamærastöðva og afgreiðslutíma þeirra.

5. gr.

Sérreglur um komu og brottför skipa.

Stjórnandi skips á leið til landsins yfir ytri landamæri skal tilkynna Landhelgisgæslunni um komu a.m.k. 24 klst. áður en siglt er inn í íslenska landhelgi. Samtímis skal tilkynna áætlaða brottför. Staðfestingu á brottför úr höfn skal tilkynna Landhelgisgæslunni a.m.k. 6 klst. fyrir brottför.

Í tilkynningu skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar um skip í þessari röð:

- a. nafn,
- b. einkennisstafir,
- c. radíókallmerki,
- d. þjóðerni,
- e. tegund,
- f. dagsetning,
- g. tími,
- h. staðsetning,
- i. síðasti viðkomustaður (staður og ríki),
- j. fyrsti áætlunarstaður á Íslandi,
- k. áætlaður komutími,
- l. aðrar viðkomuhafnir á Íslandi,
- m. brottfararhöfn á Íslandi,
- n. áætlaður brottfarartími,
- o. næsti ákvörðunarstaður (staður og ríki),
- p. umboðsmaður.

Með tilkynningu skal fylgja skrá yfir áhöfn og farþega skips í samræmi við ákvæði 109. gr.

Tafarlaust ber að tilkynna lögreglu um laumufarþega í skipi og áður en komið er til hafnar ef unnt er.

Senda má Landhelgisgæslunni skrá yfir áhöfn og farþega skips fyrir milligöngu skipafélags eða miðlara en skipstjóri ber ábyrgð á að skránni sé skilað. Allar fyrirhugaðar breytingar á skipan áhafnar ber tafarlaust að tilkynna Landhelgisgæslunni.

Með heimild hlutaðeigandi lögreglustjóra má víkja frá ákvæðum þessarar greinar um tilkynningarskyldu.

Landhelgisgæslan tekur við tilkynningum og skráum yfir áhafnir og farþega skv. 109. gr. á rafrænu formi. Senda skal upplýsingar á tölvupóstfang Landhelgisgæslunnar eða Immar-sat C númer hennar. Sending upplýsinga með símbréfi eða upplestri um talstöð er einungis heimil þegar fáir eru um borð og ekki er unnt að senda gögn rafrænt.

Landhelgisgæslan skal staðfesta móttöku upplýsinga skv. 109. gr. Landhelgisgæslan skal framsenda upplýsingarnar til ríkislögreglustjóra sem staðfestir móttöku þeirra.

Að lokinni athugun í Schengen-upplýsingakerfinu skal ríkislögreglustjóri senda niður-stöður hennar til hlutaðeigandi lögreglustjóra.

Dómsmálaráðherra setur nánari verklagsreglur um samstarf Landhelgisgæslunnar, ríkis-lögreglustjóra og lögreglustjóra um persónueftirlit í höfnum.

6. gr.

Sérreglur um komu og brottför loftfara.

Stjórnandi loftfars sem kemur frá útlöndum eða fer til útlanda skal samkvæmt beiðni lögreglu láta henni í té skrá yfir farþega og áhöfn í samræmi við ákvæði 108. gr. Lögreglan getur í samráði við önnur yfirvöld ákveðið að stjórnandi loftfars afhendi þeim yfirvöldum skrána.

Lögreglan getur enn fremur í sérstökum tilvikum krafist þess að skráin verði send fyrir komu loftfarsins samkvæmt nánari ákvörðun ríkislögreglustjóra.

7. gr.

Eftirlitsstaður og eftirlitsaðilar.

Komu- og brottfarareftirlit skal fara fram á landamærastöðvum sem tilgreindar eru í viðauka 1, sbr. 1. mgr. 4. gr. Víkja má frá þessu ef lögreglustjóri ákveður að beita heimild skv. 4. mgr. 4. gr. eða þegar ákveðið er að framkvæma komueftirlit með erlendum áhafnar meðlimum eða farþegum skips áður en það kemur til hafnar, sbr. 5. mgr. 30. gr.

Lögreglan ber ábyrgð á vegabréfaeftirliti.

8. gr.

Framkvæmd vegabréfaeftirlits.

Við komu skal ganga úr skugga um að útlendingur hafi gilt vegabréf eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki. Einnig ber að athuga hvort þeir útlendingar sem eru áritunarskyldir hafi gilda vegabréfsáritun til Íslands. Jafnframt skal ganga úr skugga um, með frekari rannsókn ef þörf krefur, að ekki séu ástæður til að vísa útlendingi frá landi í samræmi við 18. gr. útlendingalaga.

Við brottför skal ganga úr skugga um að útlendingur hafi gilt vegabréf eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki. Útlendingar, aðrir en ríkisborgarar ríkja sem taka þátt í Schengen-samstarfinu, skulu einnig sæta eftirliti sem miðar að því að verjast ógn við þjóðaröryggi og allsherjarreglu samningsaðilanna, sbr. d-lið 2. mgr. 6. gr. Schengen-samningsins.

9. gr.

Heimild til afritunar ferðaskilríkja.

Lögreglunni er heimilt að afrita ferðaskilríki og ferðagögn útlendinga ef það er talið nauðsynlegt til að tryggja varðveislu upplýsinga sem þau hafa að geyma um hver útlendingurinn er og um ferðatilhögun hans og heimild til landgöngu.

10. gr.

Eftirlit flytjenda með ferðaskilríkjum.

Stjórnendur skipa eða loftfara skulu ganga úr skugga um að farþegar þeirra hafi gilt ferðaskilríki.

Áður en farþegi stígur um borð skal kanna hvort hann hafi vegabréf eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki og hvort þeir farþegar sem eru áritunarskyldir hafi gilda vegabréfsáritun til landsins.

Skylda skv. 1. og 2. mgr. á ekki við um för yfir innri landamæri Schengen-svæðisins, en gengið skal þó úr skugga um að skráður farþegi sé sá sem hann segist vera.

Skipstjórar og flugstjórar skulu við komu til íslenskrar hafnar eða flugvallar frá ríki sem

ekki tekur þátt í Schengen-samstarfinu sjá um að farþegar yfirgefi ekki skip eða loftfar fyrir en vegabréfaskoðun getur farið fram.

III. KAFLI

Vegabréf.

11. gr.

Vegabréfaskylda.

Útlendingur, sem kemur til landsins eða fer þaðan, skal hafa vegabréf eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki. Kennivottorð sem talin eru upp í viðauka 2 eru viðurkennd sem ferðaskilríki við komu til landsins eða brottför þaðan. Ef útlendingur afhendir lögreglu eða öðru stjórnvaldi hér á landi vegabréf sitt eða annað kennivottorð skal hann fá í hendur kvittun lögreglu eða stjórnvalds fyrir móttöku skilríkisins.

Vegabréfaskyldan nær ekki til danskra, finnskra, norskra og sænskra ríkisborgara sem koma hingað til lands beint frá Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð eða fara beint þangað héðan.

Útlendingur, eldri en 18 ára, sem ekki er norrænn ríkisborgari, skal ávallt við dvöl hér á landi bera vegabréf, annað kennivottorð eða kvittun stjórnvalds fyrir móttöku ferðaskilríkis, sbr. 1. mgr., eða skilríki gefið út til hans af íslenskum stjórnvöldum, svo sem dvalarleyfisskírteini.

12. gr.

Skilyrði fyrir því að vegabréf teljist gilt ferðaskilríki.

Vegabréf skal gefið út af þar til bæru yfirvaldi í því ríki sem handhafinn er ríkisborgari og vera gilt til ferðar hingað til lands. Það skal enn fremur vera gilt til ferðar til baka til útgáfuríkisins eða þriðja ríkis.

Vegabréfið skal gefið út á nafn eins einstaklings, sbr. þó ákvæði 13. og 14. gr.

Í vegabréf skal skráð fullt nafn vegabréfshafa, kyn, fæðingardagur, fæðingarstaður og ríkisfang hans, svo og til hvaða tíma vegabréfið gildir. Vegabréfið skal bera sýnishorn undirskriftar vegabréfshafa.

Í vegabréf skal fest nýleg og góð ljósmynd af vegabréfshafa. Í vegabréfi skal vera embættisstimpill eða innsigli þess yfirvalds sem gefur það út. Í meginmáli þess mega ekki vera leiðréttingar, nema gerðar séu af þar til bæru yfirvaldi.

Vegabréf skal vera á íslensku, dönsku, norsku, sænsku, ensku, frönsku, ítölsku, spænsku eða þýsku eða hafa að geyma þýðingu á eitthvert þessara mála.

Gildistími vegabréfs skal vera a.m.k. þrjú mánuðir fram yfir áætlaða dvöl hér á landi.

13. gr.

Sameiginlegt vegabréf hjóna og undanþága frá vegabréfaskyldu fyrir börn.

Heimilt er hjónum, hvort sem þau ferðast saman eða hvort í sínu lagi, að nota vegabréf, sem gefið hefur verið út handa þeim sameiginlega. Í vegabréfinu skal vera lýsing á hjónunum, myndir af þeim og sýnishorn af undirritun beggja. Vegabréfið skal að öðru leyti vera eins og vegabréf einstaklinga.

Útlent barn, yngra en 18 ára, sem ferðast með nánum ættingja eða forsjármanni, má koma til landsins og fara þaðan án þess að hafa eigið vegabréf ef nafn þess, kyn og aldur er skráð í vegabréf ættingjans eða forráðamannsins.

14. gr.

Sameiginlegt vegabréf (hópfærðavegabréf).

Heimila má útlendingum, sem koma hingað til lands í hópfærð og ætla einungis að dveljast hér í stuttan tíma, að nota vegabréf, sem gefið hefur verið út handa þeim sameiginlega. Hópfærðavegabréf skal gefið út af þar til bæru yfirvaldi, stimplað með embættisstimpli þess eða innsigli og vera gilt til ferðar til Íslands. Í því mega eingöngu vera nöfn ríkisborgara í ríki þar sem það er gefið út. Hópfærðavegabréf skal vera gilt til ferðar hópsins til baka til útgáfuríkisins.

Hópfærðavegabréf skal gefið út fyrir a.m.k. fimm manns, en mest fimmtíu manns. Í vegabréfinu skal kveðið á um gildistíma þess og tilgreint fullt nafn hvers þátttakanda í hópfærðinni, fæðingardagur, fæðingarstaður, ríkisfang og lögheimili. Hver þátttakandi skal auk þess hafa kennivottorð, útgefið af yfirvaldi í heimalandi. Fararstjóri skal hafa venjulegt vegabréf, en nafn hans, svo og númer og útgáfudagur vegabréfsins, skal skráð á hið sameiginlega vegabréf.

Hópfærðavegabréf skal gefið út í þremur eintökum. Skal eitt þeirra afhent eftirlitsmanni vegabréfa við komu til Íslands og annað við brottför.

Ef sameiginlegt vegabréf er gefið út í samræmi við Evrópusamning um ferðalög æskufólks á sameiginlegum vegabréfum frá 16. desember 1961 má í sameiginlega vegabréfinu, auk þeirra sem eru ríkisborgarar í útgáfuríkinu, skrá ríkisfangslausu og flóttamenn yngri en 21 árs sem dvelja löglega í útgáfuríkinu.

15. gr.

Heimild til að undanþiggja útlending vegabréfaskyldu.

Útlendingastofnun getur, ef sérstaklega stendur á, undanþegið útlending þeirri skyldu að hafa vegabréf eða önnur viðurkennd skilríki.

IV. KAFLI

Vegabréfsáritanir.

16. gr.

Skylda til að hafa vegabréfsáritun við komu til landsins.

Útlendingur þarf að hafa vegabréfsáritun til að mega koma til landsins með þeim undantekningum sem greinir í 17. gr. Vegabréfsáritun gefin út af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu gildir til komu og dvalar hér á landi þann tíma sem tilgreindur er í árituninni.

17. gr.

Undanþága frá skyldu til að hafa vegabréfsáritun.

Útlendingur sem hefur gilt vegabréf, gefið út af ríki sem greinir í I. hluta 3. viðauka, er undanþeginn skyldu til að hafa vegabréfsáritun. Sama gildir um handhafa ferðaskilríkis sem greinir í II. hluta 3. viðauka.

Útlendingur, sem hefur dvalarleyfi gefið út af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu, er undanþeginn áritunarskyldu. Sama gildir um útlending sem hefur bráðabirgðadvalarleyfi gefið út af þátttökuríki í samstarfinu, enda hafi hann auk þess ferðaskilríki gefið út af sama ríki.

18. gr.

Vegabréfsáritun sem gildir á öllu Schengen-svæðinu.

Samræmda vegabréfsáritun sem gildir á öllu Schengen-svæðinu má gefa út til dvalar í allt að þrjá mánuði. Hún getur verið tvenns konar:

- a. Vegabréfsáritun sem gildir fyrir eina komu eða fleiri inn á svæðið, en hvorki samfelldur né samanlagður dvalartími heimsókna má vera lengri en þrjú mánuðir á hálfis árs tímabili miðað við þann dag sem fyrst var komið inn á svæðið. Vegabréfsáritun fyrir hóp, sbr. 14. gr., má gefa út til dvalar allt að 30 dögum.
- b. Vegabréfsáritun vegna gegnumferðar sem veitir handhafa heimild til að fara einu sinni eða tvisvar, eða oftár í undantekningartilvikum, um yfirráðasvæði samningsaðilanna yfir á yfirráðasvæði þriðja ríkis, enda taki gegnumferðin að hámarki fimm daga.

19. gr.

Skilyrði til útgáfu vegabréfsáritunar sem gildir á öllu Schengen-svæðinu.

Sækja má um vegabréfsáritun sem gildir á öllu Schengen-svæðinu á grundvelli eftirfarandi aðstæðna:

- a. Vegna fjölskylduheimsóknar, ferðamannaheimsóknar, viðskiptaheimsóknar eða annarrar heimsóknar þegar ekki er krafist dvalarleyfis. Áritun samkvæmt þessum lið skal að jafnaði veita fyrir eina komu til landsins. Í undantekningartilfellum má veita áritun sem gildir í eitt ár til fleiri en einnar komu til landsins. Áritun samkvæmt þessum lið heimilar för innan Schengen-svæðisins nema annað sé tekið fram í árituninni sjálfri.
- b. Vegna ferðar um flugvöll. Áritun til farar um flugvöll skal að jafnaði veita fyrir eina eða tvær ferðir. Í undantekningartilfellum má veita áritun fyrir fleiri ferðir. Áritun samkvæmt þessum lið heimilar ferð um flugvöll en ekki för innan Schengen-svæðisins.
- c. Vegna langtímadvalar á Íslandi á grundvelli dvalar- og/eða atvinnuleyfis sem liggur fyrir þegar áritun er veitt. Áritun samkvæmt þessum lið skal veita fyrir eina komu og heimilar hún för innan Schengen-svæðisins nema annað sé tekið fram í árituninni sjálfri.

Vegabréfsáritun samkvæmt þessari grein má aðeins gefa út til útlendings sem uppfyllir eftirtalin skilyrði:

- a. Viðkomandi verður að hafa gilt vegabréf eða annað gilt kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki við komu til Íslands og annarra Schengen-ríkja og við brottför og gildir a.m.k. þrjú mánuði fram yfir þann tíma sem vegabréfsáritunin, sem sótt er um, tekur til.
- b. Viðkomandi verður að hafa heimild til að ferðast til baka til heimalandsins eða annars ríkis sem gildir a.m.k. þrjú mánuði fram yfir gildistíma áritunarinnar.
- c. Viðkomandi verður að hafa nægileg fjárráð sér til framfærslu meðan á fyrirhugaðri dvöl stendur og til að greiða fyrir ferð til baka til heimalandsins eða annars lands þar sem honum hefur verið tryggður aðgangur, eða vera í aðstöðu til að sjá fyrir sér á löglegan hátt.
- d. Ekki má liggja fyrir ástæða til frávísunar eða brottvísunar skv. 18. eða 20. gr. útlendingalaga.
- e. Viðkomandi fullnægir skilyrðum um vegabréfsáritun samkvæmt Schengen-samningnum.

Útlendingastofnun getur í sérstökum tilvikum heimilað undanþágu frá skilyrðum a- og b-liðar um gildistíma ferðaskilríkis og heimildar til að ferðast aftur til heimaríkis eða annars ríkis.

Að uppfylltum skilyrðum 1.-3. mgr. skal að jafnaði veita vegabréfsáritun nema ástæður sem varða utanríkisstefnu eða almannaoýruggi mæli gegn því eða ef ástæða er til að vefengja

uppgefinn tilgang ferðar viðkomandi hingað til lands eða réttmæti upplýsinga sem viðkomandi hefur veitt. Þegar vegabréfsáritun er veitt skal handhafa hennar gerð grein fyrir því að dvelji hann lengur en áritunin segir til um geti það haft í för með sér brottvísun og endurkomubann í samræmi við 20. gr. útlendingalaga. Handhafi áritunar má ekki stunda atvinnu á Íslandi nema hann hafi fengið útgefið atvinnuleyfi hérlendis.

20. gr.

Vegabréfsáritun sem gildir eingöngu fyrir Ísland.

Gefa má út vegabréfsáritun fyrir útlending sem ekki uppfyllir skilyrði 19. gr. ef það er talið nauðsynlegt af mannuðarástæðum eða vegna þjóðarhagsmuna eða alþjóðlegra skuldbindinga. Slík vegabréfsáritun skal takmörkuð við komu og dvöl á Íslandi þann tíma sem tilgreindur er í árituninni. Skal öðrum þátttökuríkjum Schengen-samstarfsins tilkynnt um þetta.

21. gr.

Vegabréfsáritun til að fara um flugvöll.

Ríkisborgari í ríki sem talið er upp í I. hluta viðauka 4 skal hafa gilda íslenska vegabréfsáritun til að fara um flugvöll þegar hann fer um íslenska flughöfn við millilendingu eða til að skipta um loftfar. Hann er þó undanþeginn áritunarskyldu ef hann hefur dvalarleyfi sem greinir í II. hluta viðauka 4 og hefur heimild til endurkomu til dvalarríkisins sem er gild í a.m.k. þrjá mánuði eftir för hans um íslenska flughöfn.

22. gr.

Umsókn um vegabréfsáritun.

Umsækjandi um vegabréfsáritun skal sjálfur leggja fram umsókn sína á sérstöku eyðublaði. Umsókninni skal fylgja ljósmynd af umsækjanda og skal hann rita undir umsóknina eigin hendi.

Sækja má um vegabréfsáritun til Íslands hjá erlendum sendistofnunum sem tilgreindar eru í viðauka 5.

Þegar umsókn um vegabréfsáritun er lögð fram hjá íslenskum yfirvöldum skal greiða gjald samkvæmt lögum um aukatekjur ríkissjóðs. Þegar umsókn er lögð fram hjá erlendri sendistofnun fer gjaldtaka eftir reglum viðkomandi ríkis.

23. gr.

Málsmeðferð við afgreiðslu umsókna um vegabréfsáritun.

Stjórnvald sem annast afgreiðslu umsókna um vegabréfsáritun, sbr. 24. gr., skal ganga úr skugga um að hún sé rétt útfyllt og að nauðsynleg gögn fylgi.

Stjórnvaldið skal sjá til þess að málið sé nægjanlega upplýst áður en ákvörðun er tekin og afla í því skyni allra þeirra upplýsinga um umsækjanda sem taldar eru nauðsynlegar. Leggja má fyrir umsækjanda að koma til viðtals í tengslum við afgreiðslu umsóknarinnar.

Ef þörf krefur skal umsækjandi leggja fram gögn til staðfestingar á tilgangi dvalar og aðstæðum meðan á dvölinni stendur og önnur gögn sem nauðsynleg þykja til að unnt sé að ganga úr skugga um að hann uppfylli skilyrði 19. gr.

24. gr.

Útgáfa vegabréfsáritunar.

Ef ekki er annað tekið fram tekur Útlendingastofnun ákvörðun um umsókn um vegabréfsáritun.

Sendistofnunum þeim sem taldar eru upp í viðauka 5 er heimilt að verða við umsókn um vegabréfsáritun.

Útlendingastofnun er þó einni heimilt að taka ákvörðun um umsókn um vegabréfsáritun í eftirtöldum tilvikum:

- a. ef umsækjandi er flóttamaður, ríkisfangslaus eða ef óvíst er um ríkisfang hans,
- b. ef sendistofnun skv. 2. mgr. er í vafa um hvort verða eigi við tiltekinni umsókn,
- c. ef um er að ræða tilvik þar sem skylt er, áður en vegabréfsáritun er gefin út, að hafa samráð fyrir fram við miðlæg yfirvöld þess ríkis sem ábyrgð ber á árituninni.

Útlendingastofnun er einni heimilt að verða við umsókn útlendings sem hefur verið brottvísað frá Íslandi eða öðru norrænu ríki eða er skráður í Schengen-upplýsingakerfið í því skyni að honum verði synjað um komu.

Vegabréfsáritun sem gildir eingöngu fyrir Ísland verður einungis veitt af Útlendingastofnun.

Vegabréfsáritun skal sett í vegabréf umsækjanda eða annað viðurkennt kennivottorð eða skráð í sérstöku skjali.

25. gr.

Framlenging á gildistíma vegabréfsáritunar.

Heimilt er að framlengja gildistíma vegabréfsáritunar um allt að þrjá mánuði vegna óviðráðanlegra ytri aðstæðna. Framlengd áritun gildir einungis fyrir Ísland. Það er skilyrði að ástæður sem liggja til grundvallar umsókn um framlengingu hafi ekki legið fyrir þegar áritunin var gefin út og að tilgangur dvalarinnar hafi ekki breyst. Einnig er það skilyrði fyrir framlengingu vegabréfsáritunar að skilyrði 19. gr. séu uppfyllt.

26. gr.

Afturköllun vegabréfsáritunar.

Útlendingastofnun getur afturkallað vegabréfsáritun eða stytt gildistíma hennar ef forsendur fyrir útgáfu áritunar voru ekki réttmætar eða reynast ekki lengur vera fyrir hendi.

Ákvörðun um afturköllun eða styttingu gildistíma áritunar tekur gildi við stimulun eða áritun lögreglu eða Útlendingastofnunar í vegabréf útlendingsins, viðurkennt kennivottorð eða skjal sem áritunin hefur verið sett í eða þegar áritunarhafa berst tilkynning Útlendingastofnunar um ákvörðunina.

27. gr.

Útgáfa vegabréfsáritunar á landamærum.

Útlendingastofnun getur heimilað útgáfu vegabréfsáritunar til áritunarskylds útlendings sem gefur sig fram við vegabréfaeftirlit án gildrar áritunar ef hann uppfyllir skilyrði 19. gr. og brýnar og ófyrirséðar ástæður mæla með því.

V. KAFLI

Áhafnir skipa og loftfara.

28. gr.

Eftirlit með landgöngu og afskráningu útlendinga úr áhöfn skipa í íslenskri höfn.

Ef útlendingur sem skráður er í áhöfn íslensks eða erlends skips vill fara úr skipsrúmi meðan skipið liggur í íslenskri höfn skal skipstjóri skipsins tilkynna það viðkomandi lögreglustjóra sem ákveður hvort veitt skuli heimild til afskráningar og útlendingnum heimiluð landganga.

Umboðsskrifstofa skipa skal umsvifalaust tilkynna lögreglustjóra ef óskað er heimildar til afskráningar útlendings úr áhöfn í íslenskri höfn.

Skilyrði fyrir því að heimild til að afskrá útlending úr áhöfn verði veitt eru:

- a. útlendingurinn hafi gilt vegabréf, sjóferðabók eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki,
- b. áritunarskyldur útlendingur hafi gilda vegabréfsáritun eða sérstakt samþykki Útlendingastofnunar,
- c. ekki liggi fyrir ástæða til frávísunar skv. d-, i- eða j-lið 1. mgr. 18. gr. útlendingalaga.

Útlendingur sem ætlar til áfangastaðar utan Íslands þarf að auki að hafa vegabréfsáritun eða sérstakt leyfi til að ferðast um þau ríki sem hann hyggst fara um til að komast á áfangastað og eftir atvikum leyfi til að ferðast til þess ríkis sem er áfangastaður hans.

Þótt skilyrði 3. mgr. séu ekki uppfyllt getur lögreglustjóri veitt útlendingi heimild til landgöngu, framvísi hann sjóferðabók eða vegabréfi, í eftirtöldum tilvikum:

- a. ef fyrir liggur að hann verði skráður í áhöfn skips sem þegar liggur í höfn eða er að koma til hafnar á Schengen-svæðinu,
- b. þegar leyfi til landgöngu er þörf af óviðráðanlegum ytri aðstæðum.

Miða skal við að dvölin verði ekki lengri en sem nemur þeim tíma sem eðlilegur má teljast ef bíða þarf eftir hentugri ferð frá landinu. Ef útlendingurinn hyggst dveljast lengur hér á landi skal leita heimildar Útlendingastofnunar.

Þegar útlendingur hefur fengið heimild til afskráningar úr áhöfn skal frá því greint í vegabréfi hans eða sjóferðabók eða tilgreint í sérstöku skjali að landganga sé heimil að því tilskildu að útlendingurinn fari af landi brott innan tiltekins tíma eða með tilteknu skipi eða loftfari.

Stjórnanda skips er skylt að taka aftur um borð útlendinga úr áhöfn sem neitað hefur verið um heimild til afskráningar úr áhöfn eða heimild til landgöngu eða á annan hátt að koma viðkomandi úr landi samkvæmt nánari ákvörðun lögreglu.

Þegar þess er talin þörf skal lögreglan krefjast tryggingar af hálfu eigenda skipsins, leigjanda, skipsstjórnanda eða umboðsmanni þess vegna þeirra útgjalda sem viðkomandi ber ábyrgð á skv. 4. mgr., sbr. 2. mgr., 56. gr. útlendingalaga þegar útlendur sjómaður yfirgefur skipsrúm án heimildar lögreglu. Einnig er hægt að setja það sem skilyrði fyrir því að slík heimild verði veitt að trygging verði lögð fram.

Ekki skal krefjast tryggingar vegna norræns ríkisborgara nema til þess liggi sérstakar ástæður.

Dómsmálaráðuneytið getur ákveðið að fallið skuli frá kröfu um tryggingu og látið hjá líða að kalla menn til ábyrgðar ef það telst sanngjarnt.

29. gr.

Laumufarþegar.

Ákvæði 28. gr. gilda eftir því sem við á um útlenda laumufarþega á íslensku eða erlendu skipi sem óskar eftir að fara í land eða fer í land í íslenskri höfn.

Af mannúðarástæðum eða vegna þjóðréttarlegra skuldbindinga má heimila landgöngu þótt skilyrði 3. mgr. 28. gr. séu ekki uppfyllt. Útlendingastofnun tekur ákvörðun um hvort slík heimild skuli veitt.

30. gr.

Eftirlit með erlendum skipverjum.

Útlendingur í áhöfn skips, íslensks eða erlends, sem kemur til íslenskrar hafnar, má, án sérstaks leyfis, dvelja á komustaðnum meðan skip er þar, þó eigi lengur en þrjá mánuði.

Ef útlendingur úr áhöfn skips hyggst ferðast til annars staðar á landinu eða til annars Schengen-ríkis, meðan skipið liggur í íslenskri höfn, skal vegabréfaeftirlit fara fram með venjulegum hætti. Sama gildir ef samanlagður tími sem skipið liggur í íslenskri höfn og

annarri höfn á Schengen-svæðinu fer yfir þrjá mánuði. Við þær aðstæður er krafist dvalarleyfis, sbr. VII. kafla, til að dveljast áfram hér á landi.

Lögreglustjóri getur bannað áhöfn eða einstökum meðlimum áhafnar að yfirgefa skip, ef það er nauðsynlegt vegna almannareglu eða öryggissjónarmiða eða af öðrum sérstökum ástæðum.

Lögreglan getur eftir þörfum tekið upp eftirlit með kennivottorðum útlendra manna í áhöfn skips eða gert úrtakskönnun.

Heimilt skal í sérstökum tilvikum að framkvæma komueftirlit áður en skip kemur til hafnar.

31. gr.

Eftirlit með útlendingum í áhöfn loftfars sem hingað kemur.

Ákvæði þessa kafla gilda einnig um stjórnendur og áhafnarmedlimi loftfara, eftir því sem við á.

VI. KAFLI

Dvöl án dvalarleyfis.

32. gr.

Dvöl án dvalarleyfis.

Útlendingur, sem þarf vegabréfsáritun til landgöngu, má ekki dveljast hér á landi lengur en áritunin segir til um nema sérstakt leyfi komi til. Öðrum útlendingum er óheimilt án sérstaks leyfis að dveljast hér lengur en þrjá mánuði frá komu til landsins. Dvöl í öðru ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu telst jafngilda dvöl hér á landi.

Samanlögð dvöl á Schengen-svæðinu má ekki fara yfir þrjá mánuði á sex mánaða tímabili. Dvalartími útlendinga sem er undanþeginn áritunarskyldu, sbr. 17. gr. og viðauka 3, reiknast frá þeim degi er hann kom inn á Schengen-svæðið. Ef útlendingurinn hefur dvalarleyfi í öðru ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu reiknast dvalartíminn frá þeim degi er hann fór yfir innri landamæri Schengen-svæðisins. Skylda má útlending með dvalarleyfi í öðru Schengen-ríki til að leggja fram ferðagögn sem staðfesta hvenær hann kom til landsins.

Hafi útlendingurinn dvalarleyfi í öðru norrænu ríki og sé hann ríkisborgari ríkis sem undanþegið er áritunarskyldu við komu til landsins, sbr. viðauka 3, reiknast dvalartíminn frá því að hann kom til landsins. Skal þá einungis taka mið af dvöl í landinu á síðustu sex mánuðum þegar dvalartími er reiknaður, sbr. 2. og 4. mgr. 5. gr. norræna vegabréfaeftirlitssamningsins.

Dönskum, finnskum, norskum og sænskum ríkisborgurum er heimilt að dveljast hér á landi án dvalarleyfis.

Útlendingur sem fæddur er íslenskur ríkisborgari þarf ekki sérstakt dvalarleyfi ef hann hefur haft fasta búsetu hér á landi samfelld í eitt ár.

Útlendingur sem á íslenskt foreldri þarf ekki sérstakt dvalarleyfi ef hann hefur haft fasta búsetu hér á landi samfelld í tvö ár, enda hafi hið íslenska foreldri haft ríkisborgararétt ekki skemur en fimm ár.

Útlendingur sem á íslenskan maka og hefur búið með honum hér á landi samfelld um þriggja ára skeið eftir hjúskaparstofnun eða staðfestingu samvistar þarf ekki sérstakt dvalarleyfi.

VII. KAFLI

Dvalarleyfi.

33. gr.

Hverjir þurfa dvalarleyfi.

Útlendingur, sem hyggst ráða sig í vinnu fyrir endurgjald eða án þess, eða stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi hér á landi, þarf að hafa atvinnuleyfi og dvalarleyfi, nema það sé sérstaklega undanskilið í lögum um atvinnuréttindi útlendinga og útlendingalögum.

Útlendingur, sem hyggst dveljast hér lengur en honum er heimilt skv. 1. mgr. 8. gr. útlendingalaga, sbr. 1.-3. mgr. 32. gr. reglugerðarinnar, þarf að hafa dvalarleyfi.

34. gr.

Almenn skilyrði dvalarleyfis.

Veita má útlendingi dvalarleyfi að fenginni umsókn og að uppfylltum skilyrðum laga ef jafnframt er fullnægt skilyrðum samkvæmt þessum kafla.

Útlendingur sem sækir um dvalarleyfi skal hafa náð 18 ára aldri. Útlendingur yngri en 18 ára getur að jafnaði einungis fengið dvalarleyfi í tengslum við dvalarleyfi foreldris eða forsjármanns.

Ekki er heimilt að gefa út dvalarleyfi ef fyrir liggja ástæður sem varða almannaoöryggi eða ef stefna stjórnvalda í utanríkis- eða innflytjendamálum mælir gegn því.

Tilgangur umsækjanda með dvöl hér á landi skal vera í samræmi við það dvalarleyfi sem sótt er um.

35. gr.

Flokkar dvalarleyfa.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um útgáfu dvalarleyfa sem skiptast í eftirfarandi flokka:

- a. dvalarleyfi án atvinnuþátttöku,
- b. dvalarleyfi vegna atvinnuþátttöku sem er grundvöllur búsetuleyfis,
- c. dvalarleyfi vegna atvinnuþátttöku með takmörkunum,
- d. óendurnýjanlegt dvalarleyfi vegna atvinnuþátttöku,
- e. dvalarleyfi fyrir aðstandendur skv. 13. gr. útlendingalaga,
- f. dvalarleyfi vegna námsdvalar,
- g. dvalarleyfi vegna vistráðningar,
- h. dvalarleyfi af mannúðarástæðum skv. 2. mgr. 11. gr. útlendingalaga,
- i. bráðabirgðadvalarleyfi skv. 3. mgr. 11. gr. útlendingalaga,
- j. dvalarleyfi til EES- eða EFTA-útlendings,
- k. búsetuleyfi skv. 15. gr. útlendingalaga.

36. gr.

Dvalarleyfi sem geta skapað grundvöll fyrir búsetuleyfi.

Dvalarleyfi til útlendings sem fellur undir reglur sammingsins um Evrópska efnahags- svæðið (EES-útlendings) eða stofnsammings Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA-útlendings), sbr. XII. kafla, og dvalarleyfi af mannúðarástæðum skv. 2. mgr. 11. gr. útlendingalaga mynda heimild til útgáfu búsetuleyfis, sbr. þó 2. og 3. mgr. 12. gr. útlendingalaga.

Dvalarleyfi fyrir aðstandendur skv. 13. gr. útlendingalaga mynda heimild til útgáfu búsetuleyfis með sama hætti og það dvalarleyfi sem viðkomandi umsækjandi leiðir rétt sinn af.

Dvalarleyfi til umsækjanda sem er barn foreldris sem var íslenskur ríkisborgari við fæðingu umsækjanda myndar heimild til útgáfu búsetuleyfis.

Dvalarleyfi vegna atvinnuþátttöku skv. b-lið 35. gr. reglugerðarinnar myndar heimild til útgáfu búsetuleyfis. Slíkt dvalarleyfi má gefa út eftir eins árs samfellda dvöl umsækjanda hér á landi samkvæmt dvalarleyfi skv. c-lið 35. gr. Það er og skilyrði útgáfu dvalarleyfis skv. b-lið 35. gr. að umsækjandi hafi stundað atvinnu að staðaldri á dvalarleyfistímanum og að hann hafi ekki notið fjárhagsaðstoðar samkvæmt lögum um félagsþjónustu sveitarfélaga. Frá skilyrði um að umsækjandi hafi ekki notið slíkrar aðstoðar er þó heimilt að víkja ef ríkar sanngirnissástæður mæla með því. Enn fremur er það skilyrði útgáfu dvalarleyfis skv. b-lið 35. gr. að skilyrði séu fyrir hendi til að framlengja atvinnuleyfi umsækjanda og sótt hafi verið um framlengingu þess.

Dvalarleyfi sem geta skapað grundvöll fyrir búsetuleyfi eru í skilningi reglugerðarinnar án takmarkana.

37. gr.

Dvalarleyfi sem ekki geta skapað grundvöll fyrir búsetuleyfi.

Dvalarleyfi án atvinnuþátttöku, óendurnýjanlegt dvalarleyfi vegna atvinnuþátttöku, takmarkað dvalarleyfi vegna atvinnuþátttöku, dvalarleyfi vegna námsdvalar eða vistráðningar og bráðabirgðadvalarleyfi mynda ekki heimild til útgáfu búsetuleyfis.

38. gr.

Útgáfa dvalarleyfis.

Dvalarleyfi, sem veitt er í fyrsta sinn, skal hafa verið gefið út áður en komið er til landsins.

Frá þessu má víkja ef umsækjandi um dvalarleyfi er:

- a. maki, samvistarmaki eða sambúðarmaki íslensks eða norræns ríkisborgara eða útlendingss sem dvelst eða fær að dveljast löglega í landinu samkvæmt búsetuleyfi eða dvalarleyfi sem ekki er háð takmörkunum,
- b. barn íslensks eða norræns ríkisborgara eða útlendingss sem dvelst eða fær að dveljast löglega í landinu samkvæmt búsetuleyfi eða dvalarleyfi sem ekki er háð takmörkunum og barnið er yngra en 18 ára.

Útlendingastofnun getur enn fremur ákveðið að víkja frá skilyrði 1. mgr. ef ríkar sanngirnissástæður mæla með því.

Þegar Útlendingastofnun hefur gefið út dvalarleyfi skal dvalarleyfisskírteini sent til lögreglustjóra í því umdæmi þar sem leyfishafi hefur lögheimili og skal leyfishafi gefa sig þar fram til að fá skírteini sitt afhent.

39. gr.

Málsmeðferð við afgreiðslu umsókna um dvalarleyfi.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um útgáfu dvalarleyfis.

Sækja skal um dvalarleyfi á sérstöku eyðublaði. Umsókninni skal fylgja ljósmynd af umsækjanda og skal hann rita undir umsóknina eigin hendi. Umsækjandi skal leggja fram þau gögn sem talin eru nauðsynleg við afgreiðslu umsóknarinnar, svo sem sakavottorð, fæðingarvottorð, heilbrigðisvottorð, hjúskaparvottorð, gögn um framfærslu, tryggingaskírteini eða vottorð um sjúkratryggingu, vottorð um húsnæði og gögn um forsjá barns.

Þegar Útlendingastofnun tekur við umsókn um dvalarleyfi skal gengið úr skugga um að hún sé rétt útfyllt og að nauðsynleg gögn fylgi. Útlendingastofnun skal sjá til þess að málið sé nægjanlega upplýst áður en ákvörðun er tekin í því og afla í því skyni nauðsynlegra upplýsinga. Leggja má fyrir umsækjanda eða umboðsmann hans að koma til viðtals í tengslum við afgreiðslu umsóknarinnar.

Umsækjandi skal sanna á sér deili með því að leggja fram vegabréf eða annað viðurkennt kennivottorð sem gefið er út af þar til bærum yfirvöldum. Ef þörf krefur má einnig leggja fyrir hann að framvísa gögnum til staðfestingar öðrum upplýsingum sem hann gefur, sbr. 64. gr. Það skal skráð með hvaða hætti umsækjandi hefur sannað á sér deili.

Pegar dvalarleyfi er veitt áður en útlendingur kemur til landsins skal honum kynnt skylda til að gefa sig fram við Útlendingastofnun eða embætti sýslumanns utan Reykjavíkur innan viku frá komu.

40. gr.

Gildistími dvalarleyfis.

Dvalarleyfi sem veitt er í fyrsta sinn skal að jafnaði gefið út til eins árs. Heimilt er að gefa leyfið út til skemmri tíma, eða allt að tveimur árum, ef rétt þykir vegna tilgangs dvalarinnar eða af öðrum ástæðum.

Ferðaskilríki útlendinga skal að jafnaði gilda að minnsta kosti í þrjú mánuði umfram þann tíma er dvalarleyfið gildir.

Í dvalarleyfinu skal tiltekinn síðasti heimili komudagur í samræmi við grundvöll leyfisins. Síðasti heimili komudagur skal ekki vera síðar en þremur mánuðum eftir að ákvörðun um veitingu leyfisins var tekin, nema sérstakar ástæður liggi til þess. Upphaf dvalar á grundvelli leyfis sem veitt er í fyrsta sinn miðast við útgáfudag dvalarleyfisskráteis.

41. gr.

Endurnýjun dvalarleyfis.

Endurnýja má dvalarleyfi útlendinga, að fenginni umsókn, ef fullnægt er skilyrðum 11. gr. útlendingalaga og reglugerðar þessarar. Útlendingastofnun annast endurnýjun dvalarleyfa.

Endurnýjað dvalarleyfi skal að jafnaði gefið út til eins árs en heimilt er að gefa leyfið út fyrir annað tímabil ef rétt þykir vegna tilgangs dvalarinnar eða af öðrum ástæðum. Endurnýjað dvalarleyfi skal þó ekki gefið út til lengri tíma en tveggja ára.

Heimila má útlendingi, sem sækir um endurnýjun dvalarleyfis, áframhaldandi dvöl með sömu skilyrðum þar til ákvörðun hefur verið tekin um umsóknina. Ef hann leggur umsókn fram a.m.k. mánuði áður en leyfið fellur úr gildi er skylt að veita slíka heimild.

42. gr.

Trygg framfærsla.

Útlendingur sem sækir um dvalarleyfi skal sýna fram á að framfærsla hans sé trygg þann tíma sem hann sækir um að fá að dveljast hér á landi. Lágmarksframfærsla skal miðuð við útgefinn framfærslustuðul félagsþjónustu sveitarfélags á hverjum stað og á því tímamarki sem umsókn ásamt fullnægjandi fylgigögnum er lögð fram.

Framfærsla telst trygg ef útlendingurinn:

- a. fær launatekjur eða greiðslur af sjálfstæðri atvinnustarfsemi sem nægja til framfærslu hans,
- b. fær fastar reglulegar greiðslur sem nægja til framfærslu hans,
- c. hefur nægilegt eigið fé til framfærslu meðan á dvölinni stendur; eigið fé viðkomandi þarf að vera í gjaldmiðli sem skráður er hjá Seðlabanka Íslands,
- d. fær námslán eða námsstyrk sem nægir til framfærslu hans, í gjaldmiðli sem skráður er hjá Seðlabanka Íslands.

Framfærsla getur stuðst við fleiri en einn lið 2. mgr. og telst þá trygg ef útlendingurinn sýnir fram á að samanlögð fjárráð hans nægi til framfærslunnar.

Greiðslur í formi félagslegrar aðstoðar ríkis eða sveitarfélags veita ekki rétt til dvalarleyfis.

43. gr.

Sjúkratrygging.

Útlendingur sem sækir um dvalarleyfi skal sýna fram á að hann sé sjúkratryggður með því að leggja fram tryggingarskírteini um sjúkratryggingu að lágmarki 2.000.000 kr. frá váttryggingafélagi með starfsleyfi hér á landi.

Útlendingi sem kemur frá ríki sem Tryggingastofnun ríkisins hefur gert tvíhliða samning við um sjúkratryggingar er heimilt að leggja fram vottorð eða önnur gögn um sjúkratryggingu í tryggingastofnun eða sjúkrasamlagi sem Tryggingastofnun ríkisins metur gild í stað tryggingarskírteinis skv. 1. mgr.

Um EES- og EFTA-útlendinga gilda sérreglur, sbr. XII. kafla.

44. gr.

Tryggt húsnæði.

Útlendingur sem sækir um dvalarleyfi í sex mánuði eða lengur skal sýna fram á að hann hafi tryggt húsnæði þann tíma sem dvalarleyfisumsókn hans tekur til, sbr. 2. gr. laga um lögheimili.

Húsnæði skal fullnægja ákvæðum heilbrigðisreglugerðar um íbúðarhúsnæði.

Umsækjandi skal leggja fram þinglýstan leigusamning eða þinglýstan kaupsamning, afsal eða önnur gögn til sönnunar á heimild til búsetu í viðkomandi húsnæði.

45. gr.

Veiting dvalarleyfis skv. 2. mgr. 11. gr. útlendingalaga.

Útlendingi sem nýtur verndar gegn ofsóknum skv. 45. gr. útlendingalaga, en verður ekki veitt hæli skv. 46. gr. laganna, sbr. 44. gr. þeirra, er heimilt að veita dvalarleyfi á grundvelli 2. mgr. 11. gr. laganna.

Ef útlendingur hefur fengið synjun á umsókn sinni um hæli hér á landi og fellur ekki heldur undir 1. mgr. þessarar greinar skal stjórnvaldið sem ákvörðun tók í málinu að eigin frumkvæði taka til skoðunar hvort beita skuli ákvæðum 2. mgr. 11. gr. útlendingalaga.

Í öðrum tilvikum má veita útlendingi dvalarleyfi á grundvelli 2. mgr. 11. gr. útlendingalaga ef rík mannúðarsjónarmið standa til þess eða vegna sérstakra tengsla útlendingins við landið.

46. gr.

Veiting bráðabirgðadvalarleyfis skv. 3. mgr. 11. gr. útlendingalaga.

Útlendingastofnun getur, að beiðni útlendinga sem sótt hefur um hæli, veitt honum bráðabirgðadvalarleyfi þar til ákvörðun hefur verið tekin um hælisumsóknina. Það er skilyrði fyrir veitingu bráðabirgðadvalarleyfis samkvæmt þessari grein:

- a. að tekin hafi verið hælisskýrsla af umsækjanda,
- b. að ekki leiki vafi á því hver umsækjandi er og
- c. að ekki liggi fyrir aðstæður sem geta leitt til brottvísunar umsækjanda eða beiðni um að annað ríki taki við honum á ný.

Synji Útlendingastofnun umsókn hælisumsækjanda gildir bráðabirgðaleyfi sem honum hefur verið veitt skv. 1. mgr. áfram ef synjunin er kærð til æðra stjórnvalds og kæran frestar framkvæmd ákvörðunar um að hælisumsækjandinn skuli yfirgefa landið, sbr. 1. mgr. 32. gr. útlendingalaga. Útlendingastofnun getur, að beiðni hælisumsækjanda sem kært hefur synjun um hæli og hefur ekki þegar fengið bráðabirgðadvalarleyfi skv. 1. mgr., veitt honum slíkt leyfi að uppfylltum skilyrðum 1. mgr. ef kæran frestar framkvæmd ákvörðunar um að viðkomandi skuli yfirgefa landið, sbr. 1. mgr. 32. gr. útlendingalaga. Leyfi samkvæmt þessari málsgrein gildir meðan kæran er til meðferðar hjá æðra stjórnvaldi.

Útlendingastofnun getur að beiðni útlendinga sem hefur fengið endanlega synjun um hæli eða dvalarleyfi, sem kemur ekki til framkvæmda að svo stöddu, veitt honum bráðabirgðadvalarleyfi þar til synjunin kemur til framkvæmda.

Ákvæði IV., V. og VII. kafla stjórnsýslulaga um andmælarétt, um birtingu ákvörðunar, rökstuðning o.fl. og um stjórnsýslukæru, og viðeigandi ákvæði V. kafla útlendingalaga, gilda ekki um ákvörðun um bráðabirgðadvalarleyfi.

Bráðabirgðadvalarleyfi má gefa út til eins árs í senn að hámarki. Það myndar ekki grundvöll fyrir útgáfu búsetuleyfis.

47. gr.

Dvalarleyfi fyrir aðstandendur.

Nánustu aðstandendur íslensks ríkisborgara eða annars norræns ríkisborgara, sem búsettur er hér á landi, eða útlendinga sem dvelst eða fær að dveljast löglega í landinu samkvæmt dvalarleyfi sem ekki er háð takmörkunum eða búsetuleyfi geta samkvæmt umsókn fengið dvalarleyfi, enda liggja ekki fyrir atvik sem greinir í c-lið 1. mgr. 11. gr. útlendingalaga, auk þess sem framfærsla, sjúkratrygging og húsnæði skal vera tryggt, sbr. a-lið 1. mgr. 11. gr. laganna.

Nánustu aðstandendur í skilningi 1. mgr. eru:

- a. Maki, báðir aðilar skulu hafa náð 18 ára aldri. Ef sá sem aðstandandinn leiðir heimild sína af er giftur fleiri en einum aðila er einungis heimilt að veita fyrsta maka dvalarleyfi.
- b. Samvistarmaki, báðir aðilar skulu hafa náð 18 ára aldri.
- c. Sambúðarmaki, báðir aðilar skulu hafa náð 18 ára aldri og geta sýnt fram á að hafa búið saman í skráðri sambúð eða sambúð sem er staðfest með öðrum hætti í að minnsta kosti tvö ár og hyggjast búa áfram saman. Eingöngu skal veitt dvalarleyfi til eins sambúðarmaka og er skilyrði útgáfu leyfis að hvorugur aðilanna sé í hjúskap eða staðfestri samvist.
- d. Barn ef báðir foreldrar hafa eða munu fá gilt dvalarleyfi sem getur myndað grunn fyrir búsetuleyfi eða hafa búsetuleyfi hérlendis.
- e. Barn þegar annað foreldri hefur gilt dvalarleyfi hér á landi sem getur myndað grunn fyrir búsetuleyfi eða er með búsetuleyfi. Það foreldri sem býr hér þarf að fara með forsjá barnsins. Ef forsjá er í höndum beggja foreldra skal liggja fyrir vottfest samþykki þess foreldris sem búsett er erlendis.
- f. Ættmenni viðkomandi eða maka hans að feðgatali og á þeirra framfæri.

Barn er einstaklingur undir 18 ára aldri án maka eða sambúðarmaka. Til staðfestingar á aldri, ólöggræði og hjúskaparstöðu umsækjanda þurfa öll gögn og nauðsynleg fylgigögn að hafa borist Útlendingastofnun fyrir 18 ára afmælisdag umsækjanda. Forsjarmenn skulu sækja um fyrir hönd ólöggráða einstaklinga.

VIII. KAFLI

Búsetuleyfi.

48. gr.

Búsetuleyfi.

Veita má útlendingi, sem dvalist hefur hér á landi samfellt síðustu þrjú ár samkvæmt dvalarleyfi sem ekki er háð takmörkunum og fullnægir skilyrðum 50. gr. um íslenskukunnáttu, búsetuleyfi samkvæmt umsókn ef ekki liggja fyrir ástæður sem valdið geta því að honum verði vísað úr landi, sbr. 1. mgr. 20. gr. útlendingalaga. Forsenda fyrir útgáfu búsetuleyfis er að skilyrði fyrir útgáfu dvalarleyfisins séu enn fyrir hendi.

49. gr.

Samfelld dvöl.

Krafan um samfellda dvöl útlendinga hér á landi telst uppfyllt þegar hann hefur ekki dvalist lengur en samtals níu mánuði erlendis á síðustu þremur árum.

Dvalartími skv. 48. gr. reiknast frá þeim degi þegar útlendingur fær útgefið dvalarleyfi án takmarkana. Fyrir útlending sem veitt er hæli á grundvelli 46. gr. útlendingalaga miðast upphaf dvalartíma við það tímamark er umsókn var lögð fram.

50. gr.

Námskeið í íslensku.

Umsækjandi um búsetuleyfi skal hafa sótt námskeið í íslensku fyrir útlendinga, að lágmarki samtals 150 stundir. Umsækjandi skal leggja fram vottorð til staðfestingar á þátttöku í slíku námskeiði og um ástundun sína, en tímasókn umsækjanda skal vera að lágmarki 85%. Vottorð um þátttöku í námskeiði skal gefið út af námskeiðshaldara sem dómsmálaráðuneytið samþykkir.

Heimilt er að víkja frá ákvæðum 1. mgr. um þátttöku í námskeiði ef umsækjandi hefur náð viðhlítandi þekkingu í íslensku og leggur fram vottorð því til staðfestingar að hann hafi staðist próf í íslensku fyrir útlendinga. Vottorðið skal gefið út af þeim sem dómsmálaráðuneytið hefur samið við um að halda próf í íslensku fyrir útlendinga sem hyggjast sækja um búsetuleyfi. Enn fremur er heimilt að víkja frá skilyrði um þátttöku í námskeiði ef umsækjandi er eldri en 65 ára og hefur búið hér á landi í a.m.k. tíu ár og ef umsækjanda er af líkamlegum eða andlegum ástæðum ekki unnt að taka þátt í slíku námskeiði, enda sé slíkt staðfest af lækni.

Þeim sem heldur námskeið eða próf skv. 1. og 2. mgr. er heimilt að krefja umsækjanda um gjald vegna námskeiðs, prófs og útgáfu vottorðs.

51. gr.

Gildistími og efni búsetuleyfis.

Búsetuleyfi felur í sér rétt til ótímabundinnar dvalar og gildir frá útgáfudegi þess. Útlendingi sem hefur búsetuleyfi má aðeins vísa frá landi eða úr landi í þeim tilvikum sem greinir í 2. mgr. 21. gr. útlendingalaga.

52. gr.

Umsókn um búsetuleyfi.

Umsókn um búsetuleyfi skal lögð fram hjá Útlendingastofnun á sérstöku eyðublaði.

Með umsókn skal leggja fram viðeigandi fylgigögn, svo sem staðfest afrit af skattframtölum síðustu þriggja ára, launaseðla síðustu þriggja mánaða, sakavottorð, staðfestingu á heimilisfangi síðustu þrjú ár, vottorð sveitarfélags um framfærslustyrk og vegabréf sem umsækjandi hefur notað síðastliðin þrjú ár, auk vottorðs um námskeið eða kunnáttu í íslensku, sbr. 50. gr.

53. gr.

Stjórnvald.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um búsetuleyfi. Ákvæði 3. mgr. 14. gr. útlendingalaga gilda um umsóknir um búsetuleyfi eftir því sem við á.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um niðurfellingu búsetuleyfis og um umsókn útlendinga um að dvelja lengur en 18 mánuði erlendis án þess að búsetuleyfið falli úr gildi, sbr. 54. gr.

54. gr.

Niðurfelling búsetuleyfis.

Búsetuleyfi fellur niður þegar leyfishafi hefur verið búsettur eða dvalist í raun erlendis samfelld lengur en 18 mánuði.

Búseta eða dvöl í raun erlendis er talin vera samfelld þrátt fyrir að útlendingur hafi dvalist einu sinni eða oftár um styttri tíma á Íslandi. Enn fremur telst búseta eða dvöl erlendis í raun utan Íslands vera samfelld þegar útlendingur hefur á fjórum árum dvalist lengur erlendis en 18 mánuði samtals.

Útlendingastofnun getur heimilað samkvæmt umsókn að búsetuleyfi haldi gildi sínu þrátt fyrir að útlendingur dveljist utan Íslands lengur en 18 mánuði samfelld þegar útlendingur:

- a. þarf að gangast undir herskyldu eða aðra skylda þjónustu í heimalandi sínu,
- b. þarf að dveljast erlendis vegna vinnu eða menntunar sinnar eða maka, þegar ljóst er að viðkomandi ætlar að setjast hér að aftur eftir dvölinu erlendis,
- c. þarf að dveljast erlendis ásamt maka, sambúðarmaka eða samvistarmaka, móður eða föður sem gegnir launuðu starfi á vegum íslenska ríkisins eða sem er starfsmaður alþjóðlegrar stofnunar.

Við mat á því hvort orðið verði við umsókn skv. 3. mgr. skal litið til þess hversu langan tíma útlendingur hefur áður dvalist á Íslandi og hvert markmið hans er með dvöl erlendis. Umsókn skal lögð fram með góðum fyrirvara áður en 18 mánaða tímamarkinu er náð.

IX. KAFLI

Frávísun og brottvísun.

55. gr.

Frávísun frá landi.

Heimilt er að vísa útlendingi frá landi ef skilyrði 18. gr., sbr. 19. gr., eða 21. gr. útlendingalaga eru uppfyllt og ákvörðunin brýtur ekki í bága við ákvæði 45. gr. laganna.

Útlendingi undir 20 ára aldri sem hefur fasta búsetu í einhverju hinna Norðurlandanna og kemur hingað í stutta hópferð í fylgd fullorðins einstaklings skal ekki vísað frá landi á grundvelli a-liðar 1. mgr. 18. gr. útlendingalaga þótt hann hafi ekki gilt vegabréf eða annað viðurkennt ferðaskilríki.

Útlendingi, sem hyggst fara um íslenskt yfirráðasvæði og hefur dvalarleyfi eða vegabréfsáritun fyrir ferð til baka, sem Schengen-ríki hefur gefið út, skal ekki vísað frá landi á grundvelli 1. mgr. 18. gr. útlendingalaga, nema honum hafi áður verið vísað hér úr landi og endurkomubann sé enn í gildi.

Útlendingi, sem hyggst fara um íslenskt yfirráðasvæði á leið til Schengen-ríkis sem veitt hefur honum vegabréfsáritun til lengri dvalar en þriggja mánaða, skal ekki vísað frá landi á grundvelli a-, c- eða d-liðar 1. mgr. 18. gr. útlendingalaga þótt hann hafi ekki vegabréfsáritun til að koma til Íslands og hafi ekki sýnt fram á nægileg fjárráð eða ekki gefið fullnægjandi skýringar á tilgangi dvalar hér á landi.

Útlendingastofnun getur gefið út leiðbeiningarreglur um það hvað teljist nægileg fjárráð til dvalar hér á landi í skilningi d-liðar 1. mgr. 18. gr. útlendingalaga.

56. gr.

Frávísun hælisumsækjanda.

Þegar skilyrði a-liðar 1. mgr. 18. gr. útlendingalaganna eru uppfyllt, sbr. 19. gr. þeirra, skal vísa útlendingi sem hefur fengið synjun um hælisumsókn, sbr. 46. gr. laganna, og ekki verður veitt dvalarleyfi á grundvelli 2. mgr. 11. gr. laganna frá landi á þeim grundvelli ef

líklegt er að ákvörðunin geti komið til framkvæmda áður en dvalartími útlendingsins hér á landi nær sex mánuðum.

Annars skal vísa útlendingi sem svo er ástatt um er greinir í 1. mgr. frá landi á grundvelli c-liðar 1. mgr. 18. gr. útlendingalaganna, sbr. 19. gr. þeirra, ef líklegt er að ákvörðunin geti komið til framkvæmda áður en dvalartími útlendingsins hér á landi nær þremur mánuðum. Útlendingur sem sótt hefur um hæli telst hafa áform um að dveljast á landinu í meira en þrjá mánuði, sbr. 2. mgr. 9. gr. laganna.

57. gr.

Brottvísun.

Heimilt er að vísa útlendingi úr landi þegar skilyrðum 20. eða 21. gr. útlendingalaga er fullnægt og ákvörðunin brýtur ekki í bága við 45. gr. sömu laga.

Ákvörðun um brottvísun skal tekin af Útlendingastofnun, sbr. 1. mgr. 22. gr. útlendingalaga.

Útgefin dvalar-, atvinnu- og búsetuleyfi falla úr gildi þegar endanleg ákvörðun um brottvísun liggur fyrir.

Brottvísun kemur í veg fyrir endurkomu til landsins, sbr. 3. mgr. 20. gr. útlendingalaga.

Tilkynna skal útlendingi sem hefur verið vísað úr landi um endurkomubannið og að brot gegn því sé refsivert skv. a-lið 1. mgr. 57. gr. útlendingalaga.

Þegar brottvísun og endurkomubann felur í sér skráningu í Schengen-upplýsingakerfið skal útlendingnum gerð grein fyrir að endurkomubannið gildi á landsvæðum allra Schengen-ríkjanna, nema því aðeins að einstakt ríki heimili sérstaklega komu til viðkomandi lands.

Mæli sérstakar ástæður með því er heimilt að veita útlendingi, samkvæmt umsókn, heimild til endurkomu áður en endurkomubanni lýkur, þó að jafnaði ekki fyrir en tvö ár eru liðin frá brottför.

Endurkomubann hefst þann dag sem útlendingur er færður úr landi eða útlendingur fer af sjálfsdáðum af landi brott.

Lögreglan birtir útlendingi ákvörðun um brottvísun eða frávísun. Henni ber að leiðbeina útlendingi um réttarstöðu hans, sbr. 25. gr. útlendingalaga, og að hann eigi rétt á að túlkur sé kallaður til, sbr. 2. mgr. 24. gr. laganna.

X. KAFLI

Miðlun upplýsinga úr landi.

58. gr.

Grunnupplýsingar.

Þegar sendar eru upplýsingar í samræmi við 26. gr. útlendingalaga má skýra frá fullu nafni útlendings, fæðingardegi og ríkisfangi hans.

59. gr.

*Miðlun upplýsinga í tengslum við útgáfu vegabréfsáritunar
sem gildir eingöngu fyrir Ísland.*

Þegar ákvörðun hefur verið tekin um útgáfu vegabréfsáritunar sem gildir eingöngu fyrir Ísland, sbr. 20. gr., má auk þeirra upplýsinga sem tilgreindar eru í 58. gr. veita upplýsingar um:

- a. hvar og hvenær áritunin var gefin út og
- b. ástæður fyrir útgáfu áritunarinnar.

60. gr.

Miðlun upplýsinga vegna afturköllunar vegabréfsáritunar.

Þegar Schengen-ríkjum er tilkynnt um afturköllun eða styttingu gildistíma vegabréfsáritunar, sbr. 26. gr., má auk þeirra upplýsinga sem tilgreindar eru í 58. gr. veita upplýsingar um:

- a. tegund ferðaskilríkis og númer þess,
- b. númer áritunarmiðans,
- c. flokk vegabréfsáritunar,
- d. hvar og hvenær áritunin var gefin út og
- e. hvenær og hvers vegna áritunin var afturkölluð eða gildistíminn stytur.

61. gr.

Miðlun upplýsinga vegna samráðs við veitingu vegabréfsáritunar.

Þegar Schengen-ríki hefur óskað eftir samráði áður en vegabréfsáritun er gefin út má auk þeirra upplýsinga sem tilgreindar eru í 58. gr. veita upplýsingar um:

- a. stjórnvald sem tók við umsókninni eða hefur umsóknina til afgreiðslu,
- b. fyrri ríkisfang,
- c. tegund og númer ferðaskilríkis sem lagt var fram, ásamt útgáfudegi og gildistíma þess,
- d. fyrirhugaðan dvalartíma og tilgang dvalarinnar,
- e. fyrirhugaðan ferðadag,
- f. heimilisfang umsækjanda, atvinnu hans og vinnuveitanda,
- g. upplýsingar frá öðru Schengen-ríki, einkum um fyrri umsóknir eða dvöl á Schengen-svæðinu,
- h. hvar umsækjandinn hyggst koma inn á Schengen-svæðið og
- i. aðrar upplýsingar sem þýðingu hafa svo sem um maka og börn sem ferðast með umsækjanda, um áritun sem áður hefur verið gefin út til umsækjanda eða umsóknir um vegabréfsáritanir sem tengjast sama ákvörðunarstað.

62. gr.

Miðlun upplýsinga vegna dvalarleyfisumsóknar útlendinga sem skráður er í Schengen-upplýsingakerfið.

Við samráð sem skylt er að hafa á grundvelli 25. gr. Schengen-samningsins þegar tekin er til afgreiðslu dvalarleyfisumsókn frá útlendingi sem skráður er í Schengen-upplýsingakerfið eða þegar útlendingur sem hefur gilt dvalarleyfi útgefið af Schengen-ríki er skráður í Schengen-upplýsingakerfið má auk þeirra upplýsinga sem tilgreindar eru í 58. gr. veita upplýsingar um:

- a. grundvöll skráningarinnar í Schengen-upplýsingakerfið,
- b. stjórnvald sem ákvörðun tók um skráninguna,
- c. dagsetningu ákvörðunar,
- d. dagsetningu birtingar ákvörðunar,
- e. hvenær ákvörðunin kom til framkvæmda,
- f. gildistíma ákvörðunar,
- g. ástæðu þess að útlendingurinn er talinn óæskilegur á yfirráðasvæði skráningarlandsins.

63. gr.

Miðlun upplýsinga vegna meðferðar hælisúmsóknar.

Við meðferð hælisúmsóknar má á grundvelli 26. gr. útlendingalaga, auk upplýsinga sem tilgreindar eru í 58. gr., veita upplýsingar um:

- a. fyrra nafn ef við á, gælunafn eða dulnefni, fæðingarstað og fyrra ríkisfang,
- b. persónu- og ferðaskilríki,
- c. aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að sýna fram á hver umsækjandi er, þar með talin fingraför í samræmi við reglur um Eurodac, sbr. 68. gr.,
- d. dvalarstaði og ferðaleiðir,
- e. dvalarleyfi og vegabréfsáritanir sem aðildarríki Dyflinnarsamningsins hefur gefið út,
- f. hvar hælisúmsókn var lögð fram,
- g. hvenær fyrri úmsókn var lögð fram, ef um það er að ræða, hvenær núverandi úmsókn var lögð fram, á hvaða stigi málsmeðferðin er og hvaða ákvörðun hefur verið tekin ef því er að skipta,
- h. á hverju hælisúmsækjandinn byggir úmsókn sína og
- i. rök fyrir þeim ákvörðunum sem kunna að hafa verið teknar varðandi úmsækjandann.

Einungis má miðla þeim upplýsingum sem tilgreindar eru í 1. mgr. ef það er nauðsynlegt til að hægt sé að ákvarða hvaða ríki beri að fjalla um hælisúmsóknina, til að unnt sé að fjalla um hælisúmsóknina eða til að uppfylla aðrar skuldbindingar, t.d. samkvæmt Dyflinnarsamningnum og reglum um Eurodac. Það er skilyrði fyrir miðlun upplýsinga skv. h- og i-lið 1. mgr. að hælisúmsækjandinn hafi samþykkt hana.

XI. KAFLI

Rannsóknarúrræði.

64. gr.

Deili á útlendingi.

Við komu útlendingis til landsins og þar til vitneskja um rétt deili á honum er fengin er honum skylt að veita atbeina sinn til að upplýsa hver hann er. Í þessu skyni má leggja fyrir útlending að:

- a. veita upplýsingar um atriði sem varða hann sjálfan, svo sem um nafn, ríkisfang, fæðingardag, fæðingarstað, heimilisfang eða dvalarstað í heimalandi, hjúskaparstöðu, fjölskylduhagi, persónuskilríki og ferðaleið til Íslands,
- b. leggja fram ferðaskilríki eða sambærileg gögn sem gefin hafa verið út af opinberum aðilum til staðfestingar á því hver útlendingurinn er; enn fremur má gera útlendingi, sem ekki hefur slík gögn undir höndum, skylt að afla þeirra; einnig má leggja fyrir hann að veita atbeina sinn til að slík skilríki verði gefin út, með því m.a. að gefa sig fram við sendistofnun hlutaðeigandi ríkis og veita þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að fá útgefin ferðaskilríki,
- c. leggja fram önnur þau gögn sem sýnt geta fram á hver útlendingurinn er; leggja má fyrir útlendinginn að afla slíkra gagna ef hann hefur þau ekki undir höndum eða veita atbeina sinn til þess að þeirra verði aflað,
- d. leggja fram farmiða, farangurskvittanir og þess háttar gögn,
- e. taka þátt í tungumálaprófi og
- f. veita rithandarsýnishorn til samanburðarrannsókna.

Ekki má skylda útlending sem sækir um hæli til að hafa samband við yfirvöld í heimaríki sínu eða til að veita atbeina sinn til að upplýsa hver hann er á annan þann hátt sem brýtur

í bága við þörf hans fyrir vernd. Þetta gildir þó ekki um hælisumsækjanda sem hefur fengið synjun á umsókn sinni um hæli með skyldu til að yfirgefa landið eða hælisumsækjanda sem hefur verið veitt dvalarleyfi á öðrum grundvelli en þeim að hann sé verndar þurfi.

Komi í ljós að vafi leikur á um rétt deili á skráðum útlendingi hér á landi er honum skylt að veita atbeina sinn til að upplýsa hver hann er. Beita má ákvæðum 1. mgr. í slíkum tilvikum, en áður skal upplýsa útlendinginn um ástæður þess að efast sé um rétt deili á honum og veita honum tækifæri til að tjá afstöðu sína til þeirra.

Þegar beitt er ákvæði 1. mgr. skal viðkomandi útlendingi gerð grein fyrir skyldu sinni samkvæmt því og enn fremur skal hann upplýstur um viðurlög við því að sinna ekki þessari skyldu sinni, eða veita rangar eða villandi upplýsingar, sbr. a- og b-lið 1. mgr. 57. gr. útlendingalaga.

65. gr.

Heimild til töku ljósmynda og fingrafara.

Umsókn um dvalarleyfi eða vegabréfsáritun skal fylgja ljósmynd af umsækjanda, sbr. 22. og 39. gr.

Taka skal ljósmynd og fingraför af útlendingi sem:

- a. ekki getur eða vill færa sönnur á hver hann er eða ef ástæða er til að ætla að útlendingurinn hafi gefið rangar upplýsingar um hver hann sé,
- b. sækir um hæli hér á landi,
- c. er eldri en 18 ára og sækir um að fá að dveljast hér á landi sem aðstandandi útlendingis sem sótt hefur um hæli á Íslandi,
- d. hefur verið vísað hér úr landi,
- f. hefur dvalist hér ólöglega.

Að auki má taka ljósmynd og fingraför af útlendingi sem:

- a. hefur verið synjað um leyfi samkvæmt útlendingalögum,
- b. hefur verið vísað frá landinu,
- c. ætla má að dveljist hér ólöglega.

Óheimilt er þó að taka ljósmynd eða fingraför af útlendingi skv. a-lið 3. mgr. ef ástæður synjunar leyfis eru einungis þær að framfærsla hans, sjúkratrygging og húsnæði er ekki tryggt, sbr. 42.- 44. gr. og a-lið 1. mgr. 11. gr. útlendingalaga. Enn fremur er óheimilt að taka ljósmynd og fingraför af útlendingi skv. b-lið 3. mgr. þessarar greinar ef ástæða frávísunar er einungis sú að útlendingur geti eigi sýnt fram á að hann hafi eða eigi tryggt nægileg fjárráð til dvalar hér á landi og til heimferðar, sbr. d-lið 1. mgr. 18. gr. laganna.

Lögregla skal, þegar fingraför eru tekin skv. 2. og 3. mgr., veita upplýsingar um hver ber ábyrgð á skráningu fingrafaranna, tilganginn með töku þeirra og um meðferð, vörslu og eyðingu fingrafaraupplýsinganna, sbr. 66. og 67. gr.

Um töku og meðferð fingrafara samkvæmt samningi milli Íslands, Noregs og Evrópu-bandalagsins frá 19. janúar 2001 um viðmiðanir og fyrirkomulag við að ákvarða hvaða ríki skuli fara með beiðni um hæli sem lögð er fram í einhverju aðildarríkja samningsins fer skv. 68. gr.

66. gr.

Fingrafaraskrá.

Fingraför sem tekin eru samkvæmt 2. og 3. mgr. 65. gr. skulu varðveitt í sérstakri skrá í fingrafaraskrá ríkislögreglustjóra. Vísa skal til heimildar um töku fingrafara og fingraförin merkt með sérstöku tilvísunarnúmeri. Þegar fingraför eru færð í skrána skal leitað í henni til að kanna hvort útlendingurinn er þegar skráður undir sama nafni eða öðru nafni. Einnig skal leitað í almennri fingrafaraskrá til að kanna hvort útlendingurinn er eftirlýstur hér á landi eða í öðru ríki.

Ef ástæða er til að ætla að útlendingurinn hafi dvalist í öðru ríki en heimaríki áður en hann kom til Íslands má senda fingraför hans til yfirvalda í því ríki til samanburðarrannsóknar.

Fingraför sem yfirvöld útlendingamála í öðru ríki senda hingað má nota til leitar í fingrafaraskrá. Veita má upplýsingar úr þeim á grundvelli samninga um upplýsingaskipti við önnur ríki eða í öðrum tilvikum ef þess þykir þörf. Sama gildir um fingraför af útlendingum sem eru eftirlýstir fyrir alvarleg afbrot sem hingað eru send frá Interpol eða beint frá lögreglu yfirvöldum í öðru ríki.

Heimilt er að leita í fingrafaraskrá útlendinga í tengslum við rannsókn afbrota sem framin hafa verið á Íslandi.

67. gr.

Eyðing fingrafara úr skránni.

Fingraförum útlendinga skal eytt úr skránni þegar honum hefur verið veitt hæli eða dvalarleyfi sem myndað getur heimild til útgáfu búsetuleyfis. Þetta gildir þó ekki ef enn leikur vafi á því hver útlendingurinn er. Skal þá eyða fingraförum þegar skráð hafa verið rétt deili á útlendingnum eða þegar honum hefur verið veitt búsetuleyfi.

Fingraförum útlendinga sem hefur fengið endanlega synjun á umsókn um hæli eða dvalarleyfi, eða sem er vísað frá eða úr landi, skal eytt þegar tíu ár eru liðin frá því ákvörðunin var tekin. Þetta gildir þó ekki ef ákvörðun skv. 1. málsl. hefur verið tekin vegna öryggis ríkisins.

Útlendingastofnun skal tilkynna ríkislögreglustjóra hvenær fingraförum skuli eytt skv. 1. mgr. og um upphaf frests skv. 2. mgr. Fingraförum sem ekki hefur verið eytt skal eyða þegar tíu ár eru liðin frá síðustu skráningu.

68. gr.

Sérákvæði um Eurodac.

Í samræmi við skuldbindingar Íslands samkvæmt samningi Íslands, Noregs og Evrópu-bandalagsins um viðmiðanir og fyrirkomulag við að ákvarða hvaða ríki skuli fara með beiðni um hæli sem lögð er fram í einhverju aðildarríkja samningsins má taka fingraför af útlendingi, 14 ára eða eldri, sem:

- a. sækir um hæli hér á landi,
- b. er handtekinn í tengslum við ólöglega för yfir ytri landamæri Schengen-svæðisins og er ekki vísað frá,
- c. dvelur ólöglega hér á landi.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um sendingu fingrafaraupplýsinga úr landi á grundvelli Eurodac-reglna. Lögregla annast töku fingrafaranna og sendir þau alþjóðadeild ríkislögreglustjóra ásamt nauðsynlegum upplýsingum, þar á meðal upplýsingum um grundvöll þess að fingraförin voru tekin. Ríkislögreglustjóri annast samskipti við miðlægan gagnagrunn Eurodac.

Lögregla skal, þegar fingraför eru tekin til færslu í Eurodac-kerfið, veita hælisumsækjanda eða útlendingi sem handtekinn er í tengslum við ólöglega för yfir ytri landamæri og er ekki vísað frá upplýsingar um:

- a. hver ber ábyrgð á skráningunni,
- b. tilganginn með vinnslu upplýsinganna í Eurodac-kerfinu,
- c. hvert upplýsingunum er miðlað,
- d. að skylda er að taka fingraför hans og
- e. rétt hans til að fá aðgang að og leiðréttingu á upplýsingum sem varða hann.

Útlendingi, sem dvelur ólöglega hér á landi og fingraför hafa verið tekin af til sendingar til Eurodac, skal veita upplýsingar skv. a-, b-, c- og e-lið 3. mgr. eigi síðar en þegar upplýsingar um hann eru sendar í miðlægan gagnagrunn Eurodac. Þessi skylda á þó ekki við ef í ljós kemur að ekki er unnt að veita honum þessar upplýsingar.

Ríkislögreglustjóra ber að senda fingraför ásamt nauðsynlegum upplýsingum um útlending til miðlægs gagnagrunns Eurodac og fyrirspurnir vegna þeirra eftir beiðni Útlendingastofnunar og veita henni upplýsingar um niðurstöðu leitar í Eurodac-gagnagrunninum.

Ríkislögreglustjóra ber að senda miðeingu Eurodac tilmæli um að læsa upplýsingum um umsækjanda um hæli sem hefur verið skráður samkvæmt upplýsingum frá ríkislögreglustjóra ef sá maður er viðurkenndur flóttamaður og hefur fengið að koma sem flóttamaður inn í aðildarríki. Ríkislögreglustjóra ber að senda Eurodac upplýsingar, sem honum kunna að berast áður en tíu ár eru liðin frá skráningu, um að hælisumsækjandi, sem skráður er samkvæmt upplýsingum frá Íslandi, hafi fengið ríkisborgararétt í einhverju aðildarríkjana.

Ríkislögreglustjóri skal, ef hann hefur sent Eurodac upplýsingar til skráningar um þann sem handtekinn hefur verið í tengslum við ólöglega för yfir ytri landamæri, tilkynna Eurodac ef hann verður þess var áður en tvö ár eru liðin frá skráningu að útlendingurinn:

- a. hefur fengið dvalarleyfi,
- b. er farinn af yfirráðasvæði aðildarríkjana eða
- c. hefur fengið ríkisborgararétt í einhverju aðildarríkjana.

Ríkislögreglustjóri getur sett verklagsreglur um meðferð fingrafaraupplýsinga og samskipti lögreglu, Útlendingastofnunar og alþjóðaskrifstofu ríkislögreglustjóra vegna Eurodac-gagnagrunnsins.

XII. KAFLI

Dvöl útlendinga sem falla undir EES-samninginn eða stofnsamning EFTA hér á landi.

69. gr.

Dvalarleyfi fyrir útlendinga sem falla undir EES-samninginn eða stofnsamning EFTA.

Útlendingi, sem fellur undir reglur samningsins um Evrópska efnahagssvæðið (EES-útlendingi) eða stofnsamnings Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA-útlendingi), þó ekki útlendingi sem greinir í 2. mgr., er heimilt að koma til landsins án sérstaks leyfis og dveljast eða starfa hér á landi í allt að þrjú mánuði frá komu til landsins, eða allt að sex mánuðum ef hann er í atvinnuleit. Dvöl í öðru norrænu landi skal ekki draga frá dvalartímanum.

Útlendingur, sem hvorki er ríkisborgari EES- eða EFTA-ríkis né aðstandandi slíks borgara, sbr. 73. gr., sem kemur hingað til lands til að veita þjónustu og er ráðinn hjá aðila sem veitir þjónustu, er hluti af almennum vinnumarkaði EES- eða EFTA-ríkis og hefur óbundið atvinnuleyfi þar, má koma til landsins án sérstaks leyfis í allt að 90 starfsdaga á almanaksári.

EES- eða EFTA-útlendingi, sem dvelst eða starfar hér á landi lengur en greinir í 1. mgr., er skylt að hafa dvalarleyfi. Þetta á þó ekki við um útlending sem starfar hér en hverfur að jafnaði til heimilis í öðru EES- eða EFTA-ríki a.m.k. einu sinni í viku.

EES- eða EFTA-útlendingur, sem er undanþeginn dvalarleyfi skv. 3. mgr. skal innan tveggja vikna frá því að hann hóf starf tilkynna það Útlendingastofnun.

70. gr.

Skilyrði dvalarleyfis.

EES- eða EFTA-útlendingur sem fellur undir 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga, þó ekki útlendingur sem greinir í 2. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, á rétt á dvalarleyfi samkvæmt umsókn þess efnis ef hann framvísar þeim ferðaskilríkjum sem hann komst inn í landið með og gögnum sem sýna að hann uppfylli frekari skilyrði skv. 71. gr. reglugerðarinnar. Heimilt er þó að synja um dvalarleyfi ef þær aðstæður eru fyrir hendi sem geta veitt tilefni til að meina útlendingnum komu til landsins, dvöl eða vinnu samkvæmt öðrum lagaákvæðum.

71. gr.

Frekari skilyrði fyrir útgáfu dvalarleyfis.

Skilyrði fyrir dvalarleyfi skv. a-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga er að umsækjandi leggi fram staðfestingu frá vinnuveitanda um ráðningu eða atvinnuvottorð um starf.

Skilyrði fyrir dvalarleyfi skv. b-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga er að umsækjandi ætli að:

- Stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi í landinu. Leggja skal fram gögn sem sýna fram á að umsækjandi muni stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi í landinu, svo sem upplýsingar um virðisaukaskattsnúmer. Það er skilyrði að stefnt skuli að varanlegri starfsemi.
- Veita þjónustu í landinu. Veita skal upplýsingar um hve lengi ætlunin er að veita þjónustuna. Það er skilyrði að megintilgangur dvalarinnar sé að veita þjónustu, að þjónustan skuli látin í té í því skyni að afla tekna og að ákveðin tímamörk séu á hve lengi þjónustan verði látin í té.
- Njóta þjónustu í landinu. Veita skal upplýsingar um hve lengi ætlunin er að njóta þjónustunnar. Það er skilyrði að megintilgangur dvalarinnar sé að njóta þjónustu, að umsækjandinn eigi að greiða fyrir hana og að ákveðin tímamörk séu á því hve lengi þjónustunnar verði notið.

Skilyrði fyrir dvalarleyfi skv. c-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga er að umsækjanda sé tryggð framfærsla með föstum reglulegum greiðslum sem svara a.m.k. til framfærslustuðuls félagsþjónustu sveitarfélags á hverjum stað, eigi samsvarandi eigið fé eða sýni fram á að honum sé tryggð framfærsla með öðrum sambærilegum hætti og að hann njóti sjúkratryggingar sem nær til allra þátta sem hann mundi njóta eftir íslenskum lögum.

Skilyrði fyrir dvalarleyfi skv. d-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga er að umsækjandinn leggi fram gögn um að hann hafi verið innritaður hjá viðurkenndri námsstofnun og að markmið dvalarinnar sé að öðlast þar menntun eða starfsþjálfun. Umsækjanda skal vera tryggð framfærsla þann tíma sem umsóknin nær til sem færa skal sönnur á með yfirlýsingu eða með öðrum sambærilegum hætti. Það er og skilyrði að hann njóti sjúkratryggingar sem nær til allra þátta sem hann mundi njóta eftir íslenskum lögum.

72. gr.

Skilyrði dvalarleyfis fyrir aðstandendur EES- eða EFTA-útlendinga.

Aðstandanda útlendinga, sem hefur eða öðlast dvalarleyfi skv. 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga, skal, eftir umsókn þess efnis, veitt dvalarleyfi ef hann framvísar því ferðaskilríki sem hann komst inn í landið með, nema fyrir hendi séu aðstæður sem geta veitt tilefni til að synja umsækjandanum um komu til landsins, dvöl eða vinnu samkvæmt öðrum lagaákvæðum. Leggja skal fram vottorð frá viðkomandi stjórnvaldi í heimaríki eða því ríki þar sem hann bjó síðast til staðfestingar á fjölskyldutengslunum.

Hvað varðar aðstandanda útlendinga skv. a-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga er það, auk

skilyrðis skv. 1. mgr., skilyrði að útlendingurinn hafi yfir að ráða húsnæði. Hvað varðar aðstandanda útlendings skv. b- og c-lið 1. mgr. 36. gr. laganna er það, auk skilyrðis skv. 1. mgr., skilyrði að framfærsla hans sé tryggð og að hann njóti sjúkratryggingar sem nær til allra þátta sem hann mundi njóta eftir íslenskum lögum.

Að uppfylltum skilyrðum 1. mgr. og framfærsla er tryggð má einnig veita öðrum aðstandendum en þeim, sem taldir eru í 73. gr. dvalarleyfi ef þeir eru á framfæri útlendingsins eða hafa haldið heimili með honum í heimalandinu og leggja fram gögn því til staðfestingar. Einnig má setja að skilyrði að útlendingurinn hafi yfir að ráða húsnæði og að umsækjandinn njóti sjúkratryggingar sem nær til allra þátta sem hann mundi njóta eftir íslenskum lögum.

Leyfi sem er gefið út í fyrsta skipti til aðstandanda EES- eða EFTA-útlendings, sbr. 73. gr., skal gefið út í samsvarandi tíma og leyfi þess síðarnefnda, þó þannig að það gildi ekki lengur en leyfi hans.

73. gr.

Hverjir teljast aðstandendur EES- eða EFTA-útlendings.

Þessir teljast til aðstandenda útlendings sem fellur undir 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga:

- a. maki, sambúðarmaki eða samvistarmaki,
- b. niðji útlendings, sem hefur eða öðlast dvalarleyfi á grundvelli a- eða b-liðar 1. mgr. 36. gr. laganna, og/eða maka hans, ef niðjinn er yngri en 21 árs eða á þeirra framfæri,
- c. niðji útlendings, sem hefur eða öðlast dvalarleyfi á grundvelli c- eða d-liðar 1. mgr. 36. gr. laganna, og/eða maka hans, ef niðjinn er á þeirra framfæri,
- d. ættmenni útlendings, sem hefur eða öðlast dvalarleyfi á grundvelli a-, b- eða c-liðar 1. mgr. 36. gr. laganna, eða maka hans, að feðgatali, sem er á framfæri þeirra.

74. gr.

Áframhaldandi dvöl að loknu starfi.

Um rétt útlendings sem fellur undir a- og b-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga til áframhaldandi dvalar að loknu starfi, svo og aðstandenda hans, sbr. 37. gr. laganna, fer skv. 75.-84. gr. reglugerðarinnar, sbr. reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70. Ákvæði 75.-84. gr. gilda með hliðstæðum hætti um EFTA-ríkisborgara og aðstandendur þeirra.

75. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 1. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar (þ.e. 75.-82. gr.) gilda um ríkisborgara í EES-ríki sem hafa starfað sem launþegar á yfirráðasvæði annars EES-ríkis, svo og aðstandendur þeirra samkvæmt skilgreiningu 10. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1612/68 um frelsi launþega til flutninga innan bandalagsins (sbr. lög um frjálsan atvinnu- og búseturétt launafólks innan Evrópska efnahagssvæðisins, nr. 47 18. maí 1993).

76. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 2. gr.

1. Eftirtaldir hafa rétt til að dveljast til frambúðar á yfirráðasvæði EES-ríkis:
 - a. Launþegi sem við lok starfsævi sinnar hefur náð eftirlaunaaldri samkvæmt lögum þess aðildarríkis og hefur starfað í því ríki síðastliðna tólf mánuði hið minnsta og verið búsettur þar samfellt í meira en þrjú ár.
 - b. Launþegi sem hættir starfi vegna þess að hann varð varanlega óvinnufær eftir að hafa verið búsettur í aðildarríki í meira en tvö ár samfellt. Engin skilyrði eru sett um

búsetutíma hafi hann orðið óvinnufær vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms og eigi þar með rétt til lífeyris sem stofnun í aðildarríkinu er að hluta til eða að öllu leyti ábyrg fyrir.

- c. Launþegi sem eftir þriggja ára samfelldan starfs- og búsetutíma á yfirráðasvæði þess ríkis starfar á yfirráðasvæði annars EES-ríkis, en er búsettur í fyrra ríkinu sem hann hverfur til daglega eða að minnsta kosti einu sinni í viku.

Starfstímabilum sem lokið er á þennan hátt á yfirráðasvæði annars EES-ríkis, skal talið lokið í búseturíkinu til þess að hlutaðeigandi öðlist þann rétt sem getið er í a- og b-lið.

2. Skilyrði um lengd búsetu og starfstíma sem um getur í a-lið 1. mgr. og skilyrði um lengd búsetu sem um getur í b-lið 1. mgr. gilda ekki ef maki launþega er ríkisborgari í hlutaðeigandi EES-ríki eða hefur misst ríkisborgarétt sinn í því ríki við að giftast launþeganum.

77. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 3. gr.

1. Aðstandendur (sbr. 73. gr.) launþega sem um getur í 1. gr. þessarar reglugerðar (þ.e. 75. gr.) og eru búsettir hjá honum á yfirráðasvæði EES-ríkis eiga rétt á búsetu þar til frambúðar, jafnvel eftir fráfall hans, enda hafi launþeginn öðlast rétt til að dveljast áfram á yfirráðasvæði þess ríkis skv. 2. gr. (þ.e. 76. gr.).

2. Hafi launþegi hins vegar látist á starfsævi sinni og áður en hann öðlaðist rétt til að dveljast áfram á yfirráðasvæði hlutaðeigandi ríkis eiga aðstandendur hans rétt á að dveljast þar til frambúðar með því skilyrði að:

- launþeginn hafi á dánardægri sínu verið búsettur á yfirráðasvæði aðildarríkisins samfelld í að minnsta kosti tvö ár, eða
- hann hafi látist af völdum vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms, eða
- eftirlifandi maki hans sé ríkisborgari í búseturíkinu eða hafi misst ríkisborgarétt í því ríki við að giftast launþeganum.

78. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 4. gr.

1. Votta má samfellda búsetu sem kveðið er á um í 1. mgr. 2. gr. (þ.e. 76. gr.) og 2. mgr. 3. gr. (þ.e. 77. gr.) með hverjum þeim hætti sem tókast í búseturíkinu. Hún skerðist ekki við tímabundna fjarvist sem er skemmri en þrjú mánuðir á ári alls né við lengri fjarvist sem er tilkomin vegna skuldbindinga í herþjónustu.

2. Tímabil þegar launþegi er atvinnulaus gegn vilja sínum, sem skráð er skilvíslega hjá þar til bærri vinnumiðlun, eða vegna veikinda eða slyss teljast engu að síður til starfstímabila samkvæmt skilningi 1. mgr. 2. gr. (þ.e. 76. gr.).

79. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 5. gr.

1. Sá einstaklingur sem hefur öðlast rétt til að dveljast um kyrrt skv. a- og b-lið 1. mgr. 2. gr. (þ.e. 76. gr.) og 3. gr. (þ.e. 77. gr.) getur nýtt sér slíkan rétt í tvö ár frá þeim tíma sem hann öðlaðist hann. Á því tímabili er honum heimilt að fara frá yfirráðasvæði EES-ríkisins án þess að réttur hans skerðist.

2. Þess er ekki krafist að hlutaðeigandi einstaklingur uppfylli nein formsatriði til að njóta réttarins til að dvelja um kyrrt.

80. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 6. gr.

1. Einstaklingar sem falla undir ákvæði þessarar reglugerðar (þ.e. 75.- 82. gr.) eiga rétt á dvalarleyfi sem skal:
 - a. gefið út og endurnýjað þeim að kostnaðarlausu eða gegn greiðslu sem má ekki vera hærrí en þau gjöld og skattar sem innlendir ríkisborgarar greiða fyrir útgáfu eða endurnýjun kennivottorða,
 - b. gilda alls staðar á yferráðasvæði þess EES-ríkis sem gefur það út,
 - c. gilda í fimm ár hið minnsta og endurnýjað sjálfkrafa.
2. Búseturof, sem varir eigi lengur en sex samfellda mánuði, skal ekki skerða gildi dvalarleyfis.

81. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 7. gr.

Réttur til jafnrar málsmeðferðar sem komið var á með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1612/68 (sbr. lög um frjálsan atvinnu- og búseturétt launafólks innan Evrópska efnahags-svæðisins, nr. 47 18. maí 1993) gildir einnig um þá einstaklinga sem heyra undir þessa reglugerð (þ.e. 75.-82. gr.).

82. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1251/70, 8. gr.

1. Þessi reglugerð (þ.e. 75.-82. gr.) hefur ekki áhrif á ákvæði laga eða stjórnsýslufyrirmæla EES-ríkjanna sem væru hagstæðari ríkisborgurum annarra EES-ríkja.
2. EES-ríkin skulu auðvelda launþegum, sem yfirgefið hafa yferráðasvæði þeirra eftir að hafa átt þar fasta búsetu um lengri tíma og starfað þar og vilja koma aftur þegar þeir hafa náð aldri til að láta af störfum eða eru orðnir varanlega óvinnufærir, endurkomu til yferráðasvæða sinna.

83. gr.

EES-útlendingar sem stundað hafa sjálfstæða atvinnustarfsemi hér á landi.

Ákvæði 76.-82. gr. gilda með hliðstæðum hætti um þá sem hafa stundað sjálfstæða atvinnustarfsemi hér á landi, sbr. b-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga, og aðstandendur þeirra, sbr. 73. gr. reglugerðarinnar. Búseturof sem greinir í 2. mgr. 80. gr. má þó vara lengur en sex samfellda mánuði ef það er vegna skuldbindinga í herþjónustu.

84. gr.

Undanþágur vegna allsherjarreglu, almannaöryggis eða almannaheilbrigðis.

Heimilt er að víkja frá ákvæðum 75.-83. gr. ef það er nauðsynlegt vegna allsherjarreglu, almannaöryggis eða almannaheilbrigðis, sbr. 87. gr.

85. gr.

Efni dvalarleyfis.

Dvalarleyfi veitir rétt til að dveljast og til að ráða sig í vinnu eða starfa sjálfstætt hvar sem er á landinu nema annað sé tekið fram í leyfinu eða leiði af lögum.

Leyfi skal bera með sér hvaða skilyrði og takmarkanir eru sett með leyfinu.

Dvalarleyfi til EES- eða EFTA-útlendinga sem háður er reglum um vegabréfsáritun veitir honum rétt til ótakmarkaðra endurkoma til landsins meðan leyfið er í gildi.

86. gr.

Endurnýjun dvalarleyfis.

Dvalarleyfi skv. 36., 37. og 38. gr. útlendingalaga skal endurnýja samkvæmt umsókn ef skilyrðum er enn fullnægt og skal dvalarleyfi að jafnaði endurnýjað til fimm ára nema ákvæði 2. og 3. mgr. eigi við.

Fyrstu endurnýjun leyfis til umsækjanda sem fellur undir a-lið 1. mgr. 36. gr. útlendingalaga má gefa út til eins árs ef umsækjandinn er atvinnulaus gegn vilja sínum og hefur verið það samfelld í meira en tólf mánuði. Ef umsækjandi er enn atvinnulaus þegar það leyfi rennur út verður leyfi ekki endurnýjað til launþega.

Ákvæði 3. og 5. mgr. 39. gr. útlendingalaga um efni og gildistíma dvalarleyfis gilda eftir því sem við á við endurnýjun dvalarleyfis.

Gildi endurnýjaðs leyfis telst frá þeim tíma sem fyrra dvalarleyfi rennur út.

Að öðru leyti gilda ákvæði 85. gr. um efni dvalarleyfis eftir því sem við á.

87. gr.

Frávísun og brottvísun með skírskotun til allsherjarreglu og almannaoðryggis.

Heimilt er að vísa EES- eða EFTA-útlendingi frá landi eða úr landi ef það er nauðsynlegt með skírskotun til allsherjarreglu og almannaoðryggis, sbr. c-lið 1. mgr. 42. gr. og 1. mgr. 43. gr. útlendingalaga.

Frávísun eða brottvísun skv. 1. mgr. er m.a. heimil ef útlendingurinn:

- a. er háður fíkniefnum eða öðrum eiturlyfjum og hefur orðið það áður en honum er veitt fyrsta dvalarleyfi, eða
- b. er haldinn alvarlegum geðrænum truflunum eða geðrænum truflunum sem einkennast af uppnámi, óráði, ofskynjunum eða hugsanabrenglun, enda hafi slíkt ástand hans hafist áður en honum er veitt fyrsta dvalarleyfi.

Ákvörðun um frávísun eða brottvísun með skírskotun til allsherjarreglu eða almannaoðryggis skal eingöngu byggð á framferði hlutaðeigandi útlendingis og má því aðeins framkvæma að heimilt sé að grípa til úrræða gagnvart íslenskum ríkisborgara við sambærilegar aðstæður.

XIII. KAFLI

Meðferð máls vegna umsóknar um hæli.

88. gr.

Umsókn um hæli.

Umsókn um hæli skv. 46. gr. útlendingalaga skal vera skrifleg eða munnleg hjá lögreglu. Umsóknin skal skráð á þar til gert eyðublað. Umsækjandi skal afhenda með umsókninni vegabréf eða önnur ferðaskilríki sem hann hefur í fórum sínum. Sama gildir um maka, sambúðarmaka eða samvistarmaka umsækjanda og börn hans sem sækja um leyfi eftir komu til landsins skv. 13. gr. og 3. mgr. 46. gr. laganna.

Sá sem skráir umsóknina skal veita umsækjanda leiðbeiningar um þau réttindi sem kveðið er á um í 1. mgr. 25. gr. útlendingalaga og kalla til túlk, ef þess gerist þörf, sbr. 2. mgr. 24. gr. laganna. Úr því skal skorið hvort sá maki, sambúðarmaki eða samvistarmaki og þau börn sem komu með umsækjanda sækja einnig um hæli.

89. gr.

Meðferð hælisumsóknar.

Tekin skal skýrsla af umsækjanda sem sækir um hæli eins fljótt og auðið er. Ef umsækjandi og sá sem tekur viðtal vegna umsóknar um hæli geta ekki rætt saman á fullnægjandi

hátt á sameiginlegu tungumáli skal túlkur kallaður til. Sá sem tekur viðtalið skal sjá til þess að upplýst verði um þær aðstæður umsækjanda sem hafa þýðingu fyrir umsókn hans eins og kostur er. Gera skal umsækjanda grein fyrir að þær upplýsingar sem hann gefur verði lagðar til grundvallar við ákvörðun um umsókn hans. Umsækjandi skal inntur eftir því hvort hann samþykki að upplýsinga um hann verði aflað frá öðrum stjórnvöldum, þ.m.t. frá stjórnvöldum í öðrum ríkjum en heimaríki hans, ef þess gerist þörf vegna afgreiðslu málsins.

Að öllu jöfnu skal tekin skýrsla af maka, sambúðarmaka eða samvistarmaka umsækjanda, jafnvel þótt hann sæki ekki um hæli.

Í viðtalinu skal ítarlega grafist fyrir um allar aðstæður þeirra barna sem fylgja umsækjanda, nema honum sé vísað til fyrsta griðlands eða lands sem á aðild að Dyflinnarsamningnum frá 15. júní 1990. Í því augnamiði skal rætt við barnið sjálft nema það sé ótvírætt álitíð óþarft eða ef foreldranir eru mótfallnir því. Tryggja skal nærveru a.m.k. annars foreldris og eftir atvikum fulltrúa barnaverndaryfirvalda við samtalið. Útlendingastofnun getur sett nánari reglur um framkvæmd þessa.

Hafi umsækjandi undir 18 ára aldri komið til landsins án foreldra eða forsjármanna skal haft samband við barnaverndaryfirvöld í því umdæmi þar sem umsókn er til meðferðar. Fulltrúi barnaverndaryfirvalda skal vera viðstaddur viðtalið og kemur fram sem forsvarsmaður eða fulltrúi umsækjanda. Taka ber viðtalið innan hálfis mánaðar eftir að umsókn var lögð fram, sé þess nokkur kostur.

Áður en viðtal hefst skal umsækjandi hvattur til að segja satt, rétt og ítarlega frá og hann áminntur um að séu rangar upplýsingar veittar eða mikilvægum upplýsingum leynt geti það haft áhrif við ákvörðun um umsókn hans. Einnig skal umsækjanda bent á að refsivert er að veita upplýsingar sem eru í verulegum atriðum rangar eða augljóslega villandi, sbr. b-lið 1. mgr. 57. gr. útlendingalaga.

Þegar fram kemur við fyrstu skýrslutöku lögreglu að aðstæður eru eins og lýst er í 2. másl. 1. mgr. 32. gr. útlendingalaga, þ.e. að umsækjandi eigi umsókn til meðferðar í öðru ríki eða að slíkri umsókn hafi verið hafnað þar, eða Útlendingastofnun telur augljóst að útlendingur uppfylli ekki skilyrði 1. mgr. 45. gr. laganna, er heimilt að framkvæma ákvörðun um að útlendingur skuli yfirgefa landið eins fljótt og auðið er. Útlendingastofnun er heimilt að setja nánari reglur um framkvæmd þessa.

90. gr.

Stjórnvald og ákvörðun um umsókn.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um hælisumsókn skv. 1. mgr. 46. gr. útlendingalaga, sbr. 1. mgr. 50. gr. laganna. Verði umsókn samþykkt skal umsækjanda gerð skriflega grein fyrir þeim réttaráhrifum sem fylgja hælisveitingu og að hún sé afturkallanleg, sbr. 47. gr. laganna.

Uppfylli umsækjandi ekki skilyrði 1. mgr. 46. gr. útlendingalaga til að öðlast hæli tekur Útlendingastofnun ákvörðun um hvort veita skuli umsækjanda leyfi skv. 2. mgr. 11. gr. laganna, sbr. 45. gr. reglugerðarinnar.

Verði umsækjanda ekki veitt dvalarleyfi hér á landi tekur Útlendingastofnun ákvörðun um frávisun skv. 56. gr. reglugerðarinnar.

91. gr.

Hælisumsókn skv. 12. gr. útlendingalaga.

Heimilt er að fresta meðferð umsóknar um hæli skv. 12. gr. útlendingalaga í allt að þrjú ár frá þeim tíma sem umsækjandi fékk leyfi í fyrsta sinn, sbr. 4. mgr. 12. gr. laganna.

Þegar meðferð umsóknar um hæli er frestað skal afhenda umsækjanda vegabréf og eftir atvikum önnur ferðagögn sem hann lagði fram með umsókn sinni.

Þegar heimild til að veita sameiginlega vernd fellur niður eða þrjú ár eru liðin frá því að umsækjandi fékk leyfi í fyrsta sinn ber að tilkynna honum að hælisumsókn hans verði aðeins tekin til meðferðar að nýju láti hann í ljós ótvíræðan vilja sinn til þess innan mánaðar frá móttöku tilkynningar.

92. gr.

Skráningarskírteini hælisumsækjanda.

Umsækjandi um hæli og meðlimir í fjölskyldu hans sem kunna að hafa fylgt honum, sbr. 4. málsl. 1. mgr. 88. gr., skulu eins fljótt og verða má eftir komu til landsins, fá í hendur skráningarskírteini hælisumsækjanda, nema til athugunar sé að taka ákvörðun um frávisun umsækjanda skv. 18. gr. útlendingalaga, sbr. 19. gr. laganna, eða sérstakar ástæður mæli gegn því.

Skráningarskírteinið skal gilda í ákveðinn tíma, allt að hálfu ári.

Skráningarskírteini skal afhenda lögreglu eða Útlendingastofnun þegar umsækjandi fær útgefið dvalarleyfisskírteini, ferðaskírteini fyrir flóttamann eða vegabréf fyrir útlending, honum er gert að fara úr landi eða hann fær af öðrum ástæðum vegabréf heimaríkis síns á ný.

Skráningarskírteinið gildir ekki sem staðfesting þess að uppgefnar persónuupplýsingar séu réttar. Það gildir ekki sem ferðaskilríki.

93. gr.

Málsmeðferð o.fl.

Skráningarskírteinið er gefið út af Útlendingastofnun. Upplýsa skal umsækjanda um þær takmarkanir sem gilda um skírteinið, sbr. 4. mgr. 92. gr.

Útlendingastofnun annast breytingu skráningarskírteina og endurnýjun þeirra.

Umsækjandi ber sjálfur ábyrgð á að sækja um endurnýjun skírteinisins ef umsókn hans um hæli hefur ekki verið afgreidd innan gildistímans.

94. gr.

Dvalarstaður hælisumsækjanda meðan mál hans er til meðferðar.

Meðan mál hælisumsækjanda er til meðferðar skulu hælisumsækjandi og fjölskylda hans dveljast á tiltekinni móttökustöð eftir ákvörðun lögreglu og/eða Útlendingastofnunar. Dómsmálaráðuneytið ákveður hvaða staðir eru móttökustöðvar, í samræmi við samning ráðuneytisins og þess eða þeirra aðila sem ráðuneytið hefur falið umönnun hælisumsækjenda á hverjum tíma. Lögreglu er, í samráði við Útlendingastofnun, heimilt að vista hælisumsækjanda og fjölskyldu hans utan móttökustöðvar, t.d. á gistiheimili, við upphaf rannsóknar ef þurfa þykir.

Ákvörðun um dvalarstað samkvæmt þessari grein er ekki kæránleg.

XIV. KAFLI

Réttaráhrif hælís og afturköllun hælísveitingar.

95. gr.

Réttaráhrif hælís.

Hælísveiting hefur í för með sér að umsækjandi fær stöðu flóttamanns og dvalarleyfi sem getur skapað grundvöll fyrir búsetuleyfi. Hann hefur þá réttarstöðu sem leiðir af íslenskum lögum og flóttamannasamningnum eða öðrum þjóðréttarsamningum um flóttamenn.

Maki flóttamanns, sambúðarmaki eða samvistarmaki og börn eiga rétt til hælís að undangenginni umsókn á grundvelli 13. gr. og 3. mgr. 46. gr. útlendingalaga.

Ákvæði 1. og 2. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar eiga við um dvalarleyfi flóttamanns og fjölskyldu hans. Leyfið skal endurnýjað í samræmi við þær forsendur sem liggja því til grundvallar, séu þær enn fyrir hendi.

96. gr.

Afturköllun hælísveitingar.

Heimilt er að afturkalla hælísveitingu þegar flóttamaður fellur ekki lengur undir flóttamannahugtakið skv. 44. gr. útlendingalaga eða ef það leiðir að öðru leyti af almennum stjórnsýslureglum, sbr. 2. mgr. 47. gr. laganna.

Þegar metið er hvort afturkalla eigi hælísveitingu ber að tilkynna flóttamanni um það fyrir fram, sbr. 14. gr. stjórnsýslulaga. Í tilkynningu skal koma fram hvers vegna til greina kemur að afturkalla hælísveitinguna og flóttamanni skal veittur frestur til að tjá sig um málið.

Ákvörðun um afturköllun skal tekin af Útlendingastofnun, sbr. 2. mgr. 47. gr. útlendingalaga. Um leið skal metið hvort veita eigi flóttamanni leyfi til áframhaldandi dvalar án hælís. Einkum skal þar lögð áhersla á tengslin við landið.

XV. KAFLI

Ferðaskírteini fyrir flóttamenn og vegabréf fyrir útlendinga.

97. gr.

Skilyrði fyrir útgáfu ferðaskírteinis.

Flóttamanni sem dvelst eða fær að dveljast löglega í landinu skal að fenginni umsókn veita ferðaskírteini fyrir flóttamenn til ferða erlendis enda mæli sérstakar ástæður því ekki í mót.

Heimilt er að synja um útgáfu ferðaskírteinis þegar:

- a. þær aðstæður eru fyrir hendi sem leiða mundu til þess að íslenskum ríkisborgara yrði ekki veitt vegabréf skv. 5. gr. laga um vegabréf,
- b. þær aðstæður eru fyrir hendi að foreldrar fara saman með forsjá barns og annað þeirra hyggst fara með barnið úr landi án samþykkis hins, sbr. 2. mgr. 39. gr. barnalaga,
- c. þær aðstæður eru fyrir hendi sem lýst er í F-lið 1. gr. flóttamannasamningsins,
- d. útlendingurinn hefur hlotið endanlegan dóm fyrir mjög alvarlegt afbrot og er af þeim sökum hættulegur samfélaginu,
- e. vafi leikur á um hver útlendingurinn er eða
- f. ástæður sem varða öryggi ríkisins eða stefnu stjórnvalda í utanríkismálum mæla gegn því.

Nú hefur flóttamaður ferðaskírteini gefið út af öðru ríki og skal hann þá því aðeins fá skírteini gefið út að honum hafi verið veitt hér hæli eða búsetuleyfi.

98. gr.

Gildissvið ferðaskírteinis.

Ferðaskírteini fyrir flóttamann gildir fyrir einn einstakling.

Ferðaskírteinið skal að jafnaði hafa sama gildistíma og dvalarleyfið en skal þó ekki gilda lengur en í tvö ár.

Ferðaskírteinið gildir fyrir endurkomu til Íslands á gildistíma þess.

Ferðaskírteinið skal vera gilt til ferða til allra ríkja nema til heimalands eða upprunalslands flóttamanns.

Þegar þær aðstæður eru fyrir hendi sem greinir í 2. mgr. 97. gr. eða þegar sérstakar ástæður mæla með því er heimilt að ákvarða ferðaskírteini skemmri gildistíma en segir í 2. mgr. Einnig er heimilt að takmarka gildissvið ferðaskírteinis við einstakar ferðir og gera undanþágur um gildi þess gagnvart öðrum ríkjum en heimalandi eða upprunalandi flóttamanns.

99. gr.

Endurnýjun ferðaskírteinis.

Ferðaskírteini má endurnýja samkvæmt umsókn með þeim skilyrðum sem leiðir af 97. gr. nema til standi að beita ákvæði 100. gr. um afturköllun. Enn fremur er heimilt að synja um endurnýjun ferðaskírteinis þegar handhafi þess hefur glatað því án þess að gera trúverðuga grein fyrir afdrifum þess.

Ákvæði 98. gr. gilda um endurnýjað ferðaskírteini.

100. gr.

Afturköllun ferðaskírteinis.

Ferðaskírteini skal afturkalla þegar:

- a. handhafa þess er vísað frá landi á grundvelli i- eða j-liðar 1. mgr. 18. gr. eða a-liðar 2. mgr. 21. gr. útlendingalaga,
- b. handhafa þess er vísað úr landi á grundvelli d-liðar 1. mgr. 20. gr. eða a-liðar 2. mgr. 21. gr. útlendingalaga,
- c. handhafi þess útvegar sér ferðaskilríki heimaríkis, sbr. 3. mgr. 48. gr. útlendingalaga,
- d. handhafi þess missir réttarstöðu sína sem flóttamaður við það að fá íslenskan ríkisborgararétt eða ríkisborgararétt annars ríkis, eða missir hana á annan hátt, sbr. 2. mgr. 47. gr. útlendingalaga,
- e. handhafa þess er samkvæmt lögum bannað að yfirgefa Ísland,
- f. brottför frá Íslandi mundi fara í bága við dóm eða úrskurð.

Heimilt er að afturkalla ferðaskírteini m.a. þegar:

- a. þær aðstæður eru fyrir hendi sem um getur í a-, b- eða e-lið 2. mgr. 97. gr.,
- b. útliti eða efni þess hefur verið breytt á ólögum hátt,
- c. það hefur skemmst eða er ónothæft af öðrum ástæðum,
- d. ljósmynd eða upplýsingar í því svara ekki lengur til auðkenna handhafa,
- e. það finnst í vörslu óviðkomandi aðila,
- f. handhafi þess hefur ekki lengur leyfi til dvalar á Íslandi.

Lögreglan eða starfsmenn utanríkisþjónustunnar geta afturkallað ferðaskírteini til bráðabirgða en skulu senda Útlendingastofnun málið til ákvörðunar.

Þegar ferðaskírteini er afturkallað skv. e- eða f-lið 1. mgr. eða a- til e-lið 2. mgr. skráir Útlendingastofnun ákvörðun um afturköllun í vegabréfaskrá.

101. gr.

Skilyrði fyrir útgáfu vegabréfs fyrir útlending.

Útlendingur sem hefur eða fær dvalarleyfi hér á grundvelli umsóknar um hæli, en án þess að vera veitt hæli, getur fengið vegabréf fyrir útlending til ferða erlendis ef hann getur ekki fengið útgefin ferðaskilríki í heimaríki sínu. Veita má nánustu aðstandendum útlendingins, sem hafa eða fá dvalarleyfi hér, sams konar vegabréf, að fenginni umsókn, ef þeir afhenda vegabréf sitt eða ferðaskilríki sem þeir hafa í fórum sínum.

Í öðrum tilvikum má, að fenginni umsókn, veita útlendingi sem ekki getur fengið útgefin ferðaskilríki í heimaríki sínu eða öðru ríki og hefur eða fær dvalarleyfi hér á landi vegabréf fyrir útlending. Þá má og gefa út vegabréf fyrir útlending ef sérstakar ástæður mæla með því.

Synja má um útgáfu vegabréfs fyrir útlending ef þær aðstæður eru fyrir hendi sem greinir í 2. mgr. 97. gr.

102. gr.

Gildissvið vegabréfs fyrir útlending.

Vegabréf fyrir útlending gildir fyrir einn einstakling.

Vegabréf fyrir útlending skal gefið út til ákveðins tíma sem Útlendingastofnun ákveður í hverju tilviki. Vegabréfið skal að jafnaði hafa sama gildistíma og dvalarleyfi útlendingings en skal þó ekki gilda lengur en í tvö ár.

Vegabréf fyrir útlending gildir fyrir endurkomu til Íslands á gildistíma þess.

Vegabréf fyrir útlending skal vera gilt til ferða til allra ríkja nema til heimaríkis eða upprunaríkis útlendingings. Þegar ríkar sanngirnissástæður mæla með er þó heimilt að láta vegabréf fyrir útlending gilda fyrir för til heimaríkis hans.

Þegar þær aðstæður eru fyrir hendi sem greinir í 2. mgr. 97. gr. eða þegar sérstakar ástæður mæla með því er heimilt að ákvarða vegabréfi til útlendingings skemmri gildistíma en segir í 2. mgr. Einnig er heimilt að takmarka gildissvið vegabréfs fyrir útlending við einstakar ferðir eða við komu til landsins frá tilteknum löndum eða ákveða að það gildi ekki til endurkomu til Íslands. Einnig má gera undanþágu um gildi þess gagnvart öðrum ríkjum en heimaríki útlendingingsins.

103. gr.

Endurnýjun vegabréfs fyrir útlending.

Vegabréf fyrir útlending má endurnýja að fenginni umsókn með þeim skilyrðum sem leiðir af 101. gr. nema til standi að beita ákvæðum 104. gr., sbr. 100. gr., um afturköllun. Enn fremur er heimilt að synja um endurnýjun vegabréfs ef handhafi þess hefur glatað því án þess að gera trúverðuga grein fyrir afdrifum þess, sbr. 2. mgr. 106. gr.

104. gr.

Afturköllun vegabréfs fyrir útlending.

Um afturköllun vegabréfs fyrir útlending gilda ákvæði 100. gr.

105. gr.

Málsmeðferð.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um útgáfu ferðaskírteinis fyrir flóttamann og vegabréfs fyrir útlending. Sækja skal um slík skilríki á sérstöku eyðublaði. Umsókninni skal fylgja ljósmynd af umsækjanda og skal hann rita undir umsóknina eigin hendi.

Áður en ferðaskírteini eða vegabréf fyrir útlendinga er gefið út til umsækjanda undir 18 ára aldri verður að liggja fyrir skriflegt samþykki þeirra sem fara með forsjá barnsins.

Með umsókn skal afhenda vegabréf eða annað ferðaskilríki sem umsækjandi hefur í förum sínum. Ef nauðsyn krefur má leggja fyrir umsækjanda að afhenda skilríki sem hann hefur eða getur útvegað og eftir atvikum gögn um stöðu umsækjanda sem flóttamanns.

Við afhendingu á ferðaskírteini eða vegabréfi fyrir útlending skal upplýsa útlending um að ferðaskírteinið eða vegabréfið verði afturkallað fái hann útgefin ferðaskilríki í heimalandi sínu.

Útlendingastofnun tekur ákvörðun um endurnýjun ferðaskírteinis fyrir flóttamann eða vegabréfs fyrir útlending. Þegar nýtt ferðaskírteini eða vegabréf fyrir útlending er gefið út skal innkalla það eldra.

Hafi ferðaskírteini fyrir flóttamann eða vegabréf fyrir útlending glatast tekur Útlendingastofnun ákvörðun um útgáfu nýs ferðaskírteinis eða vegabréfs fyrir útlendinginn.

Sendiskrifstofa Íslands erlendis, sem hefur heimild til að gefa út vegabréf til íslenskra ríkisborgara, getur framlengt gildistíma ferðaskírteinis eða vegabréfs fyrir útlending um allt að sex mánuði þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi, að fenginni heimild Útlendingastofnunar og að því tilskildu að handhafi þess hafi dvalarleyfi á Íslandi þann tíma. Senda skal tilkynningu um framlengingu til Útlendingastofnunar og skal hún skráð í vegabréfaskrá.

106. gr.

Skylða til að tilkynna um glatað ferðaskírteini eða vegabréf fyrir útlending.

Handhafi ferðaskírteinis fyrir flóttamann eða vegabréfs fyrir útlending skal gæta skilríkisins þannig að ekki sé hætt á að það glatist eða komist í hendur óviðkomandi aðila.

Tilkynna skal lögreglu, Útlendingastofnun eða sendifulltrúum Íslands erlendis þegar í stað ef ferðaskírteini eða vegabréf fyrir útlending týnist eða glatast á annan hátt og skal þá gera sérstaka grein fyrir afdrifum þess.

XVI. KAFLI

Tilkynningarskylda um útlendinga.

107. gr.

Tilkynningarskylda gististaða.

Hver sá sem rekur gististað, heldur tjaldstaði eða lætur í té hvers konar gistiaðstöðu gegn gjaldi skal halda skrá yfir þá útlendinga sem þar gista. Skráin skal færð á þar til gerð eyðublöð samkvæmt nánari ákvörðun ríkislögreglustjóra. Lögregla skal hvenær sem er hafa aðgang að upplýsingum úr skránni.

Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram í skrá skv. 1. mgr.:

- a. fullt nafn útlendinga og fullt nafn maka og barna sem ferðast með honum,
- b. fæðingardagur útlendinga, maka og barna sem ferðast með honum,
- c. ríkisfang,
- d. fast heimilisfang,
- e. komudagur,
- f. tegund og númer ferðaskilríkis.

Útlendingur skal fylla eyðublaðið út eigin hendi, rita undir það nafn sitt og sýna um leið gilt kennivottorð til staðfestingar. Maki og ólögráða börn þurfa ekki að fylla út eigin hendi eða undirrita eyðublaðið né heldur þátttakendur í hópferð. Þátttakendur í hópferð má færa sameiginlega á skrá sem fararstjóri undirritar.

Eftir að skrá skv. 1. mgr. hefur verið fyllt út skal geyma hana í tvö ár.

108. gr.

Tilkynningarskylda stjórnanda loftfars.

Stjórnandi loftfars sem kemur frá útlöndum eða fer til útlanda, skal samkvæmt beiðni lögreglu láta henni í té skrá yfir farþega og áhöfn, sbr. 6. gr. Ríkislögreglustjóri setur nánari reglur um innihald slíkra skráa.

109. gr.

Tilkynningarskylda stjórnanda skips.

Með tilkynningu stjórnanda skips sem siglir yfir mörk landhelginnar á leið til eða frá íslenskri höfn yfir ytri landamæri, sbr. 5. gr., skal fylgja skrá yfir áhöfn og farþega skips. Í skránni skulu koma fram eftirfarandi upplýsingar um áhöfn og farþega í þessari röð:

- a. þjóðerni,
- b. kenninafn,
- c. eiginnafn,
- d. fæðingardagur,
- e. kyn,
- f. númer vegabréfs eða sjóferðabókar,
- g. staða áhafnarmeðlims.

110. gr.

Tilkynningarskylda um útlending sem kemur til starfa hér á landi.

Sá sem fær útlending í þjónustu sína, sendir útlending á sínum vegum hingað til starfa eða ræður útlending til starfa hér á landi skal tilkynna það Útlendingastofnun áður en vinnan hefst. Tilkynna skal um nafn útlending, fæðingardag, heimilisfang og ríkisfang, um starfið sem hann er ráðinn til að gegna eða þá þjónustu sem honum er ætlað að veita hér á landi og um hve lengi áætlað er að hann muni dveljast hér á landi.

Komi útlendingur til starfa hér á landi á vegum erlends fyrirtækis sem tekið hefur að sér verkefni fyrir fyrirtæki hér á landi skal hið innlenda fyrirtæki tilkynna Útlendingastofnun um það fyrir fram og tilgreina nafn hins erlenda vinnuveitanda. Útlendingastofnun skal á grundvelli slíkrar tilkynningar sjá til þess að hinu erlenda fyrirtæki verði gert viðvart um tilkynningarskyldu sína skv. 1. mgr.

Tilkynningarskylda skv. 1. og 2. mgr. gildir ekki um útlendinga sem eru norrænir ríkisborgarar eða útlendinga sem fengið hafa búsetuleyfi hér á landi.

Samráðsnefnd Útlendingastofnunar og Vinnumálastofnunar skv. 19. gr. laga um atvinnuréttindi útlendinga skal setja verklagsreglur um meðferð tilkynninga sem Útlendingastofnun berast skv. 1. og 2. mgr.

111. gr.

Tilkynningarskylda atvinnumiðlunar.

Ráðningarskrifstofur, svæðisvinnumiðlanir og aðrar atvinnumiðlanir skulu tilkynna Útlendingastofnun um útlending sem leitar aðstoðar þeirra við atvinnuleit og/eða er miðlað í störf á þeirra vegum. Tilkynning skal innihalda upplýsingar um nafn, kennitölu eða fæðingardag, heimilisfang og ríkisfang útlending og um þá vinnu sem leitað er eftir eða miðlað.

112. gr.

Tilkynningarskylda þjóðskrár.

Þjóðskráin skal tilkynna Útlendingastofnun um útlendinga sem eru þar skráðir eða teknir af skrá. Í tilkynningu skal koma fram hvernig skráningu útlending er háttáð.

113. gr.

Tilkynningarskylda menntastofnana.

Menntastofnanir skulu samkvæmt beiðni láta Útlendingastofnun í té skrá um erlenda námsmenn. Í skránni skal koma fram nafn útlending, fæðingardagur, heimilisfang og ríkisfang.

114. gr.

Tilkynningarskylda annarra stjórnvalda.

Stjórnvöld skulu samkvæmt beiðni láta Útlendingastofnun eða lögreglu í té upplýsingar um nafn útlendinga og heimili til nota í máli samkvæmt útlendingalögum þrátt fyrir reglur um þagnarskyldu í lögum um félagsþjónustu sveitarfélaga og barnaverndarlögum.

Sé nafn útlendinga fært á sakaskrá hér á landi ber sakaskrá ríkisins að gera Útlendingastofnun aðvart um það.

XVII. KAFLI

Refsiákvæði, gildistaka o.fl.

115. gr.

Refsing.

Brot gegn reglugerð þessari varðar refsingu skv. 57. gr. útlendingalaga.

116. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 58. gr., sbr. 3.-8. gr., 11. gr., 15. gr., 18. gr., 26. gr., 29. gr., 35.-38. gr., 40. gr., 46. gr., 53.-55. gr., laga um útlendinga nr. 96 15. maí 2002, og til innleiðingar á tilskipun 64/221/EBE, reglugerða EBE nr. 1612/68 og 312/76, tilskipun 68/360/EBE, reglugerð EBE nr. 1251/70 og tilskipun 72/194/EBE, sem vísað er til í 1.-5. tölul. V. viðauka við EES-samninginn, tilskipunum 73/148/EBE, 75/34/EBE, 75/35/EBE, 90/364/EBE, 90/365/EBE og 93/96/EBE, sem vísað er til í 3.-8. tölul. VIII. viðauka við EES-samninginn, og reglugerð ráðsins (EB) nr. 2725/2000, sbr. samning frá 19. janúar 2001 milli Evrópubandalagsins og Lýðveldisins Íslands og Konungsríkisins Noregs um viðmiðanir og fyrirkomulag við að ákvarða hvaða ríki skuli fara með beiðni um hæli sem lögð er fram í aðildarríki eða á Íslandi eða í Noregi, öðlast þegar gildi.

Frá sama tíma falla úr gildi:

- 1) Reglugerð um eftirlit með útlendingum nr. 148 3. september 1965, með síðari breytingum.
- 2) Reglugerð um dvöl útlendinga, sem falla undir samninginn um Evrópska efnahags-svæðið, hér á landi nr. 674 20. desember 1995, með síðari breytingum.
- 3) Reglugerð um landamærostöðvar og tilkynningarskyldu flytjanda nr. 223 14. mars 2001, með síðari breytingu.
- 4) VIII. kafli reglugerðar um íslensk vegabréf, nr. 624 27. september 1999.
- 5) Auglýsing um viðurkenningu erlendra kennivottorða og undanþágu til að hafa vegabréfsáritun nr. 234 23. mars 2001, með síðari breytingu.

EBE-gerðirnar sem vísað er til eru birtar í sérritinu EES-gerðir S32 og S35, sbr. auglýsingu nr. 31/1993 í C-deild Stjórnartíðinda, og í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB, sérstakri útgáfu, bók 4, bls. 135-136, sbr. EES-viðbæti, 17. hefti 1994.

Ákvæði til bráðabirgða.

Dvalarleyfi sem gefið hefur verið út á grundvelli laga um eftirlit með útlendingum, nr. 45/1965, heldur gildi sínu við gildistöku reglugerðarinnar. Leyfi sem gefið er út til tiltekins tíma gildir í samræmi við upphaflegan gildistíma. Um endurnýjun tímabundins leyfis fer samkvæmt reglugerðinni og útlendingalögum.

Óbundið dvalar- og atvinnuleyfi, sem gefið hefur verið út samkvæmt lögum um eftirlit með útlendingum, er dvalarleyfi án takmarkana samkvæmt reglugerð þessari, sbr. 5. mgr. 36. gr. Handhafi slíks leyfis fær búsetuleyfi samkvæmt umsókn þar um að uppfylltum skilyrðum VIII. kafla reglugerðarinnar, sbr. 15. gr. útlendingalaga.

Útlendingastofnun metur með hvaða hætti önnur dvalarleyfi, sem gefin hafa verið út í tíð eldri laga, samsvara dvalarleyfi án takmarkana samkvæmt reglugerðinni, sbr. 5. mgr. 36. gr.

Þeir útlendingar sem fyrir gildistöku reglugerðarinnar hafa mátt dveljast hér á landi án dvalarleyfis á grundvelli 25. gr. reglugerðar um eftirlit með útlendingum nr. 148/1965, sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 514/1989, þurfa ekki sérstakt dvalarleyfi meðan þeir hafa hér búsetu.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 23. janúar 2003.

Sólveig Pétursdóttir.

Stefán Eiríksson.

VIÐAUKI 1
Landamærastöðvar á Íslandi.

Flugvellir á eftirtöldum stöðum eru landamærastöðvar:

Akureyri,	Keflavík,
Egilsstaðir,	Reykjavík.
Höfn,	

Hafnir á eftirtöldum stöðum eru landamærastöðvar:

Akranes,	Höfn,	Sandgerði,
Akureyri,	Húsavík,	Sauðárkrókur,
Bolungarvík,	Ísafjörður,	Seyðisfjörður,
Fáskrúðsfjörður,	Kópavogur,	Siglufjörður,
Fjarðabyggð,	Litlisandur,	Skagaströnd,
Grindavík,	Patreksfjörður,	Vestmannaeyjar,
Grundarfjörður,	Raufarhöfn,	Vopnafjörður,
Grundartangi,	Reykjanesbær,	Þorlákshöfn,
Hafnarfjörður,	Reykjavík,	Þórshöfn.

Afgreiðslutími á Keflavíkurflugvelli er allan sólarhringinn en á öðrum landamærastöðvum fer afgreiðslutími eftir beiðni.

VIÐAUKI 2

Kennivottorð sem viðurkennd eru sem ferðaskilríki í stað vegabréfs við komu til Íslands og brottför.

Eftirtalin erlend kennivottorð eru viðurkennd sem ferðaskilríki í stað vegabréfs við komu til landsins og brottför:

1. Ferðaskilríki fyrir flóttamenn sem gefið er út í samræmi við samning um réttarstöðu flóttamanna frá 28. júlí 1951. Ferðaskilríkið verður að vera gilt til ferðar til baka til útgáfuríkisins.
2. Skilríki sem gefið er út af þar til bæru yfirvaldi til þess, sem er ríkisfangslaus, eða er ríkisborgari í öðru landi en því, sem gefið hefur út skjalið, enda uppfylli það að öðru leyti skilyrði sem sett eru í III. kafla reglugerðarinnar.
3. Eftirtalin kennivottorð sem gefin eru út til ríkisborgara hlutaðeigandi lands:

Austurríki:	Personalausweis.
Belgía:	Carte d'Identité (Identiteitskaart, Personal-ausweis, Identity card).
Frakkland:	Carte Nationale d'Identité.
Grikkland:	Deltio Taytotitas.
Holland:	Identiteitskaart A og B (Toeristenkaart), útgefin fyrir 1. janúar 1995. Europese identiteitskaart (European Identity Card, Carte d'Identité Européenne), útgefin eftir 31. desember 1994.
Ítalía:	Carta d'Identità. Í reitnum „Cittadinanza“ á bls. 2 skal standa „Italiana“. Skilríki fyrir börn gildir þó eingöngu þegar barnið er í fylgd með forsjármanni.
Liechtenstein:	Identitätskarte (Carte d'Identité, Carta d'Identità).
Lúxemborg:	Carte d'Identité (Identitätskarte, Identity Card). Titre d'Identité et de Voyage (Kinderausweis).
Portúgal:	Bilhete de Identidade de Cidadao Nacional.
Spánn:	Documento Nacional de Identidad.
Sviss:	Carte d'Identité Citoyen Suisse (Identitätskarte Schweizerbürger, Carta d'Identità Cittadino Svizzero, Carta d'Identidad Burgais Svizzer). Identitätskarte (Carte d'Identité, Carta d'Identità, Carta d'Identidad, Identity Card), útgefin eftir 30. júní 1994.
Þýskaland:	Personalausweis. Kinderausweis. Behelfsmässiger Personalausweis. Reiseausweis als Passersatz. Ef ferðaskilríkið er án ljósmyndar af handhafa er áskilið að útrunnu vegabréfi eða „Personalausweis“ verði jafnframt framvísað.
4. Sjóferðabók (seaman's book, seafarer's identity document) sem gefin er út í ríki sem getið er um í viðauka 6 og er í samræmi við ILO-samning um persónuskilríki sjómanna nr. 108 frá 1958 ásamt skjölum sem sýna fram á skráningu í eða úr skipsrúmi, í íslenskri eða erlendri höfn.
5. Áhafnarskírteini fyrir flugáhafnir sem gefin eru út af þar til bæru yfirvaldi í aðildarríki að Alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO) ef handhafar þess sýna fram á að þeir séu skráðir í áhöfn loftfars sem er á Íslandi.
6. NATO „Travel Order – Ordre de Mission OTAN“ (fyrir starfsmenn NATO sem hafa stöðu hermanna), enda hafi handhafi herkennivottorð og sérstök eða sameiginleg ferða-fyrirmæli NATO.

7. „Leave order“ NATO, enda hafi handhafi herkennivottorð og gilda ferðaheimild til Íslands. Skilríkið veitir heimild til dvalar á Íslandi í allt að þrjá mánuði.
8. Ferðabréf (laissez-passer) Sameinuðu þjóðanna fyrir starfsmenn Sameinuðu þjóðanna, sérstofnana Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar ef handhafi er á ferðalagi í þágu framangreindra stofnana og hann framvísar jafnframt ferðabréfi, yfirlýsingu Sameinuðu þjóðanna eða þeirrar stofnunar sem þeir starfa hjá, um að þeir séu að reka erindi Sameinuðu þjóðanna eða viðkomandi stofnunar.
9. Gild ferðabréf (Ausweis, Laissez-passer, Lascia-passare) sem gefin eru út af Evrópu-sambandinu.

VIÐAUKI 3

Undanþága frá skyldu til að hafa vegabréfsáritun við komu til Íslands.

- I. Ríkisborgarar eftirtalinnna ríkja eru undanþegnir skyldu til að hafa vegabréfsáritun við komu til landsins.

Andorra	Ísrael	Portúgal
Argentína	Ítalía	Pólland
Austurríki	Japan	Rúmenía
Ástralía	Kanada	San Marínó
Bandaríki Norður-	Kostaríka	Singapúr
Ameríku	Króatía	Slóvakía
Belgía	Kýpur	Slóvenía
Bólvívía	Lettland	Spánn
Brasilía	Liechtenstein	Stóra-Bretland, þ.m.t.:
Brúnei	Litháen	Bermúda, Turks- og
Búlgaríá	Lúxemborg	Caicos-eyjar, Cayman-
Chile	Makaó ¹⁾	eyjar, Anguilla, Monts-
Danmörk	Malasía	errat, Bresku Jómfrúr-
Eistland	Malta	eyjar, St. Helena, Falk-
Ekvador	Mexíkó, nema handhafar	landseyjar og Gíbraltar
El Salvador	diplómatískra vegabréfa	Suður-Kórea
Finnland	og þjónustuvegabréfa	Sviss
Frakkland	Mónakó	Svíþjóð
Grikkland	Níkaragva	Tékkland
Gvatemala	Noregur	Ungverjaland
Holland	Nýja-Sjáland	Úrúgvæ
Hondúras	Panama	Venesúela
Hong Kong ¹⁾	Paragvæ	Þýskaland
Írland	Páfagarður	

¹⁾ Sérstjórnarsvæði, handhafar vegabréfa sem gefin eru út af yfirvöldum sérstjórnarsvæðisins.

II. Eftirtaldir, handhafar gildra ferðaskilríkja, eru undanþegninir áritunarskyldu við komu til landsins:

1. Handhafar ferðaskilríkja fyrir flóttamenn, sbr. 1. tölul. viðauka 2, ef ferðaskilríkin eru gefin út af Belgíu, Kýpur, Danmörku, Finnlandi, Hollandi, Írlandi, Ítalíu, Liechtenstein, Lúxemborg, Möltu, Noregi, Portúgal, Sviss, Spáni, Stóra-Bretlandi, Svíþjóð, Tékklandi eða Þýskalandi og handhafi þess býr löglega í því ríki sem gaf skilríkið út.
2. Handhafar áhafnaskírteina flugáhafna, sbr. 5. tölul. viðauka 2.
3. Handhafar NATO „Travel Order – Ordre de Mission OTAN“ (fyrir starfsmenn NATO sem hafa stöðu hermanna), sbr. 6. tölul. viðauka 2.
4. Handhafar „Leave order“ NATO, sbr. 7. tölul. viðauka 2.
5. Handhafar ferðabréfa (laissez-passer) Sameinuðu þjóðanna fyrir starfsmenn Sameinuðu þjóðanna, sérstofnana Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar, sbr. 8. tölul. viðauka 2.
6. Handhafar ferðavegabréfa sem gefin eru út af Evrópusambandinu, sbr. 9. tölul. viðauka 2.
7. Handhafar diplómatavegabréfa, opinberra vegabréfa og þjónustuvegabréfa frá Tyrklandi og handhafar diplómátskra vegabréfa og þjónustuvegabréfa frá Pakistan og Suður-Afríku.
8. Handhafar danskra, finnskra, norskra eða sænskra útlendingavegabréfa ef í vegabréfinu er heimild til endurkomu til þess ríkis sem gaf það út.
9. Ríkisfangslausir og flóttamenn yngri en 21 árs sem eru skráðir í hópvegabréf sem gefið er út í samræmi við Evrópusamning um ferðalög æskufólks á sameiginlegum vegabréfum frá 16. desember 1961 og dveljast löglega í útgáfuríkinu.
10. Lið Bandaríkjanna samkvæmt varnarsamningi, starfsmenn eða skyldulið, sem eru handhafar flutningsheimildar (movement order) eða flutningssamnings (transport agreement).
11. Handhafar gildra og viðurkenndra dvalarleyfa sem gefin eru út af íslenskum yfirvöldum eða yfirvöldum í öðru ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.
12. Handhafar gildra persónuskilríkja sjómanna sem gefin eru út af yfirvöldum í ríki sem er aðili að samþykkt Alþjóðavinnuálastofnunarinnar (ILO) nr. 108, sbr. viðauka 6.

VIÐAUKI 4

Skylda til að hafa vegabréfsáritun til að fara um flugvöll.

I. Ríkisborgarar eftirtalinnna ríkja skulu í gegnumferð um íslenska flughöfn, með eða án þess að skipta um flugvél, vera með gilda íslenska vegabréfsáritun til gegnumferðar um flughöfn, nema þeir séu handhafar dvalarleyfis sem getið er í II. hluta þessa viðauka, sbr. 21. gr. reglugerðarinnar:

Afganistan	Eþíópía	Nígería
Bangladess	Gana	Pakistan
Kongó (alþýðulýðveldi)	Írak	Sómalía
Eritrea	Íran	Srí Lanka

II.

a. Ríkisborgarar þeirra ríkja sem talin eru í I. hluta þessa viðauka og eru handhafar dvalarleyfa sem gefin eru út í Schengen-ríki eða eftirtalinna dvalarleyfa, sem gefin eru út í Bretlandi, Írlandi eða Liechtenstein, eru undanþegnir skyldu til að hafa vegabréfsáritun til gegnumferðar um flughöfn, sbr. 21. gr. reglugerðarinnar:

Bretland:	„Leave to remain in the United Kingdom for an indefinite period“ „Certificate of entitlement to the right of abode“
Írland:	„Residence Permit“ ásamt „re-entry visa“
Liechtenstein:	„Livret pour étranger B“ „Livret pour étranger C“

b. Ríkisborgarar þeirra ríkja sem talin eru í I. hluta þessa viðauka og eru handhafar eftirtalinna dvalarleyfa, sem gefin eru út í eftirtöldum ríkjum og viðkomandi hefur heimild til endurkomu til dvalarríkisins, eru undanþegnir skyldu til að hafa vegabréfsáritun til gegnumferðar um flughöfn, sbr. 21. gr. reglugerðarinnar:

Andorra:	„Tarjeta provisional de estancia y de trabajo“ „Tarjeta de estancia y de trabajo“ „Tarjeta de estancia“ „Tarjeta temporal de residencia“ „Tarjeta ordinaria de residencia“ „Tarjeta privilegiada de residencia“ „Autorización de residencia“ „Autorización temporal de residencia y de trabajo“ „Autorización ordinaria de residencia y de trabajo“ „Autorización privilegiada de residencia y de trabajo“
Bandaríkin:	„Form I-551 permanent resident card“ „Form I-551 Alien registration receipt card (til 2-10 ára)“ „Form I-551 Alien registration receipt card (ótímabundið)“ „Form I-327 Re-entry document“ „Resident alien card“ „Permit to re-enter“ „Valid temporary residence stamp in a valid passport“
Japan:	„Re-entry permit to Japan“
Kanada:	„Returning Resident Permit“
Mónakó:	„Carte de séjour de résident temporaire de Monaco“ „Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco“ „Carte de séjour de résident privilégié“ „Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque“
San Marínó:	„Permesso di soggiorno ordinario (validitá illimitata)“ „Permesso di soggiorno continuativo speciale (validitá illimitata)“ „Carta d'identità de San Marino (validitá illimitata)“
Sviss:	„Livret pour étranger B“ „Livret pour étranger C“

VIÐAUKI 5

Ríki og staðir þar sem sækja má um vegabréfsáritun til Íslands.

Í sendistofnunum Danmerkur og Noregs má fá útgefnar D-áritanir, þ.e. áritanir til lengri dvalar en þriggja mánaða. Í öðrum sendistofnunum sem fara með fyrirvar fyrir Íslands hönd er ekki unnt að fá vegabréfsáritun til lengri dvalar en þriggja mánaða.

Ríki	Borg	Sendistofnun
Albanía	Tírana	Sendiráð Danmerkur
Alsír	Algeirsborg	Sendiráð Danmerkur
Angóla	Lúanda	Sendiráð Noregs
Argentína	Búenos Aíres	Sendiráð Noregs
Armenía	Jerevan	Sendiráð Frakklands
Aserbaídsjan	Bakú	Sendiráð Noregs
Austur-Kongó	Kinshasa	Sendiráð Svíþjóðar
Ástralía	Sydney	Sendiráð Danmerkur
Ástralía	Canberra	Ræðisskrifstofa Noregs
Bahamaeyjar	Nassá	Sendiráð Hollands
Bandaríkin	Washington	Sendiráð Danmerkur
Bandaríkin	New York	Ræðisskrifstofa Danmerkur
Bandaríkin	Minneappolis	Ræðisskrifstofa Noregs
Bangladess	Dakka	Sendiráð Danmerkur
Barein	Manama	Sendiráð Þýskalands
Benín	Cotonou	Sendiráð Danmerkur
Bosnía og Hersegóvína	Sarajevó	Sendiráð Danmerkur
Botsvana	Gaborone	Sendiráð Svíþjóðar
Bólívía	La Paz	Sendiráð Danmerkur
Brasilía	Brasilía	Sendiráð Danmerkur
Brasilía	Sao Paulo	Ræðisskrifstofa Danmerkur
Brasilía	Rio de Janeiro	Ræðisskrifstofa Noregs
Bretland	London	Sendiráð Danmerkur
Bretland	Edinborg-Glasgow	Ræðisskrifstofa Noregs
Búlgaríá	Sofía	Sendiráð Danmerkur
Búrkína Fasó	Ouagadougou	Sendiráð Danmerkur
Bútan	Thimphu	Sendiráð Danmerkur
Chile	Santiago	Sendiráð Danmerkur
Dóminíska lýðveldið	Santo Domingo	Sendiráð Frakklands
Egyptaland	Kaíró	Sendiráð Danmerkur
Eistland	Tallin	Sendiráð Danmerkur
Erítrea	Asmara	Sendiráð Hollands
Epjópía	Addis Ababa	Sendiráð Finnlands
Filippseyjar	Maníla	Sendiráð Noregs
Fídjeyjar	Suva	Sendiráð Frakklands
Fílabeinsströndin	Abidjan	Sendiráð Svíþjóðar
Gana	Akkra	Sendiráð Danmerkur
Georgía	Tíblisi	Sendiráð Frakklands
Gvatemala	Gvatemala	Sendiráð Svíþjóðar
Hvíta-Rússland	Minsk	Sendiráð Frakklands
Indland	Nýja-Delí	Sendiráð Danmerkur

Ríki	Borg	Sendistofnun
Indland	Kalkútta	Ræðisskrifstofa Ítalíu
Indónesía	Djakarta	Sendiráð Danmerkur
Íran	Teheran	Sendiráð Danmerkur
Írland	Dublin	Sendiráð Danmerkur
Ísrael	Tel Avív	Sendiráð Danmerkur
Jamaíka	Kingston	Sendiráð Hollands
Japan	Tókýó	Sendiráð Danmerkur
Jórdanía	Amman	Sendiráð Noregs
Júgóslavía	Belgrad	Sendiráð Danmerkur
Kambódía	Phnom Penh	Sendiráð Frakklands
Kanada	Ottawa	Sendiráð Danmerkur
Kanada	Toronto	Ræðisskrifstofa Finnlands
Kasakstan	Almaty	Sendiráð Hollands
Katar	Doha	Sendiráð Frakklands
Kenía	Naíróbí	Sendiráð Danmerkur
Kína	Guangzhou	Ræðisskrifstofa Danmerkur
Kína	Shanghai	Ræðisskrifstofa Danmerkur
Kína	Hong Kong	Ræðisskrifstofa Danmerkur
Kína	Peking	Sendiráð Danmerkur
Kostaríka	San José	Sendiráð Frakklands
Kólumbía	Bógóta	Sendiráð Svíþjóðar
Króatía	Zagreb	Sendiráð Noregs
Kúba	Havana	Sendiráð Svíþjóðar
Kúveit	Kúveit	Sendiráð Finnlands
Kýpur	Nikósía	Sendiráð Þýskalands
Laos	Vientiane	Sendiráð Svíþjóðar
Lettland	Ríga	Sendiráð Danmerkur
Litháen	Vilnús	Sendiráð Danmerkur
Líbanon	Beirút	Sendiráð Finnlands
Líbía	Tripoli	Sendiráð Finnlands
Madagaskar	Antananarivo	Sendiráð Frakklands
Madagaskar	Diego-Suarez	Ræðisskrifstofa Frakklands
Madagaskar	Tamatave	Ræðisskrifstofa Frakklands
Madagaskar	Majunga	Ræðisskrifstofa Frakklands
Makedónía	Skopje	Sendiráð Frakklands
Malasía	Kúala Lúmpúr	Sendiráð Danmerkur
Malaví	Líongve	Sendiráð Noregs
Marokkó	Rabat	Sendiráð Svíþjóðar
Máritíus	Port Louis	Sendiráð Frakklands
Mexíkó	Mexíkó	Sendiráð Danmerkur
Mjanmar/Burma	Rangoon	Sendiráð Þýskalands
Mongólía	Úlan Bator	Sendiráð Þýskalands
Mósambík	Mapútó	Sendiráð Danmerkur
Namibía	Windhoek	Sendiráð Finnlands
Nepal	Katmandú	Sendiráð Danmerkur
Nígería	Lagos	Sendiráð Noregs
Níkaragva	Managva	Sendiráð Danmerkur

Ríki	Borg	Sendistofnun
Norður-Kórea	Pjongjang	Sendiráð Svíþjóðar
Pakistan	Islamabad	Sendiráð Danmerkur
Papúa	Port Moresby	Sendiráð Frakklands
Perú	Líma	Sendiráð Finnlands
Pólland	Varsjá	Sendiráð Danmerkur
Rúmenía	Búkarest	Sendiráð Danmerkur
Rússland	Moskva	Sendiráð Danmerkur
Rússland	St. Pétursborg	Ræðisskrifstofa Danmerkur
Rússland	Múrmansk	Ræðisskrifstofa Finnlands
Sambía	Lusaka	Sendiráð Danmerkur
Sameinuðu arabísku furstadæmin	Abu Dhabi	Sendiráð Noregs
Sádi-Arabía	Riyadh	Sendiráð Danmerkur
Senegal	Dakar	Sendiráð Svíþjóðar
Singapúr	Singapúr	Sendiráð Danmerkur
Slóvenía	Ljúblána	Sendiráð Svíþjóðar
Srí Lanka	Kólombó	Sendiráð Noregs
Suður-Afríka	Pretoría	Sendiráð Danmerkur
Suður-Kórea	Seúl	Sendiráð Danmerkur
Sviss	Bern	Sendiráð Danmerkur
Sýrland	Damaskus	Sendiráð Danmerkur
Taíland	Bangkok	Sendiráð Danmerkur
Tansanía	Dar es Salaam	Sendiráð Danmerkur
Tékkland	Prag	Sendiráð Danmerkur
Trínidad og Tóbagó	Port-of-Spain	Sendiráð Hollands
Túnis	Túnis	Sendiráð Finnlands
Tyrkland	Ankara	Sendiráð Danmerkur
Ungverjaland	Búdapest	Sendiráð Danmerkur
Úganda	Kampala	Sendiráð Danmerkur
Úkraína	Kíev	Sendiráð Noregs
Úsbekistan	Taskent	Sendiráð Frakklands
Venesúela	Karakas	Sendiráð Noregs
Víetnam	Hanoí	Sendiráð Danmerkur
Zimbabwe	Harare	Sendiráð Noregs

VIÐAUKI 6

**Ríki sem eru aðilar að samþykkt Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar (ILO)
nr. 108 um persónuskilríki sjómanna.**

Alsír	Gvæjana	Noregur
Angóla	Hondúras	Panama
Atígva og Barbúda	Hvíta-Rússland	Portúgal
Aserbaídsjan	Írak	Pólland
Barbadoseyjar	Íran	Rúmenía
Belís	Írland	Rússland
Brasilía	Ísland	Salómonseyjar
Bretland	Ítalía	Sankti Lúsía
Búlgaríá	Kamerún	Sankti Vinsent og Grenad- íneyjar
Danmörk	Kanada	Seychelleseyjar
Djíbútí	Kirgisistan	Spánn
Dóminíka	Kúba	Srí Lanka
Eistland	Lettland	Svíþjóð
Finnland	Litháen	Tadsjikistan
Fídjíeyjar	Líbería	Tansanía
Frakkland	Lúxemborg	Tékkland
Gana	Malta	Túnis
Gínea-Bissá	Marokkó	Úkraína
Grenada	Máritíus	Úrúgvæ
Grikkland	Mexíkó	
Gvatemala	Moldóva	

REGLUGERÐ**um mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð.**

1. gr.

Mælingar á vinnslunýtingu skulu framkvæmdar um borð í öllum skipum, sem vinna afla um borð. Með vinnslu um borð er átt við alla frekari vinnslu en blóðgun, slægingu og flokkun á fiski. Mælingar þessar taki til allra fisktegunda sem heildaraflí er takmarkaður á sbr. lög nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum og lög nr. 151, 27. desember 1996, um fiskveiðar utan fiskveiðilandhelgi Íslands, með síðari breytingum, nema kveðið sé á um annað í reglugerð um viðkomandi veiðar.

2. gr.

Á hverjum sólarhring skal gera nýtingarmælingu a.m.k. tvisvar sinnum meðan vinnsla er í gangi og skal vigta fisk eða fiskhluta eftir hvern þátt í vinnsluferlinu.

Fari 5 til 15 lestir af ákveðinni fisktegund til framleiðslu á sömu afurð, skal gera a.m.k. 3 nýtingarmælingar á þeirri afurð. Fari meira en 15 lestir af ákveðinni fisktegund til framleiðslu á sömu afurð, skal gera a.m.k. 6 nýtingarmælingar á þeirri afurð.

Um framkvæmd nýtingarmælinga vísast til leiðbeiningabæklings Fiskistofu.

3. gr.

Öll nýtingarsýni sem tekin eru skv. 2. gr. skal merkja sérstaklega með skýrum hætti. Nýtingarsýni skal geyma aðskilin frá öðrum afla þannig að þau séu aðgengileg veiðieftirlitsmönnum áður en löndun hefst. Þeim skal einnig landa sérstaklega og geyma ef Fiskistofa óskar þess.

Ef afurðir úr nýtingarsýni nægja ekki í eina pakkningu, skal aðgreina þann hluta sem tilheyrir nýtingarsýninu með sérstöku auðkennanlegu millileggi. Viðkomandi pakkningu skal merkja með sama hætti og kveðið er á um í 1. mgr. og einnig skal merkja hana sérstaklega þannig að ljóst sé að ekki sé einungis nýtingarsýni í henni.

Umbúðir sem nýtingarsýni eru í og eyðublöð sem mælingar á nýtingarsýnum eru skráðar á, skulu merktar með hlaupandi númerum þannig að umbúðir með nýtingarsýni og viðkomandi skráningareyðublað séu merkt með sama númeri.

4. gr.

Við útreikning á afla skipa sem vinna afla um borð, skal byggja á nýtingarstuðlum sem reiknaðir eru á grundvelli mælinga skv. 2. gr. Þyngd afla er reiknuð út með því að deila í þyngd afurðar með nýtingarstuðli. Við ákvörðun hvort afli skuli uppreknast slægður eða óslægður skal miða við 2. og 3. gr. auglýsingar sjávarútvegsráðuneytisins um upphafstuðla við mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð.

Við útreikning á afla skipa sem ekki hafa unnið sér ákveðna nýtingarstuðla skal leggja til grundvallar grunnstuðla sem ákveðnir eru af sjávarútvegsráðuneytinu.

Áður en vinnsla hefst á afurð sem grunnstuðlar hafa ekki verið ákveðnir fyrir, skal viðkomandi útgerð tilkynna það Fiskistofu. Óheimilt er að hefja þá vinnslu áður en ráðuneytið hefur ákveðið grunnstuðul, nema að fengnu leyfi Fiskistofu sem getur bundið leyfisveitingu þeim skilyrðum sem þurfa þykir.

5. gr.

Er afurðum er landað skal ávallt landa þeim nýtingarsýnum er tekin eru úr þeim afurðum. Niðurstöður nýtingarmælinga úr þeim afurðum sem landað er í hvert sinn skulu lagðar til grundvallar við útreikning á lönduðum afla skips, sbr. þó 6. gr., nema til breytinga á stuðlum komi skv. 7.-9. gr.

6. gr.

Ef minna en 5 lestir af ákveðinni fisktegund í veiðiferð eru nýttar til framleiðslu á ákveðinni afurð hafa nýtingarmælingar þeirrar veiðiferðar ekki áhrif á útreikning á nýtingarstuðli þeirrar afurðar. Þó er heimilt að leggja nýtingarmælingar til grundvallar við útreikning á lönduðum afla hafi a.m.k. verið gerðar 3 nýtingarmælingar í viðkomandi afurð.

7. gr.

Fiskistofa hefur eftirlit með framkvæmd mælinga skv. reglugerð þessari.

Skipstjóri skips er reglugerð þessi nær til skal strax þegar veiðum er hætt tilkynna Fiskistofu um áætlað magn hvernar afurðar eins nákvæmlega og unnt er ásamt fyrirhuguðum löndunardegi og löndunarstað. Þá skal skipstjóri í lok hvernar veiðiferðar og áður en löndun hefst tilkynna viðkomandi löndunarhöfn skriflega og á því formi sem Fiskistofa ákveður, um áætlaðan fjölda eininga (t.d. kassa og/eða pakkninga) sem landað er af hverri afurð og þunga umbúða hvernar einingar. Í tilkynningunni skal einnig geta þess hvort einstakar afurðir, aðrar en millilögð flök, eru íshúðaðar sérstaklega. Enn fremur skal hann svo skjótt sem verða má eftir að veiðum lýkur og eigi síðar en 4 klst. eftir að komið er til hafnar, senda Fiskistofu með símbréfi skýrslu um nýtingarmælingar í viðkomandi veiðiferð ásamt upplýsingum um

fjöldi daga sem afli var unninn um borð. Ef einungis hluta aflans verður landað skal það koma fram í tilkynningum, sbr. þessa mgr. Enn fremur komi fram hvaða afurðum verði landað, hvenær þær voru framleiddar og viðeigandi nýtingarmælingar. Einungis er heimilt að landa hluta af tiltekinni afurð skips sem vinnur afla um borð, ef allri framleiðslu viðkomandi vinnsludaga er landað, ásamt tilheyrandi nýtingarsýnum.

Fiskistofa getur ákveðið með hvaða hætti tilkynningar og skýrslur skuli sendar og er óheimilt að senda tilkynningar og skýrslur með öðrum hætti en Fiskistofa hefur ákveðið. Berist tilkynningar og skýrslur, sbr. þessa grein, ekki innan tilskilins frests, skulu afurðir skips reiknast til afla samkvæmt grunnstuðlum sem ákveðnir eru af sjávarútvegsráðuneytinu.

8. gr.

Sé nýtingarmælingum ekki sinnt um borð í skipi, skulu afurðir skips reiknast til afla samkvæmt grunnstuðlum sem ákveðnir eru af sjávarútvegsráðuneytinu. Sama gildir séu mælingar ekki í samræmi við 2. og 3. gr., eða þær framkvæmdar eða frá þeim gengið, þannig að Fiskistofa geti ekki viðurkennt gildi þeirra.

9. gr.

Komi í ljós, svo sem við samanburð eftirlitsmanna á nýtingarsýnum og sýnum úr afurðum eða við samanburð á nýtingarskýrslum og sýnum úr afurðum að mælingar á nýtingu við vinnslu einherrar afurðar hafi verið framkvæmdar þannig að þær gefi ekki rétta mynd af raunverulegri nýtingu um borð í skipi skulu afurðir skips reiknast til afla samkvæmt grunnstuðlum sem ákveðnir eru af sjávarútvegsráðuneytinu. Fiskistofa getur þó ákveðið að nýtingarstuðlar skuli lægri en grunnstuðlar telji hún að samanburðurinn á nýtingarsýnum og sýnum úr afurðum sýni að raunveruleg nýting sé lakari en grunnstuðlar gefa til kynna.

Fiskistofu er heimilt að svipta skip leyfi til vinnslu á afla um borð komi ítrekað til lækkunar á nýtingarstuðlum samkvæmt 1. mgr.

10. gr.

Fiskistofa getur ákveðið í hvaða formi eyðublöð og skýrslur sem nota skal skv. þessari reglugerð skuli vera, og er óheimilt að nota önnur form en Fiskistofa samþykkir.

Reglur um meðferð og varðveislu bókhaldsgagna gilda um þau eyðublöð og skýrslur sem færa skal skv. reglugerð þessari.

11. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum, laga nr. 54, 16. maí 1992, um vinnslu afla um borð í skipum, með síðari breytingum og laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar, með síðari breytingum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Fiskistofu er heimilt að svipta skip leyfi til vinnslu á afla um borð, fyrir brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar.

12. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar, með síðari breytingum, laga nr. 54, 16. maí 1992, um vinnslu afla um borð í skipum, með síðari breytingum og laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 15. febrúar 2003 og birtist til eftirbreytni öllum þeim

sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma er felld úr gildi reglugerð nr. 511, 18. ágúst 1998, um mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð, með síðari breytingum.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 23. janúar 2003.

F. h. r.

Þorsteinn Geirsson.

Jón B. Jónasson.

REGLUGERÐ

um leyfi til vinnslu afla um borð í skipum.

1. gr.

Óheimil er frekari vinnsla á afla um borð í skipum en blóðgun, slæging og flokkun án sérstaks leyfis Fiskistofu.

2. gr.

Leyfishafa er óheimilt að vinna afla frekar um borð en að fletja, flaka, roðfletta og snyrta.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt með samþykki Fiskistofu að frekari vinnsla fari fram um borð í skipi enda sé aflaskráning áreiðanleg og útfærð í samráði við Fiskistofu. Þá skal veiðieftirlitsmaður Fiskistofu vera um borð í skipinu er vinnslan fer fram.

Niðurstaða aflaskráningar samkvæmt 2. mgr. gildir varðandi nýtingu aflamarks.

3. gr.

Áður en Fiskistofa veitir leyfi til vinnslu um borð í skipi, sbr. 1. gr., skal Fiskistofa staðfesta að eftirgreindum skilyrðum sé fullnægt:

1. Að móttaka og aðgerðarrými séu einangruð frá vélarrúmi.
2. Að aðstaða sé til að þvo fisk eftir slægingu.
3. Að mögulegt sé að kæla afla sem bíður vinnslu með ís eða með öðrum viðurkenndum aðferðum þannig að unnt sé að halda hitastigi hans undir 4°C.
4. Að fjöldi og fyrirkomulag geymslukara sé með þeim hætti að auðvelt sé að tegunda-flokka og halda mismunandi tegundum aðskildum fyrir vinnslu. Einnig að stærð og fyrirkomulag á hverju kari sé með þeim hætti að afli sem bíður vinnslu verði ekki fyrir þrýstiskemmdum eða öðru hnjaski.
5. Að fiskvinnsluvélar gefi möguleika til hámarksnýtingar hráefnis í aðalafurðir og aukaafurðir miðað við þá tækni sem fyrir hendi er þegar leyfi er veitt.
6. Að hægt sé að stjórna hitastigi í lest skipa. Skal siritandi hitamælir skrá hitastig þar sem afurðir eru geymdar.
7. Að útgerð hafi tilnefnt vinnslustjóra, sbr. 6. gr.

4. gr.

Áður en leyfi til vinnslu afla um borð í skipi er veitt skal útgerð skips leggja fyrir Fiskistofu nákvæma greinargerð um hvernig staðið verði að vinnslu, innra eftirliti og nýtingu afla um borð þannig að ákvæðum 3. gr. sé fullnægt. Skulu þar m.a. koma fram upplýsingar um eftirfarandi atriði:

1. Vinnsluáðferðir, vinnslunýtingu, nýtingu aukaafurða og fyrirkomulag vinnslu um borð.

2. Fjölda og stærð íláta undir afla sem bíður vinnslu.
3. Frystigetu fyrir aðalafurðir og aukaafurðir.
4. Stærð lestarrýmis ásamt upplýsingum um búnað og geymslurými vegna nýtingar á fisk-úrgangi.
5. Mannaflapörf og lengd veiðiferða.

5. gr.

Það er skilyrði fyrir veitingu leyfis til vinnslu afla um borð í skipi að fjöldi í áhöfn sé nægilegur til að vinna afla á fullnægjandi hátt að teknu tilliti til áskilins hvíldartíma. Við mat á þessu atriði skal tekið tillit til veiðigetu skipsins, gerðar þess og fyrirkomulags vinnslunnar um borð.

Það er enn fremur skilyrði fyrir veitingu leyfis til vinnslu afla um borð í skipi að fyrir hendi sé sérstök hvíla fyrir hvern mann í áhöfn skips og eftirlitsmann.

6. gr.

Á hverri vakt sem afli er unninn skal vera maður með sérþekkingu á vinnslu um borð í skipum, vinnslustjóri, sem umsjón hefur með allri vinnslu og innra eftirliti. Hann skal og sjá um að öll skráning um vinnslu og mælingar á nýtingu séu samkvæmt gildandi reglum.

7. gr.

Eftirlitsmaður skal vera um borð í skipi sem leyfi hefur til vinnslu afla, fyrst eftir að leyfi er veitt, svo lengi sem Fiskistofa metur nauðsynlegt með hliðsjón af framkvæmd vinnslunnar. Sama gildir verði það mikil breyting í áhöfn, útgerðarháttum eða búnaði að ástæða sé til að ætla að það hafi veruleg áhrif á vinnslu um borð í skipinu og þegar afli er unninn um borð skv. 2. mgr. 2. gr. Eftir þann tíma skal eftirlitsmaður vera um borð eftir því sem ástæða er talin til hverju sinni af Fiskistofu.

Skal útgerð sjá eftirlitsmönnum fyrir fæði og aðstöðu meðan þeir eru við eftirlitsstörf um borð. Þá skal útgerð skips greiða Fiskistofu upphæð, sbr. lög nr. 33/2000 um veiðieftirlitsgjald, með síðari breytingum, vegna eftirlits fyrir hvern dag eða hluta dags sem eftirlitsmaður er um borð.

8. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar eða leyfisbréfa gefinna út samkvæmt henni varða viðurlögum samkvæmt 7. gr. laga nr. 54/1992, um vinnslu afla um borð í skipum, með síðari breytingum. Um mál sem rísa út af brotum gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skal farið að hætti opinberra mála.

Fiskistofu er heimilt að svipta skip leyfi til vinnslu á afla um borð fyrir brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 54, 16. maí 1992, um vinnslu afla um borð í skipum, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 15. febrúar 2003 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma er felld úr gildi reglugerð nr. 510, 24. ágúst 1998, um leyfi til fullvinnslu botnfiskafla um borð í veiðiskipum, með síðari breytingum.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 23. janúar 2003.

F. h. r.

Þorsteinn Geirsson.

Jón B. Jónasson.

AUGLÝSING

um upphafsstuðla við mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð.

1. gr.

Til grundvallar við útreikning á afla skipa, sem ekki hafa unnið sér ákveðna nýtingarstuðla, skal leggja grunnstuðla auglýsingar þessarar, sbr. 4. gr. reglugerðar frá 23. janúar 2003, um mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð.

2. gr.

Afurðir sem miðast við slægðan fisk með haus:

Porskur		Nýtingarstuðull
	-hausaður með klumbu	77,0%
	-hausaður án klumbu	70,0%
	-flattur	70,0%
	-saltaður, flattur	49,5%
	-flök, með roði og beinum	44,5%
	-flök, roðflett, með beinum	41,5%
	-flök, með roði, beinlaus	40,0%
	-flök, roðflett og beinlaus	37,0%
	-söltuð flök	32,5%

Ýsa		Nýtingarstuðull
	-hausuð með klumbu	80,0%
	-hausuð án klumbu	74,0%
	-flök, með roði og beinum	43,0%
	-flök, roðflett, með beinum	41,0%
	-flök, með roði, beinlaus	41,0%
	-flök, roðflett og beinlaus	39,0%

Ufsi		Nýtingarstuðull
	-hausaður með klumbu	85,0%
	-hausaður án klumbu	80,0%
	-flattur	76,0%
	-saltaður, flattur	53,5%
	-flök, með roði og beinum	53,0%
	-flök, með roði og beinlaus	51,0%
	-flök, roðflett, með beinum	50,0%
	-flök, roðflett og beinlaus	48,0%
	-söltuð flök	39,4%

Lýsa	Nýtingarstuðull
-hausuð	74,0%
-flök, með roði og beinum	46,5%
-flök, roðflett, með beinum	41,0%

Langa/blálanga	Nýtingarstuðull
-hausuð með klumbu	85,0%
-hausuð án klumbu	77,0%
-flött	76,0%
-söltuð, flött	53,5%
-flök, með roði og beinum	54,0%
-flök, roðflett, með beinum	45,0%
-söltuð flök	39,5%

Keila	Nýtingarstuðull
-hausuð með klumbu	80,0%
-hausuð án klumbu	75,5%
-flött	74,0%
-söltuð, flött	52,5%
-flök, með roði og beinum	51,0%
-söltuð flök	38,5%

Steinbítur/hlýri	Nýtingarstuðull
-hausaður með klumbu	70,0%
-hausaður án klumbu	67,0%
-flök, með roði og beini	40,0%
-flök, roðflett, með beinum	35,0%
-flök, roðflett og beinlaus	30,0%

Tindaskata	Nýtingarstuðull
-börðuð með roði	43,0%
-börðuð, roðlaus	34,0%

Skötuselur	Nýtingarstuðull
-halar með roði	35,0%
-halar, roðlausir án sporðs	27,0%
-flök, roðflett og beinlaus	20,0%

Skata/náskata	Nýtingarstuðull
-börðuð	43,5%

Háfur	Nýtingarstuðull
-hauskorinn	52,0%
-haus- og sporðskorinn	49,5%

Svartháfur		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	55,0%
	-haus- og sporðskorinn	52,5%

Gljáháfur		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	55,0%
	-haus- og sporðskorinn	52,5%

Hákarl		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	70,0%
	-beitur	50,0%

Lúða		Nýtingarstuðull
	-haussskorin	80,0%
	-flök	54,0%

Grálúða		Nýtingarstuðull
	-sporðskorin	97,5%
	-haussskorin	74,5%
	-hausuð og sporðskorin	72,0%
	-flök	50,0%

Sandkoli		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	75,0%
	-hausaður og sporðskorinn	72,5%

Skarkoli		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	72,0%
	-hausaður og sporðskorinn	69,5%

Þykkvalúra		Nýtingarstuðull
	-haussskorin	82,0%
	-hausuð og sporðskorin	79,5%

Langlúra		Nýtingarstuðull
	-haussskorin	78,0%
	-hausuð og sporðskorin	75,5%

Skrápflúra		Nýtingarstuðull
	-haussskorin	73,0%
	-hausuð og sporðskorin	70,5%

Öfugkjafna		Nýtingarstuðull
	-haussskorin	73,0%
	-hausuð og sporðskorin	70,5%

3. gr.

Afurðir sem miðast við óslægðan afla:

Gullkarfi		Nýtingarstuðull
	-slægður með haus	94,0%
	-hausaður með klumbu	61,0%
	-hausaður án klumbu	55,0%
	-flök, með roði og beinum	30,5%
	-flök, með roði og beinlaus	28,5%
	-flök, roðflett, með beinum	27,5%
	-flök, roðflett og beinlaus	26,0%

Djúpkarfi		Nýtingarstuðull
	-slægður með haus	94,0%
	-hausaður með klumbu	60,0%
	-hausaður án klumbu	54,0%
	-flök, með roði og beinum	30,0%
	-flök, með roði og beinlaus	28,0%
	-flök, roðflett, með beinum	27,0%
	-flök, roðflett og beinlaus	26,0%

Slétthali		Nýtingarstuðull
	-hausaður	50,0%
	-hausaður og sporðskorinn	47,5%
	-flök, með roði og beini	22,0%
	-flök, roðlaus með beini	17,0%

Snarphali		Nýtingarstuðull
	-hausaður	47,0%
	-hausaður og sporðskorinn	44,5%
	-flök, með roði og beini	21,0%
	-flök, roðlaus með beini	16,0%

Gulllax		Nýtingarstuðull
	-hausskorinn	67,0%
	-flök, með roði og beini	33,0%
	-marningur	27,0%

Búri		Nýtingarstuðull
	-hausskorinn	50,5%
	-flök, með roði og beini	36,0%
	-flök, roðflett, með beinum	31,0%

Geirnyt		Nýtingarstuðull
	-hausuð og sporðskorin	43,0%
	-flök, roðflett og beinlaus	14,0%
Rauðmagi		Nýtingarstuðull
	-kamb-, haus- og kviðskorinn	33,5%
Grásleppa		Nýtingarstuðull
	-kamb-, haus- og kviðskorin	29,5%
Broddabakur		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	72,5%
	-hausaður og sporðskorinn	70,0%
Stinglax		Nýtingarstuðull
	-haussskorinn	71,0%
	-hausaður og sporðskorinn	69,0%
Síld		Nýtingarstuðull
	-samflök með roði og beini	49,0%
	-flök, með roði og beini	47,0%
	-flök, roðflett með beini	43,0%

4. gr.

Auglýsing þessi er sett skv. reglugerð frá 23. janúar 2003, um mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð til að öðlast gildi 15. febrúar og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi auglýsing nr. 428, 11. júní 2002, um upphafsstuðla við mælingar á vinnslunýtingu um borð í skipum sem vinna afla um borð.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 23. janúar 2003.

F. h. r.

Þorsteinn Geirsson.

Jón B. Jónasson.

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð nr. 603, 9. ágúst 2002,
um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 2002/2003.**

1. gr.

Á 2. gr. reglugerðarinnar verða eftirgreindar breytingar:

1. Í stað: „37.000“ í 3. tl. komi: 45.000 og í stað: „35.802“ komi: 43.802.
2. Í stað: „4.000“ í 7. tl. komi: 7.000.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum 3. gr. laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 24. janúar 2003.

Árni M. Mathiesen.

Jón B. Jónasson.

